

Opus admodū infigne De

aduentu domini De secretis secretorum nuncu-
patū: cū quibusdā vtilissimis questionib⁹ in vno
quoq; sermone nouiter adiectis a Reuerēdo pa-
tre fratre **Guillermo Depin** sacrarum littera-
rum professori clarissimo/sacri ordinis fratrum pre-
dicatorum accuratissime elaboratum .

Cenale habet in edibus Joannis par-
ti sub signo Lilij aurei: in via ad diuum
Jacobum sicis.

M. J. S. p. m. de Cella
N. 16. 674

Erater Petrus delangle Contuentus
Ebroicens. ordinis predicatorum lecto-
ribus. Salutem.

Pollentius ille tyaneus longevi-
gilantissimi litterarū p̄fessores:
Lūa bachmanis quid ceteros
inter mortales de suo viuendi cō-
mercio sentirent percūctaretur:
diuinū esse qđ uiuerent ingenue
aioq; defecato p̄fessi sunt. Qua-
tenus salutarē viuēdi (vt virtutē decet) paginā
suis studioꝝ lucernis et libellis/ illesum morum
exēplar reliquis mortalibus cōsequerent. Quid
igitur in nature officina prestabili/ quid sancti
quodq; pluris equi boniq; faciāt oēs q̄ q; aut hie-
ratica aut empoꝛetica papirus post vite dispens-
diū os populi et cedrum p̄meruerit sicq; aliqua-
do nos vitisse testes. Est ne igitur hic noster P̄pi-
pinus/ citra fucum et cerusam: in deorum coronā
et restim (vt bachmanas de cuius) referendus: cō-
basilici illius regis P̄pini in morum leuigami-
ne palingensiam (quā iteratam dicunt genera-
tionem scđm Pythagoram) admiscuerit? Ea vl-
te integritas/ rerū exulta peritia Aristidis ius-
ticia Socratis specimē morale/ demosthenis in
declamatione populari felicitas/ lingue vbera-
mentum eo vsq; hunc colleuant: vt suis lucubra-
tionibus rerum diuinarū scopum: atq; effulgētis
aurore antelucanum aperuerit. Cedant igitur
Bachmanes/ Gynnosophiste/ Caldei/ Magi
prophanūq; tuberculū reliquorū. Nec vrida-

rum nobis finitimoꝝ impetetas (vt quondā apud
p̄iscos) sese ostentet. vana enim superstitione et
futili viuēdi ratione sese extulit. nostra vero tel-
lus ebroica et beata salute et incredibili huius
P̄pini doctrina apud omnes elucescit Sit i mō-
tib; sita Lathago. Regnet sup̄r! Euphratem
Babylon: et templo et arce mirabilis. Stet Em-
phionis ciuitas centum portis clara. vigeat ma-
ter musarum Lecropis: et bello quondā potens
Lacedemon factet Phoenicia Tyri et purpu-
ra et ostro decora. Gaudeāt athene omnū disci-
plinarū inuētrices. Et sicut faciūssime flac; ce-
cinit laudabūt: alij clarā rhodon aut mytilenē:
aut Ephesus. bimarise Corinthe. Venia. vel
Bacho Thebas v̄l apolline Delphos insignes
aut Thessala tempe. Nos vero nostro natali so-
lo contenti ebroicam ciuitatem tanto ornata vi-
ro ostentabimus. Nam solus hic P̄pinus est po-
pularis quem decorat in predicādo suadela. Ex-
colatur ergo/ ametur/ laudetur/ euoluatur/ sta-
teret/ adlibretur. Diuina omnia sub vno cōperi-
as. Lericali (vt Alexāder homerum Cesar suū
maronē) supplantetur: in memorie maufoleo re-
plicetur. Quoniā apud hunc in populari oratio-
ne (vt quondā apud milesios) nemo frugi.

Ualete.

Tabula

Incipit tabula
la alphabetica super fe-
quentes Sermones de
aduentu Domini intitu-
lato: de secretis secre-
torum. Et nota qd de ser-
monibus sanctorum ni-
hil annotatum est in hac
subscripta tabula inue-
ntoria.

Abaeck quomodo xpm significat. sermo. xi. sub lra. s.
Abas interpretatur paf dñs ser. xvij. A.
Abid interpretatur paf meus. sermone. xxxij. A.
Abahay interpretatur pater multa dgentium. sermo. i. A.
Abid dicitur xpi sacramentis altaris: et quare. fmo. r. C. Item sermo. xxix. R.
Abusus et insolentia multorum modernorum patorum tanguntur sermo. xxxi. R.
Abab qui mutauit habitum in grediendo pcellum xps significat. sermo. xxi. b.
Abas interpretatur complete dus. ser. xxij. A.
Abim interpretatur frater me us iste. sermone. xxvij. A.
Adam se abscondit intra paradysum terrestrē christi incarnatiōe significat. ser. xi. s.
Adamas lapis preciosus quomodo xpm significat. ser. xxxij. f.
Adura fuit virgo maria a tri-

bus. sermone. xxxij. d. Item sermo. xxxvij. d.
Adurus fuit xps a deo patre tribus modis. sermo. eodē. s.
Adfermone. xxxvij. B.
Adurus dñs viri iustu cōtra trā picula. ser. xxxvij. C. Item sermo. xxxvij. C.
Aduer dñi duplex quō pconisat mirabiliter. ser. xxx. J. R.
Aduersa quō facit recognoscere deu et p. pipera obliuisci sermone. xxxvij. s.
Aduersi ingrumentib⁹ non est desperandū de dei adiutorio et miā. sermo. xxvi. p.
Affinitas vīqz ad certū gradū quare impedit matrimonium. sermo. xxxij. J. k.
Affinitas contrahitur p copulā fornicariā. sermo. eodē. O.
De affinitate tanguntur boni casus. sermo. eodē. m. A.
Afflictiōne pauperū signatē penitentiā audit dñs. ser. xij. s.
Am quō dicit xps. ser. xij. b.
Albecon lapis preciosus quō xpm significat. ser. xxxvi. f.
Amalechire quō demones si significat. sermone. xxx. s.
Amnadab interpretatur spōs tane⁹ vel volūtarius. f. viij. A.
Amon malevixit erideo male interit. ser. xxvi. A.
Amō interpretatur p vīqz dona non nutriti⁹. infis ser⁹. f. eo. C.
Angeli apparētēs Abrahę q fuerūt: et propter quid apparuerunt. ser. xxxij. k.
Abius exhib⁹ in purgatorio dēm⁹ aut illū. ser. f. xxij. h.
Apis xpm significat p p ser ipi⁹ p pterates. sermo. xvij. k.
Ap oēs palpauerūt xps relictatatum. sermo. xxix. l.
Aquila xpm significat ppter

Alphabetica.

hec. ser. xxxij. d.
Aram interpretatur electus: et excelsus. sermo. vij. A.
Acha dñi quō pfiguratur xpi natiuitatē. ser. xxxvij. E. f.
Arcus in celo quid significat mystice. ser. xxxvij. h. J.
Ara fuit valde bonus non obstante malicia patris sui Abie sermone. xvij. A.
Ara interpretatur attolēs. sermone eodē. h.
Asterius quomodo significat christum. sermone. v. l.
Augmentū quō dicitur xpus. Item iustus. Item maria. sermone. xli. B. C. D. E.
Augmentū s. biale ista requirit. sermone eodē. D.
Augur quō veraciter fuit xps Item maria. ser. ix. B. f.
Augur quō debet esse iustus. sermone eodē. D.
Aius paradisi christum significat. p ptra. ser. xxij. D.
Auxiliatur xps deuotus fide libus. ser. xvij. C. D.
Auxiliari debent iusti trib⁹ generibus personarum. sermone eodē. E. f.
Auxiliū infm r. refugij p⁹ deū cōsistit i regie maria. f. eod. J. e. xvij. Interpretatur adiut⁹. sermone. xxxij. A.
A sequitur de lra. B.
Baptismus tollit oēs culas pā r. penā. ser. i. h.
Baptim⁹ est sacramentū maxime necessitatis. ser. ij. s.
Circa ipm baptismū grauter peccant tria homin genera. sermone eodē. h.
Baptismus apit ianua regni celestis. sermone. iij. s.
Baptismus non debet dari p nullis adhuc in yterio matrum

existētib⁹. sermo. iij. s.
Circa parulos mortē absc q baptismū triplex fitas sermone eodē. h.
Baptismus de necessitate requirit certam materiam r certā formā. sermone. v. O.
Baptismus magna dignitate cōsistit. ser. eodē. p.
Baptizare potest obsteri in necessitate. sermone eodē. R.
In baptismo tenens paruulum quō tenetur xps et loco est in struere. sermone. vi. R.
Rependuntur illi qui aduocant diuites ad leuandum filios suos in baptismo. sermone eodē. L.
In baptismo tenens paruulus non tam stricte obligatur eum instruendum sicut olim. sermone eodē. J.
In baptismo leuans paruulus quō contrahit spūale cognatio nem cum illo et parentib⁹ ei⁹. sermone eodē. J.
Balena quomodo christum si significat. sermone. xx. J.
Benedictio que confertur in nuptijs operat tria bona. sermone. xij. J.
Benedicari qui non exant pro populo sunt latrones. sermone. xxx. A.
Si beneficia ecclesiastica quas les eligi debent. sermone. xxxij. O. p. O.
In beneficio collatio et pponerant boni moreo magno iustitias. sermone. xxvij. C.
In beneficio collatione magis idonei sunt simpliciter pferendi. sermone. eodē. U.
Beniamin qualiter pfiguratur christum. ser. xv. L.
Benignitas saluatoris nostri

Tabula

quod apparuit in eius nominibus sermone. xxi. R.
 Berégarius qualiter errauit circa sacramentū altaris sermone. x. p.
 Bersabee quare non ponitur genealogia christi. ser. xv. B.
 Booz interpretatur fortis vel robustus. sermone. xi. B.

Q Sequitur de littera. C.
Cir qualiter exprimitur et declarat filij dei incarnatione. sermone. xxxix. p.
 Camelus christi significat propter ista quinque. ser. xlii. N.
 Carbunculus quod christum significat. sermo. xxxv. k.
 Ceraurus quod incarnati onem filij dei designat. ser. xv. A.
 Ceruus lapis preciosus qualiter xpm significat. f. vii. J.
 Citronis pua significat. ser. v. N.
 Civitas pua est mundus iste. sermone. xlii. W.
 Civitas pua est corpus humanum. sermone eodem. N.
 Clamatur christus in pnti triplici de ca. sermone. xl. S.
 Clarificatus fuit xps tripliciter. sermone. xxx. E.
 Clerici beneficiari non orantes pro subditis aut bhactioub' sut latrones. sermo. xxx. X.
 Crisolitus lapis preciosus xpm designat. sermone. xli. J.
 Cristallus chustum signat. sermone. xxxix. b.
 Colliba xps signat. f. xxvii. k. L.
 Comprehendit xpus ista tria sermone. xxii. B.
 Comprehendere debet iustitia tria. sermone eodem. C.
 Comprehedit Maria hec sermone eodem. D.
 Confessio facta iaco in causa necessitatis non est sacramenta

lis. Quis valeat aliquo modo sermone. xlii. p.
 Confirmationis sacramentum solum christus conferre potest. sermone. xxxi. Q.
 Confirmationis sacramentum quomodo est dignus sacramentum baptismi. Quis non tam necessarium sermo. eodem. S.
 Confirmationis sacramentum christus in propria instituit et quado. sermone. eodem. T.
 Confirmationis sacramentum multum erat in vni. p. p. unius ecclesie sermone eodem. T.
 Confirmationis factum debet dari in fronte. ser. xxxii. N.
 Confirmationis sacramenti forma hec est. ser. eodem. O.
 In hui' sacri collatione quare sit spalis merito de crucis signatione. sermone eodem. p.
 hoc factum suscipies specialiter ascribit milie xpi. f. eod. A.
 Confirmati spaliter p ceteris pmanant in celis. ser. eodem. R.
 Confirmationis facti facit hoies facilius puenire ad celos. sermone. xxxii. Q.
 Confirmationis factum hoc modo pcuratur. ser. eodem. R.
 Confirmationis factum conueniens mortali peccat. ser. eodem. S.
 Ad confirmationis factum suscepti pndi boni est inducere quosque fideles. ser. eodem. T.
 Ad hoc factum conferendi non debet se reddere spsi difficultes. sermone eodem. U.
 Hui' sacri susceptio plicet gratia baptismalem. ser. xxxii. S.
 Confirmatione spaliter indigent pugniles fidei respice. f. eodem. b.
 Confirmati facti pstant peccato r diabolo. qd non confirmati. sermone eodem. J.

Alphabetica.

Confirmati male viuutes grauius peccant. r graui' danant. f. alij. ser. eodem. k.
Confirmatio factum non confirmat simpliciter hoiem in bono. sermo. xxxv. L.
Confirmati debet specialiter orare dñm p dono perseverantie. ser. eodem. N.
Confirmati si postea peccent. non sunt reconfirmandi. ser. eodem. O.
Confirmatus qualis esse debet ut declarat. sermo. xxxvi. b. J.
Confirmat' debet redolere ad modum thuris balsami. r myrre. ser. eodem. R. L. W.
Confirmatio duplex. s. factalis r virtualis. ser. xxxv. D.
Confundit xps malos in die iudicii tripliciter. sermo. xxxi. E.
Consuliois magis qno pot recte xps appellari. sermo. xxxi. E.
Consulio duplex. s. bona r mala. ser. eodem. D.
Consuliois magis qno debet esse iustus. ser. eodem. F.
Consulio tripliciter inuenit r paratur puenire r volent. sermo eodem. S. h. J.
Congregatio omnis hz aliquos malos cum bonis. ser. x. J.
Confanguinitatis gradus matrimonium impediens qe sut ser. xlii. k. L.
Constantinus imperator valde venerabatur sacerdotem dñi. ser. xxxii. S.
Corpus xpi simul r semel est in distinctis altarib' r quomodo. ser. x. N.
Corpus xpi quomodo est in sacrameto altarariade sermo. eodem. Q. R. S.
Corpus xpi indigne sumentes q grauius peccant ostenditur. ser. xii. N.

Item de hac materia plenius habes sub titulo Eucharistia.
Tedere noluit miser peccatoris verbis christi propter ista quinque. ser. xv. W.
Q Sequitur de littera. D.
Daud quare potius agnoscitur bellator rex in genealogia xpi qd alij. ser. xlii. B.
Daud interpretatur manu fortis r vultu desiderabilis. sermone eodem. B.
Daud quod potuit trahere ch bethabee qui iam contra seraturus nichol filia saulis. sermone xv. C.
Daud quod pfiguravit xps. sermo. xxv. Item ser. xxxii. E.
Decipit de' diabolus in tribus locis. ser. lii. B.
Decipit iustus diabolum tribus modis. ser. eodem. C.
Decipit maria ista tria. sermone eodem. D.
Delphin' quomodo xpm significat. ser. xl. b.
Demones significantur pams lecturas. ser. xxx. S.
Demones max e infestant iustitiationib' homines de nocte et quare. ser. eodem. T.
Desperandi non est in aduersis. ser. xxxvi. p.
Deus quomodo recte dicitur p' iustit' genitil. ser. i. B.
De' quod pot recte dici pharety. diuidens. ser. v. S.
De' quod tripliciter obliuiscitur. ser. xxx. W.
Diaboli quare prohibetur chris sus loqui cum eius eiecit ab obfesso. ser. x. k.
Diabolus quomodo cognouit de christo qd esset filij dei. sermone eodem. L.
Dilatant de' fideles inueteri

Tabula

testamento. ser. xv. D.
 Dilatauit deus factus homo si
 deles ⁊ ecclesiam in nouo testa
 mento. ser. eodem. E.
 Dilatare debet iustus ista tria
 ser. eodem. F.
 Dilatat maria alas miserotiz
 diae suae super filii deos: ser.
 mone eodem. G.
 Dilectio dei ad nos patuit ma
 nifestissime in incarnationis mi
 nisterio: et hoc quinq; modos
 sermone. xvij. h.
 Diluuium duplex: videlicet ge
 neraie et particulare: sermone
 xxvij. i.
 Diues quomodo debet se pau
 peribus dare. ser. xxxij. k.
 Domin⁹ dicitur quasi dano ma
 nus suae minas suae munus. ser.
 mone. xvij. l. D.
 Domin⁹ debet esse qui libet ho
 mo iustus respectu trium. ser.
 mone eodem. E.
 Dominica dicitur maria: et hoc
 respectu trium. ser. eodem. F.
 Dominus quam edificauit salo
 mon: quom⁹ p̄figurauit xpi
 incarnationem. ser. xl. E.
 Donatio suae donans quō dicit
 tur xps. ser. xxvi. D.
 Item iustus. ser. eodem. G.
 Trē virgo maria. ser. eodem. H.
 Donatus est nobis xps a patre
 et cū hoc scriptus nobis donauit
 sermone. xxxij. B.
 Donare se alqs debent trā ho
 minū genera. ser. eodem. C.
 Donat se nobis virgo maria: et
 quomodo. ser. eodem. D.
 ¶ Sequitur de littera E.
 ¶ Leasar interpretat de
 adiutor me⁹. ser. xxvij. l. A.
 Elect⁹ quō fuit xps. ser. vj. B.
 Electus quomodo dicitur qui
 libet iustus. ser. eodem. D.

Electa quō fuit virgo Maria.
 ser. eodem. F.
 Elephas xpm signat. ser. liij. F.
 Eleuatio manū in oratioe ad
 quid valet. ser. xvij. E.
 Eliachim interpretatur dñs re
 suscitans. ser. xxxij. A.
 Eliud interpretatur de⁹ me⁹.
 ser. xxxvj. A.
 ¶ Srom interpe. vidēs sagittā
 vel iraicens. ser. vi. A.
 Eucharistie sacramento quō
 panis ⁊ vinū conuertitur i xpi
 corpus ⁊ sanguinem. ser. vij. L.
 Ad eucharistie sacramentum
 habita deuotio multuz prodest
 sermo eodem. O.
 In eucharistie sacro quomodo
 christus est totus sub qualz spe
 cie. sermone. viij. K.
 Eucharistie sacramentum quō
 fuit p̄figuratum per manna
 quō ad quattuor. ser. eodē. L.
 Eucharistie sacramentum nos
 cet indigne ipsum sumentibus:
 sermone eodem. M.
 Eucharistie sacramentum com̄
 paratur amigdalar: quare. ser.
 mone eodem. N.
 Ad eucharistie sacm̄ non acce
 dere tpe p̄cepto min⁹ mali est
 q̄ idigne accedere. ser. eodē. O.
 Ad eucha. sacm̄ accedens qua
 liter dñs se p̄pare. ser. eodē. P.
 Eucharistie sacm̄ q̄tūctiq; sus
 matur semp̄ tm̄ manet integrū
 nec minuitur. ser. ix. R.
 Eucharistie sacramēti difficul
 tates non debēt multū inuesti
 gare simplices. ser. eodem. L.
 In euchar. sacro quare voluit
 xps occultari. ser. x. Q. Trē. S.
 In eucharistie sacramento xpi
 corpus naturaliter videni non
 potest. ser. eodem. R.
 In eucharistie sacramento spe

Alphabetica.

cles franguntur: sed non chūti
 corpus. ser. xi. J.
 Eucharistie sacm̄ opatur tres
 gloriosos effectus in oratioe re
 piente. ser. eodem. K.
 Eucharistie sacm̄tū deuotio
 te suscipit: remittit ista tria.
 ser. eodem. L.
 Ad eucharistie debitam susce
 ptionem qualis est q̄ta requiri
 tur preparatio. ser. xij. D.
 Item de hoc materia vide sub
 titulo Corpus christi.
 Excelsus quō fuit Christus in
 p̄nti. ser. vij. C. Trē. F. xx. C. D.
 Excelsus quō debet esse iustus
 ser. eodem. E. Item ser. xx. E.
 Excelsa quō fuit virgo maria.
 ser. eodem. S. Item ser. xx. F.
 Execratio peccatoris quō sit a
 deo ⁊ quō non. ser. xvij. J.
 Extreme vnctionis sacm̄ quō
 delet mortale peccm̄. ser. xxvij. J.
 Extreme vnctionis sacramen
 tum non semp̄ delet quodlibet
 veniale peccm̄. ser. eodem. K.
 Extrema vnctio quō cōfert sa
 nctatē corporale. ser. eo. L.
 hoc sacm̄tū nō accelerat
 de per se mouet corporale in
 suscipiente. ser. eodem. M.
 Extreme vnctionis sacm̄ re
 mittit multum de pena debita
 in foro dei. ser. xxvij. h.
 Extrema vnctio est p̄uenienti
 da et non inuim differenda.
 ser. eodem. J.
 hoc sacm̄tū non debet dari noto
 ris peccatorib⁹ sen aperte im
 penitentibus. ser. eodem. K.
 hoc sacm̄tū in casu potest
 dari a mentibus ⁊ ratione cast
 rentibus. ser. eodem. L.
 hoc sacm̄tū deuote susceptū au
 get gratiam. ser. xxxij. J.
 huius sacramenti deuota sus
 ceptio multum valet. sermone
 eodem. R. L. D.
 hoc sacramento inuinctus quō
 redoler cotam dno et angelis
 eodem. M.
 Extreme vnctionis sacm̄ qua
 liter de p̄ se disponit ad ingres
 sum regni. ser. xl. J. R. L. D.
 hoc sacm̄tū rite susceptū ghat
 spūalem leticiā: et facit mouē
 patienter ferre. ser. xli. K.
 hoc sacm̄tū regulariter non
 debet dari nisi contritis et
 confessis. er. eodem. L.
 hoc sacm̄tū suscipiēs quale p̄to
 positum habere debeat ostē
 datur. ser. eodem. M.
 hoc sacm̄tū deuote susce
 ptum quomodo confortat agos
 nizantes. ser. xli. Q. R.
 hoc sacm̄tū plus prodest
 datum per bonum ministrū q̄
 per malum. ser. eodem. S.
 Extrema vnctio vitrum valeat
 illi qui motur eum inungitur
 sermone eodem. T.
 Extrema vnctioe peruenit
 recipit angelos qui eum prote
 gerunt contra insultus demonum
 ser. eodem. U.
 Ezechias quomodo xpm p̄fēs
 gurauit. ser. u. E.
 Ezechias fleuit audito q̄ debe
 ret mori et profuit sibi: sermone.
 xliij. A.
 Ezechias interpretatur aditus
 totum dei. ser. eodem. B.
 ¶ Sequitur de littera F.
 ¶ Ficiem quadruplicē has
 bet xps. ser. x. B.
 faciem quadruplicē debet
 habere iustus. ser. eodem. D.
 factus quomodo dicitur xps ⁊
 quō non. ser. xxij. C. D.
 Falco auis significat xpm p̄o
 pter tria. ser. xxxi. D.

Tabula

fenici affatur xpo: sicut et mater eius maria. ser. xvi. O. ficus in sacra scriptura hec significat. ser. xv. d. ficus significat maria propter tria. ser. xvij. L. ficulnea significat xpm propter hec. ser. eodem. Q. ficulnea significat virum religiosum propter hec. ser. eod. O. figulus vasa faciens significat incarnationem filij dei. sermone. xxij. S. In figuli domum descendere quid est. sermo. eodem. h. filij boni quandoq; ex malis parentibus prodeunt & educti s. sermone. xvij. A. filij ex legitimo matrimonio procreati sunt melioris conditionis s. ali. ser. xxvii. O. filij illegitimi non succedunt in hereditate patris: sermone eodem. p. O. R. filiozum quatuor sunt differentie: sermone eodem. R. filij illegitimi ceteri sunt perversi: et quare. ser. eodem. S. filij illegitimi possunt esse boni et virtuosissimi. ser. eod. T. fons egrediens de paradiso ser. restri significat xpi naturam: sermo. vii. f. fons est dñs: ser. xi. B. fontitudo dei tria operatur: sermo. eodem. C. fons est virtus: et qualiter. ser. eodem. D. Ad fonticandum horem intertorem tria sunt remedia: sermone eodem. E. fons fuit xpo maria: et quomodo. sermone. eod. ff. fontitudo duplex. ser. xxi. f. frater noster xpo est: et vice versa frater eius sumus: ser-

mon. xxxvi. B. C. frater simplicem habemus. sermone. eodem. C. Sequitur de littera. S. O gates lapis preciosus significat christum: sermone. xxvij. S. Gaudeo de tribus: magno bonis: ser. ij. B. Gaudeo iustus ser penitens de tribus: ser. eodem. C. Gaudia est virgo maria de tribus magna beneficiis: sermone. eodem. D. Sedeo in quomodo ptefiguratur: sermone. xiiij. h. In genealogia xpi omittuntur certe generationes. f. xxi. A. Genealogia xpi quare textitur per Joseph cum non fuerit pater ipsius xpi. ser. xii. S. C. Siadus xpi mirabilis quovetur in die iudicii. ser. xxvi. O. Suffes aus magna xpi significatione. sermone. xxvi. m. Sequitur d littera. h. Ebdomades danielis s adueni xpi quod accipies: eunt. sermo. v. m. Velles xpm significat: f. iij. S. Verediam celestem perditam recuperat nobis xpo: sermone. xxxij. S. Sequitur de littera. 3. I Abin quomodo xpm ptefiguratur. f. xxxv. S. d. 3. Iacob ptefiguravit christum: sermone. iij. A. Iacob interpretatur supplantator: ibidem. Iacob significat fidelem cofirmatum: et quomodo. ser. xxvi. 3. Iacob interpretatur luctator: sermo. xl. A. Iechonias interpretatur pres-

Alphabeticæ

paratio dñi. ser. xvij. B. Iechonias duo fuerit: f. xxxij. A. Iechonias secundus interpretatur sic factus: ser. eod. B. Iesse fuit binomus: ser. xij. B. Iesse interpretatur incendium sermone eodem. B. Ignis charitatis incidit aiam tripliciter. ser. eodem. C. Ignis inferni non consumit cor: pota banatorum post iudicium: et hoc patet quadruplici exemplo: sermone. xvij. f. Iesus interpretatur salvator sermone. xij. f. Iesus tres fuerit qui ostes ptefiguraverit xpm: ser. eod. S. Iesus sacerdos magnus quomodo ptefiguravit christum. sermone. xvi. h. S. Imperia quatuor sub subinguntur xpo. ser. vi. d. Incarnationis dñice tanguntur quinq; cause: ser. xij. f. Incarnationis modus declaratur per arborum iustitiam: sermone eodem. L. Incarnatio filij dei fuit ptefigurata p desonatione ysaac cum rebecca. ser. xii. S. Incarnationis modus designatur per granum synapis: sermone eodem. J. Incarnationis modus declaratur per margaritam lapidem preciosum: ser. xii. 3. Incarnationis opere ostensa e maxima dei dilectio ad nos quinq; modis: ser. xvij. d. Incarnationis mysterium declaratur per contumem propter quatuor: ser. eod. 3. Incarnationis modus ostenditur in paupibus et vulgerrima: sermone. xli. A. Incarn. myster la fuit ptefigu-

rati p rubi ardete: f. xvij. S. Incarn. modus manifestatur per syenam. ser. xxv. 3. Incarn. mysterium figuratur per opus figuliferi. ser. xv. S. Incarn. mysterium fuit ptefiguratum per oblationes abias he: sermone. xxx. h. Incarn. apus s modus ostenditur in rege dñante in duobus regnis: sermo. eodem. m. Incarn. mysterium fuit ptefiguratum per niducula: ser. xxxi. L. Incarn. modus declaratur in salone: ser. eodem. p. Incarnatio filij dei fuit ptefigurata per donum salomonis: sermone. xl. E. Incarnationis mysterium fuit ptefiguratum sic: ser. xli. ff. De hac etiam materia multa habes sub titulo christus. Incetus quod e xpo. f. xxvij. S. In inferno nulli peccatorum limititer remittitur: ser. xv. O. Iorabam interpretatur per fecit: sermo. xli. A. Iohanna vocat se vocem dñi propter tria. ser. xl. ff. Iona quomodo ptefiguravit xpi: ser. vi. h. Iosua grauter punitur a dño quia contraxit cum godolfa filia Bezabel: ser. xx. A. Iosam interpretatur excelsus sermone eodem. B. Ioseph interpretatur augmens: sermone. xli. A. Ioseph et maria quod fuerit de eadē tribu declarat. f. xli. d. Iosaphat interpretatur iudicans. ser. xix. A. Iosias fuit valde virtuosus: sermone. xxvj. A. Iosias interpretatur salus domini et incensum. ser. eodem. B.

Tabula

Maria quò pòt appellari ppha
 res. i. d. i. u. s. i. o. f. e. r. m. o. v. b.
 Maria quomodo dicitur saraz
 i. o. i. e. n. s. f. e. r. e. o. d. e. m. 3.
 Maria quomodo dicitur Tha
 mar. id est amaritudo. sermo
 ne eodem. k.
 Maria quomodo premedit et
 ipedit suis meritis jagiras dei
 ser. vi. f.
 Maria quomodo irascitur con
 tra malos christianos. sermone
 eodem. s.
 Maria quò dicitur electa et ex
 celsa. ser. vii. f. s.
 Maria fuit voluntaria et spòta
 nea respectu triu. ser. viii. e.
 Maria sola fuit mater et virgo.
 ser. eodem. s.
 Maria quò fuit sugur et serpe
 tina. ser. ix. f. s.
 Maria quò fuit porta in domo
 dñi clausa. ser. eodè. b.
 Maria quò fuit multiplici sen
 sibilis. ser. x. e.
 Maria quomodo fuit fortis. ser
 mone. xi. f.
 Maria quò multipliciter serui
 uit christo filio suo. ser. xii. e.
 Maria quomodo fuit incensa
 triplici igne. ser. xiii. f.
 Maria quomodo fuit pacifica.
 sermo. xv. 3.
 Maria quò retribuit iniquis et
 quibus iniquis. sermo eod. k.
 Maria quomodo dilatat alas
 suas super famulos suos : ser
 mone. xvi. s.
 Maria quomodo affimulatur
 fenici. sermone eodem. o.
 Maria quomò est magna dña
 respectu trium. ser. xvii. f.
 Maria exultat tria versus celis
 ser. xviii. f.
 Maria iudicabit cum aposto
 lis in die iudicii. ser. xix. f.

Maria quomodo fuit triplici
 ter excelsa in present et simili
 nunc in celo. ser. xx. f.
 Maria fuit robusta robustior
 robustissima. ser. xxi. s.
 Maria quomodo fuit totaliter
 perfecta. ser. xxii. e.
 Maria comparat quattuor res
 bus videlicet throno et cetera
 sermone eodè. f. f.
 Maria cõp̄tendit multa ser
 mone. xxiii. d.
 Maria quomodo auxiliatur N
 bi de bono christiano: sermone
 xxiiii. 3.
 Maria quò designatur pervir
 gam p̄opter multa: sermo. co
 dem. 2d.
 Maria quomodo fuit obliuosa
 respectu trium. ser. xxv. e.
 Maria quomodo dicit dõdato
 matris fetus et nutritia sermo
 ne. xxvi. k. 2. 2d.
 Maria qualiter dicitur sal? no
 stra. ser. xxvii. b.
 Maria quomodo dicitur incen
 sum. ser. eodem. 3.
 Maria quomodo fuit ab eter
 no preparata filio dei. sermone
 xxviii. e.
 Maria preparavit vteru suum
 filio dei. ser. eodem. f.
 Maria designatur per sicã p
 pter tria. ser. xxviii. 2.
 Maria per omnem actum suu
 merebatur. ser. eodem. n.
 Maria est sic facta tripliciter.
 ser. xix. f.
 Maria perivit tria a G. sermo
 ne. xxx. s.
 Maria quomodo recte potest
 dici magistra consulationis. ser
 mone. xxxi. k.
 Maria quomodo designatur p
 nubeculam. ser. eodè. 2d.
 Mariaz quilibet fidelis potest

Alphabetica.

appellare matrẽ suã ppter. v.
 ser. xxxii. b. 3.
 Maria quomodo dicit resuscit
 ans. se. xxxii. 3.
 Maria fuit adusta ab istis tri
 bus. ser. xxxiii. d.
 Maria quomodo est sotoz no
 stra. ser. xxxvi. d.
 Maria quomò vocat dominuz
 specialiter deuz suum. sermone
 xxxvii. d.
 Maria quomodo donat se nob
 ser. xxxix. f.
 Maria quomò et cõ q̄b? luetas
 sa est. ser. xl. d.
 Maria quò dicitur augmētuz.
 ser. xli. e.
 Maria genuit christum. sermo
 sic. xli. 2.
 Maria et ioseph quò fuerūt de
 eadem. ser. eodè. tribu. d.
 Maria quò p̄t appellari salu
 tris. ser. eodè. k.
 Maria quò significat per pan
 theram. ser. eodè. p.
 Mater est non honoris amo
 ris dulcoris. ser. i. d.
 Matres nolentes ab lactare p
 uulos suos rephēduntur. ser
 mone. v. o.
 Matris fer? quomodo dicitur
 pps. ser. xvi. f.
 Matris fetus quò dicitur iust?
 ser. eodem. 3.
 Matris fetus quò dicitur ma
 ria. ser. eodè. 2d.
 Mathã interpretatur domans
 siue donatus. ser. xxxix. e.
 Matrimonium quomodo p̄ce
 cellit cetera sacramenta in dñ
 catione et in multis alijs: ser
 mone. xix. 2.
 Matrimonõ bñdictio quid ope
 ratur. ser. eodem. n.
 Matrimonium contrahens clã
 destit mortaliter peccat tamẽ

tener. ser. eodem. o.
 Matrimonium indebitẽ cõtra
 herites sepe patunt multa ma
 la. ser. eodem. p.
 Matrimonius in tribus casib?
 p̄sepe vergit in deteriorẽ exitu
 ser. eodem. q.
 Matrimonium debet esse sim
 pliciter voluntarium. ser. xx. k.
 In matrimoniali contractu p̄
 cipaliter attendendi sunt mores
 contrahentium. sermone. xxi.
 n. o. p. o.
 Matrimonium impedit cultus
 disparitas. ser. xxi. o.
 Matrimonium contrahere vo
 lens debet attendere ad mores
 parentum p̄teller educto. ser
 mone eodem. p.
 Item attendere debet si bona
 illi? cum quo contrahit sine ius
 sic acquiritur. ser. eodem. r.
 Matrimonium in rã causa la
 bidinis factuẽ p̄cipaliter gra
 uiter peccat. ser. xxii. o.
 Matrimonial copula vrens in
 certis casibus meretur sermo
 ne eodem. p.
 In matrimoniali actu plerimq;
 incidit culpa venialis. sermone
 eodem. q.
 Matrimonialis actus in istis ca
 sibus est mortalis. ser. eodè. r.
 Matrimonius cõuenienter p̄bi
 detur certos gradus p̄sãgmi
 tatis vel affinitatis. f. xxii. 3.
 Matrimoniu hodie cõuenient
 ter p̄hibet cõtrahi infra quar
 tum gradum. ser. eodè. k.
 Matrimoniu p̄hibet q̄trahit p
 tot gradus affinitatis q̄ cõtan
 guntur. ser. o. s.
 Et matrimonio legitimo q̄
 creati sunt melioris conditiois
 q̄ alij. ser. xxvii. o.
 Matritius Imperator potius

Tabula

elegit puniri in presenti q̄ in
 alio seculo. ser. viij. d.
 Medici duplices: scilicet corporis
 et animarum et virgus honora
 di: sermone. xvij. d.
 Miles armatus se ad bellum
 quomodo fecit xp̄m: ser. it. 3.
 Dissimul debet omnis populus
 deuote audire: ser. viij. d.
 Circa mortem paruulorū ba
 ptizatorum triplex est parens
 rum faturus: ser. iij. d.
 Warena significat incarnatio
 nem filij dei: ser. i. f.
 Woyce significat sacerdotius
 noue legis: ser. xxx. R.
Q Sequitur de littera. N.
Nason iter p̄ras augur
 et serpens: ser. ix. A.
Nasa r educari in magna ci
 uitate aliqui nocet: ser. xxi. J.
Natiuitates xp̄i ḡnam multi
 viderunt: ser. xxvij. R.
Natiuitatis domnicę dies est
 multum p̄legiata: sermone.
 xxvij. f.
Nubecula significat christum
 similitur et mariam: sermone.
 xxx. L. d. N.
Nutricius quomodo dicit xp̄s
 ser. xxvi. E.
Nutricius quomodo dicitur in
 suis: ser. eodem. b.
Nutricia quomodo dicitur ma
 ria: ser. eodem. L.
Q Sequitur de littera. O.
Obedit deo male i hoc
 mundo r q̄re: ser. xxx. p.
Oerb interpretatur seruus.
 sermone. xij. A.
Obluio sus quomodo ē de
 respectu tr̄ium: ser. xxv. C.
Obluio sus debet esse in sus
 respectu tr̄ium: ser. eodem. D.
Obluio sus quomodo est vir
 go marja respectu tr̄ium: ser.

mone eodē. E.
Onocentaurus animal mirabi
 le qualiter christum significat
 sermone. xxvi. O.
Oppetitio pauperum valde di
 splicet deo: ser. xii. b.
Ouare pro alijs specialiter tes
 nentur ecclesiastici et religiosi.
 sermone. xxx. O. R. S. T.
Ordinis sacramentus declara
 tur: ser. xxv. k.
Ordines sacros suscipiens q̄s
 esse debet: ser. xxvi. R.
Ordinibus sacris suscipiens
 dis impediūta: xij. sermone
 eodem. S.
Ad ordines sacras quales pmo
 ueri debeant ostenditur: sermo
 ne. xxvij. O. p. Q.
Ordinis scienter indigni mor
 taliter peccat: ser. xxvij. p. Q.
Ordinare paucos virtuosos ta
 men melius est q̄ ordiare mul
 tos indoctos: ser. eodem. S.
Ordinibus suis quis solemniter
 vena i sit notori peccator pec
 cat mortaliter: ser. q̄st̄ q̄n pec
 carum eius est occultum: i ser
 mone. xxix. N. O. p. Q.
Ordinis quomodo p̄figuratur
 xp̄m: ser. xxvij. k.
Ordinis interpretatur fortitudo
 siue robustus: ser. xxi. C.
Q Sequitur de littera. P.
Pacificus valde fuit chris
 tus: ser. xv. E.
Pacificus fuit virgo maria: ser.
 eodem. J.
Pacificus esse debem⁹ respectu
 tr̄ium: ser. eodem. S.
Palpauerunt christus post suū
 resurrexerunt omnes aposto
 li: ser. xxi. L.
Pauiters quomodo significat
 christum propter hec similitur
 et virgines mariam: ser. lxx. O.

Alphabetica

Paries septuplex post que fiat
 christus: ser. xxxi. O.
Pastoralē curam nullus de
 bet se ingerere: ser. xli. J.
Pater oim est xp̄s s̄m d̄n̄s i
 tem: ser. xxxij. C.
Pater celestis he b̄ tripliciter cir
 ca filios suos: ser. eodem. D.
Pater carnalis he b̄ tripliciter
 circa filios suos: ibidem.
Pater spiritalis triplex scilicet
 p̄telatus: predicator: sacra men
 totum administrator: sermone
 eodem. E. f.
Pano qualiter xp̄m significat.
 sermone. xxij. J. L.
Pauperibus debemus auxilij
 ferre: ser. xxvij. f.
Peccatum mortale et p̄cipia
 condignitate est irremissibile.
 sermone. xv. R.
Pecatum subditum inter d̄n̄
 m̄eretur oblatio boni p̄feti
 dentis: ser. xxxv. v.
Peccatores quare nolunt cre
 dere verbis xp̄i: ser. xv. D.
Peccatores q̄m possum⁹ de
 bemus a peccato r̄trahere: ser
 mone. xxij. S.
Pena temporalis ad quam pe
 nitens est obligatus in foro dei
 est nobis incerta: ser. xvi. Q.
Pena sepe n̄ non est semper
 debita pro qualibet mortali re
 misso: ser. eodem. R.
Penam sepe n̄m aut matozes
 imponit iura antiqua. p̄ quolibet
 mortaliter: ser. eodem. S.
Penam totalem non potest con
 fessor remittere: ser. eodē. T.
Pene sunt mitigande s̄m cōdi
 tiones p̄sonarum: ser. eodē. U.
Penitentia est sacramenti iu
 stime necessitaria lapsio in pec
 catum: ser. xxiij. L.
Penitentia est via qua iur ad
 celum: que patet ab us pecca
 totibus: ser. eodem. D.
Penitentia est tam necessaria
 peccatori adulo q̄m bap̄tis
 mus paruulo: ser. eodem. J.
Que penitentia est nec s̄nana
 et que non ostenditur: sermone
 eodem. O.
Penitentia sacramentus delet
 quodlibet mortale peccatū et iū
 q̄s cumq̄ graue: cr. xv. O.
Penitentia sacramenti o pe
 na eterna cōmūtur in tempo
 ralem: sermo. xvi. p.
Penitentia in ext̄mo est val
 de dubia: ser. xvij. O.
Penitentia serotina est melior
 q̄ nulla: ser. eodem. p.
Penitentia in mortali facta n̄
 h̄l dimittit de pena i foro dei
 debita: ser. xvij. L. d. O.
Penitentia in mortali facta ad
 aliquid valet: et ad quid: ser
 mone eodem. N.
Penitentia fotilla fuerit q̄
 suo modo fuerit in p̄oc suo co
 ram iudice ciuili: ser. xix. E.
Penitentia raro rempote de
 bemus esse q̄to sumus in pec
 cato: sermo. xxvij. L.
Penitere seu dolere semper de
 peccato cōmisso quomodo obli
 gamur: ser. xij. R. L.
Penitere in extremis est valde
 difficile homini habitato i ma
 lis: ser. xvij. L.
Penitere quidam nolunt in ex
 tremis et idco: damnatus est.
 sermone eodem. D.
Penitere in extremis absolute
 est possibile: ser. eodē. N.
Petuit christ⁹ tr̄is a patre: o
 d̄ in orto: ser. xxx. D.
Petuit virgo maria tr̄is a deo
 et que: ser. eodem. S.
Petere debet iustus hec tr̄is a
 bb

Zabula

domino. ser. eodē. f.
 Perfectus quo fuit xps in triplici
 genere caufe. ser. xxi. b.
 Perfectus debet esse iustus et
 quō. ser. eodē. f.
 Perfecta totaliter fuit hgo ma
 ria. ser. eodē. f.
 Phares interpretatur diuifio
 feu diuidens. ser. v. a.
 Porta in domo dñi claufa quō
 fignificat virginem mariā. ser.
 mone. ix. b.
 Profectus spiritualis regit hęc
 aria. ser. xii. d.
 Predicatori qualiter tenetur fe
 alijs dare. ser. xxxix. d.
 Predicator diuini verbi quō dñs
 affimulari lapidi qui ē albico
 ser. xxxvi. f.
 Prelatus scienter promouens
 indigni ab hñfici eccleſiaſtici
 ſiue ad ſacros ordines noziali
 ter peccat. ser. xxvii. p. q.
 Prelati qualiter tenentur ſub
 ditos inſtruere. ser. xxx. d.
 Prelati qualiter debent ſubdi
 tos per bonum exēplum prece
 dere. ser. eodem. f.
 Prelati hgo maiores officio et
 dignitate ſcō emittentia ſcie
 debent eſſe. ser. xxv. a.
 Prelati moderni deſcribuntur
 ſermone. xxxi. f.
 Prelati debent fe exponere et
 dare p oib⁹ ſuis. ser. xxxix. c.
 Ad prelaturam debent aſſumi
 viri docti et graues. ser. xxvii.
 o. p. q.
 Ad prelaturam illi ſunt aſſume
 din quibus hęc quatuor inue
 niuntur. ser. xxvii. f.
 Preparat xps tribus generib⁹
 hominū hęc aria. ser. xxvii. c.
 Preparare debet fe iustus ad
 ſua. ser. eodem. d.
 In purgatorio exiſtentibus de

benus ferre auxilium pro viri
 bus. ſermo. xxvii. b.
 C Sequitur de littera. R.
 R. Etioi panifitius vniuer
 ſitatis qualiter repicitur
 xpm. ser. xi. b.
 Redemptio facta per chriſtum
 quomodo intelligitur. ſermone
 xvi. d.
 Regnum iudeorum qualiter ſe
 mo diuifum fuit ſub roboam ſi
 lo ſalomonis. ser. eod. b.
 Regnū iudeorum proſperauit
 q̄d̄m̄ habuit bonos reges ſer
 mone eodem. b.
 Regna xpianorū proſperantur
 ſub bono principibus ſed labun
 tur ſub malis. ser. eodē. c.
 Regnū iſraelis quid ſignificat.
 ser. xxx. a.
 Regnū nauarre qd̄ ſignificat.
 ser. eodē. o.
 Rex nimis quō preſurgant ſi
 q̄ de incarnatione. ser. i. f.
 Rex principis in quob⁹ regnū
 qualiter ſignificat chriſti incar
 nationem. ser. xxx. d.
 Reſuſcitatur xps bis trib⁹ modis
 ser. xxvii. b. c. d. e.
 Reſuſcitans qualiter dicitur ſu
 ſtus tripliciter. ser. eo. f. g. h.
 Reſuſcitans quō dicitur virgo
 maris. ser. eodem. j.
 Reſcribere debemus iniquis
 hęc tria. ſermo. xv. b.
 Roboam interpretatur dilatio
 populi. ser. xvi. d.
 Robuſtus quomodo fuit xps. ſer
 mone. xxi. d.
 Robuſtus quō eſſe iuſtus? q ad qd̄
 ſer. eodem. f.
 Robuſta: robuſtiot: robuſtiſſima
 ſunt virgo maria. ser. eodē. e.
 Robus ardēs: ſed nō aduerna
 chriſtus figurabat. ſermone.
 xxii. f.

Alphabetica.

Sequitur de littera. S.
 Sacerdos miſſa nō debet
 eleuare hoſtiā ante ples
 et actionem. ſermo. vii. m.
 Sacerdotes inſtituti chriſtus
 ad diſpenſandum diuina. ſermo
 ne. xxv. h.
 Sacerdos quilibet debet eſſe ſa
 ctus. ser. xxvi. c.
 Sacerdos euāgelic⁹ dñs eſſe ſci
 etioi q̄ legalis. ser. eodē. i.
 Sacerdos conuulſus male
 viuens grauius peccat q̄ lega
 lis ſermone eodem. f.
 Sacerdotes dñs p alijs otare.
 ser. xxx. q. r. s. t.
 Sacerdotes mali pnocant iſra
 el et cōtra pplm̄ ſuis orationib⁹
 ser. eodē. u.
 Sacerdotes quate hodie po
 honoantur. ser. eodem. y.
 Sacerdotio nō eſt dign⁹ q̄cūq̄
 habuerit aliquam ex his macu
 lis. ſermone. xxv. e.
 Sacramenta eccleſie debēt li
 bere dari et miſtrari. f. xxv. l.
 Sacramēta eccleſiaſtica ſunt
 ſuſcipienda a meliori miniſtro.
 ser. xxvi. y.
 Sacriſcium obligatio: holocau
 ſtum: et pro peccato quō diſſe
 runt. ſermone. xv. b.
 Sacriſcium cur precepti dñs
 in qua lege ſibi offerri. ſer.
 eodem. j.
 Sado: interpretatur iuſtus. ſer
 mone. xxxv. a.
 Sagittas viuandas cōtra ma
 los ſiliter puidet dñs. ser. vi. b.
 Sagittas d. montis puidet iu
 ſtus. ser. eodē. e.
 Sagittas dei qualiter puidet e
 impeditur virgo maria. ſermo
 ne eodem. f.
 Salathiel qualis fuerit oſtēdē
 ſer. xxx. a.

Salathiel interpretatur deſi
 tio mea deus. ser. eodē. b.
 Salamādra quō xps deſignat
 ser. xxi. d.
 Salamādre propieta s ibidē.
 Salmon inter pteſatur ſenſibis
 lis. ser. v. a.
 Salomō an fuerit ex legitimo
 ſimonio pcrearus. ser. xv. b.
 Salomon interpretatur paci
 ſcus ⁊ retribūſ iniquis. ſermo
 ne eodem. d.
 Saluat xps homines triplici
 ter. xxvii. d.
 Saluator fuit xps tripliciter. ſer
 mo. xxx. j. 3e ſer. xii. f.
 Saluator pot aliquomodo dici q̄
 liber iuſtus? et hoc tripliciter. ſer
 mo. xii. s.
 Saluarit quomō dicitur ma
 ria. ſermo eodem. k.
 Salutem ſperat iuſtus a dño ⁊
 quomodo. ser. xxvii. f.
 Samuēl verum realiter appa
 ruer: ſauit poſt e⁹ moize. ſer
 mo. x. o.
 Sanſon ſignificat xpm. ſermo
 ne. xvi. b.
 Sanſonis ꝓceptio quomodo ſua
 it diuinitus annunciata. ſermo
 ne eodem. j.
 Sanſon qualiter fuit deo cōſe
 cratus ex vtero matris ſue ſer
 mone eodem. k.
 Sanſon qualiter ptefigurauit
 xpm. ſer. xix. e.
 Sara quomodo virginem mas
 rias ptefigurauit. ser. xxvii. l.
 Satisfactio in mortali ſacia ad
 quod valeret: ad quid nō ſermo.
 xvii. l. d. p. q.
 Saul interpretatur penſio et
 ſignificat xpm propter iſta ſer
 mone. xv. d.
 Scala quam vidit iacob in ſom
 nis chriſtum ſignificabat: ſer
 mo. bb. q.

Tabula

mone. xxxvi. E.
 Sentiens et sensibilibus quomodo fuit xps. sermo. x. B.
 Sensibile fuit ipse xps fz dngz sensus corporales. ser. eodē. C.
 Sensibilibus fuit virgo maria multipliciter. ser. eodē. E.
 Scire debemus ista quattuor sermone eodem. D.
 Serpens quomodo fuit xps sermone. ix. C.
 Serpensius quomodo debet esse iustus. ser. eodem. E.
 Serpens tres iun. pp. uera: res quas debem. f. fe. ibidem.
 Serpentina quō fuit beata virgo. sermone eodem. B.
 Seruit xps adū fuit in hac mortalitate. ser. xii. B.
 Seruit iustus deo. ser. eodē. C.
 Seruitus seruus bone cōditōnes quas debz habere iust. ser. eodē. D.
 Seruiuit xps bōtia maria multipliciter. ser. eodem. E.
 Sibilā mālta peccatores hoc modo. ser. i. B.
 Symon sacerdos magnus quō xps p̄figurauit. f. xxxvii. E. f.
 Sirena qualiter xpm significat ostenditur. ser. xvi. J.
 Sol quō xps nascentē designat ostenditur. ser. vii. K.
 Sotor nostra quomō est virgo maria. ser. xxxvi. D.
 Speculum materiale representat xpi natiuitatē. ser. xix. K.
 Spes longe uite decepti auid. ser. xxvi. B.
 Sperandū est de del ad iustitio in aduersis. ser. eodē. p.
 Sequitur de littera. T.
 Tēpestas maris tentationes corporales et hūana designat. sermo. xxxvii. B.
 Tēstecades tres sunt in ge-

nealogia saluatoris. ser. xii. E.
 Testimonium quintuplex habuit christus de sua diuinitate. ser. xxv. S.
 Testimonium quintuplex habere possumus et sum? filij dei. ser. eodem. v.
 Thamar interpretatur amari rudo. ser. v. Z.
 Torrium iudicium finale designat. ser. xviii. K.
 U Sequitur de littera. U.
 Umo. xxx. K.
 Uerba mirabile et ualde singularē est xps. ser. xxviii. J.
 Uirga aaron xpi natiuitatem quō p̄figurauit. ser. xxii. S.
 Uirga dicitur maria: sermone eodem. b.
 Uirga dicitur xps: sermone eodem. J.
 Uirga dicitur princeps tyran. sermone eodem. k.
 Uirga dicitur mēs hūana sermone eodē. L.
 Uirga maria designat propter hec. ser. xxiii. D.
 Uirge sobrie iuste et pie quid est. ser. xxi. L.
 De uincis extreme sacramēto habes sub littera. E.
 Unicornis quō xpm significat sermo. x. D.
 Uocem se uocant Joannes baptista ppter tria. ser. xl. f.
 Voluntarij debem? esse quo ad tria. ser. viii. C.
 X Sequitur de littera. X.
 Xps gaudet de trib. sermone. ii. B.
 Xps pōt appellari iudas ppter hec. ser. lvi. B.
 Xps dicitur phara. i. diuidēs ser. v. B.
 Xps dicitur saram. i. ouēs. ser

Alphabetica.

mone eodem. C.
 Xps dicitur thamar. i. amaritudo. ser. eodem. D.
 Xps quō fuit elect. f. vii. B.
 Xps quō fuit excelsus. sermō eodem. C.
 Xps ser nominō? appellatur. ser. vii. J.
 Xps quō fuit spontaneus circa multa. ser. viii. B.
 Xps quomodo fuit augur. sermone. ix. B.
 Xps quomodo fuit serpentinus sermone eodē. C.
 Xps fuit ualde sentiens et sensibilibus. ser. x. B. C.
 Xps quomodo cōparatur quatuor animalibus. sermone eodem. f.
 Xps habet quadruplicē faciē. ser. eodem. B.
 Xps fuit ualde fortis. sermone xi. B.
 Xps quomodo fuit seruitus. Ita fa uira sua. ser. xii. B.
 Xps fuit incensum duplici igne. ser. xiii. B.
 Xps quō dicitur incētor. sermone eodem. C.
 Xps habet ser. virtutes. quasi sex stellas quibus illuminat omnem hominē sermone eodē. D.
 Xps quomodo dicitur dauid. ser. xiiii. C.
 Xps fuit totus pacific. sermone. xv. E.
 Xps dicitur salomon. id est retribuens inuisus et quomodo. ser. eodem. ff.
 Xps quomodo dilatauit ecclesiam suam. ser. xvi. E.
 Xps quomodo intelligitur quō nō fuit de hoc mundo. sermone eodem. N.
 Xps fuit. Omilosofenici. sermone. eodem. O.

Xps dicitur abia. id est pater dominus et quomodo. sermone. xvii. B. C. D.
 Xps exultat tria in hoc mundo. ser. xviii. C.
 Xps quomodo dicitur iosephat id est iudicās. sermone. xix. B.
 Xps iudicabit his modis. sermone eodem. C.
 Xps fuit excelsus quo ad vtrāsq. naturam. ser. xx. C. D.
 Xps quō fuit robustus. sermone xxi. D.
 Xps fuit perfectus in triplici genere cause. ser. xxii. B.
 Xps comprehendit tria. sermone. xxiii. B.
 Xps designatur per leopardus. ser. eodem. B.
 Xps quomodo auxiliatur suis. ser. xxiiii. C. D.
 Xps quō habuit quintuplex testimonium quō esset uerus deus. ser. xv. E.
 Xps quomodo dicitur amon. i. donatio nutritio matris fetus. ser. xxvi. D. E. ff.
 Xps significatur per onocentas rum. ser. eodē. Q.
 Xps saluar mundam tripliciter. ser. xxvii. D.
 Xps quō dicitur incensum: sermone eodem. E.
 Xps significatur per columbam propter hec. ser. eodē. k. L.
 Xpi benignitas quomodo apparuit eius aduentu primo. sermone eodem. L.
 Xps quomodo designatur per griffem. ser. eodem. D.
 Xps preparat tria tribus generibus dominum. ser. xxviii. C.
 Xpi incarnatio qualiter significatur per arcum. ser. sermone eodem. S.
 Xps significatur per yridem. bb. ii

Tabula

sermone eodem. 7.

xpi natiuentis gloriam multu
derunt. ser. eodem. 8.

xpo quomodo dicitur factus et
quomodo no. ser. xxix. C. D.

xpo designatur per aquilam
propter hec quatuor. sermone
eodem. 20.

xps potest dici saluel: id e pe
sino mea deus et quomodo.
sermo. xxx. C.

xps peritit tria a deo. patre et
oia re in oio. ser. eod. 21.

xps fuit tripliciter clarificatus
sermo. eodem. 22.

xps quomodo dicitur magister
confusionis. ser. xxxi. C.

xps confundet malos in die iu
dicii et hoc tripliciter. sermone
eodem. 23.

xpi incarnatio fuit pfigurata
in nubecula. ser. eod. 24. D. 2.

xps sta post seruplicem parie
tem. ser. eodem. 25.

xpi incarnatio declaratur i sal
cone. ser. eodem. 26.

xps quomodo potest dici aliud
id est. pater meus. sermo. xxxii.
B. C. D.

xpo quo dicitur legifer rex et iu
dex. ser. eodem. 27.

xps quomodo comparatur aut
paradisi propter tria. sermone
eodem. 28.

xps quo dicitur resuscitans pos
tentialiter i spualiter i generaliter. ser. xxxiii. B. C. D.

xps significatur per liliu pro
pter hec. ser. eodem. 29.

xps significatur per adamans
tem. ser. xxxiiii. 3.

xps quomodo dicitur iust. ser.
xxxv. B. C. D.

xps qualiter designatur p car
bunculum. ser. eodem. 30.

xps vocat nos fratres suos. ser.

mo. xxvi. B. C.

xps significatur per lapide qui
dicit albescon. ser. eodem. 31.

xps quomodo dicitur eluid. i. de
meus. ser. xxxvii. B.

xps fuit adiutus a deo patre
tripliciter. ser. xxxviii. B.

xps significatur per gagarit lapi
dem preciosum. ser. eodem. 32.

xps quomodo dicitur se nobis. ser.
mo. xxxix. B.

xps recuperauit nobis celestes
hereditate iemel pdnis. f. eod. 33.

xps significatur per cristallum
sermone. eodem. 34.

xps habuit luciam seu bellum
quadriplex. ser. xli. B.

xps clamauit in hoc mundo tri
plici de causa. ser. eod. 35.

xps significatur per delphinu.
sermone eodem. 36.

xps quomodo dicitur augmens
tum. ser. xlii. B.

De xpi aduentu in hunc mudi
tria tanguntur. ser. eodem. 37.

xps quomodo fuit propheta et
quomodo non declarat. sermo.
no. eodem. 38.

xps significatur per crisolittum.
sermone eodem. 39.

xps quomodo potest dici iust
piens sed pauper. ser. xliii. 2.

xps quomodo designatur per
pantheram. ser. eodem. 40.

¶ Sequitur de litteris. 3.

Aram interpretatur oii
3 ens. sermo. v. A.

300ababel quomodo apa
pellatur doctos babilonie. ser.
mo. xxxi. A.

300ababel interpretatur ma
gister confusionis. sermone
eodem. 41.

¶ Class. deo.

Reuerendo in xpo patri e dno. domno
Guillermo Paruo Treceñ. ep. o dignis
simo. necno xpianissimi francoz regis
cofesoi sapietissimi. Orator Guiller
mus Pepin. sacri ordinis predicato
rum Louuent. Ebroticci. S. P. D.

Lectus litterarū ardore nō pa
ruehemētī: antistea egregie: vt
homini oclū nacto pler aq; natu
ralis insti ctus aggenerauit: que
vel anīmū reddant hebetiozem:
et quibusdā vitiōz detētū inuolu
cris: vel hominē vberī? et apprime condecozent
curas alo versā bā: nō minus graues q̄ sollicitas.
Cūq; intellect' noster dispersa nebulosa calig
ne: vtrinq; diuagaret e viritim p antistites cursa
taret: solus visus es: cul' nūmen (vt veritatē di
ctis cōplectar) nōmīn' admirant' q̄ laudēt singu
li: inter eos et quidā luculentos (qui litteras vfr
tutibus cōglutinant ecclesie dei platos eminere
Hāsī. pbati mores virt' speciosa littere venus
ste: et politiozes in te ad vnguē exquirant: max
mū peul dubio nephas auguror affuturum: si tibi
quisq; (ex tāto mortalīū genere) cedere recusarit
Et cū platos bona cōuersatio et morū splendor
eximī' insignes oino nō efficiāt nisi littere adm
niculo fuerint: nauasti operā omnē et teipm exco
luisti: vitā existimās a deo maximo ad act' extra
rios cōcessam elangere aliquantulū: si tēq; im
becillē: nisi e virtutis e litterarū cōubernio coa
lescat. Quod enī plati munus est illustrius q̄ lit

teras & tuis & aggerere & adlinare? Effectisti si
quod assiduis tuis lubricationibus ut trecenti episcopo
patui ad quem est sacro predicator ordine (fortuna suas
vires enarrate) euect? es non pro tui? noie sis
omameto atq; decori. Et cum ipam summam (quod ci-
tra adulatione dixerit) felicitate non solide limite
salutaris: velut hypopolit? venerit (si quod fidei me-
dosis concedat) vix adept? oino videre: nihil o-
min? nodum tibi p voto faues & aspiras: quod nunc in-
tur? esses oculi: si his peculiare censeat quod in eru-
ditiōis arce cōfenderit. Nihil enim a pote tuo ces-
sas munere: quod eruditiōi obsequis eruditos ames
non paucis litterarū candidatis cum secularibus? tū
religiosis pecuniā/alimēta/et cūcta ad culturā
studiorū cōducētia/suppedites. Quo fit ut maio-
rē indies gloriā apud oēs tibi videntes: nec sane li-
merito. Quāquidē nihil ē tā plausibile: quā bōitas
cum liberalitate copulata. dādo ei accipis gloriā/
gratiā/benivolentiā. hec igitur liberalitati virt? meri-
to te facit venerabilē/amabilē/desiderabilē: ut
cōplurculi certati te cum admiratiōe suspiciant: te
diligāt: te pconio bōitati extollāt. Quas ob res
ego subintat? cū e nro lraz ppropuatio: volumē
sacri eoy diez quod dūici aduēt? dicim?: facinā cō-
plectēs: in ppatulū euolasset: elegi te vnicū: ce-
leberrime pater iter ceteros ecclesie fides oca-
latissimū & vite sanctorū. Qui quod beatice nre au-
res dignuz fortasse: & quod ad audituz faceret/ exi-
stimarūt: possis tutari: nostrāq; ignauā e meris
nasutoy delirius defendere. Accipis autē (si lu-
beat) p tua benivolentiā & nro obsequio rem exti-
guā: sed arduā sane si offerētis animū (qui tibi sic
mancipatissimū) introsperis.

Vale.

Ad honorem

domini nostri iesu xpi suoz in
tenerate matris virgins ma-
rie patrij nostri Domini in
cipiunt sermones ve aduentu
domini de secretis secretorum
sicut in lami propter secretam
marierum in eis contenta vpo-
te de dñica incarnatione & de
sacramentis eccleie editi a fe-
suillermo pepin: sacre theo-
logie humilit pffessor conuen-
tus ebray. cē. ordinis fratrum
predicatorum.

Vidit librum scripti in
erfoluz signarum si-
gillus septem Apo-
calipsis quinto.

Ad dei ho-
norē & san-
maria salu-
tē locuta-
ri de dñi-
ca et miri-
fica xpi in
carnatio-
ne simpul-
annuarum intrucone ipsam
materiam sub. xij. sermonibus
q; dominus dederit enuclea-
re studebimus. Quāquidē glo-
riofam incarnatione nomine li-
bri describit 3o. in Themate
(cum ait) Vidit librum videlicet
Generationis humanalis.
Incarnationis diuinalis.

Scrificatiōis sacramentalis.
Ad De primo libro scribitur
Matth. i. Liber generationis iesu
christi filij dāuid filij abra-
ham. Primum capitulum hu-
ius libri est illud quod subdit.
Abraham genuit Isaac. tibi
aduertendum q; Abraham in

terpretatur pater multarum
gentium. Quāquidē interpre-
tationem congrue inuenio con-
uenire.

Omnipotenti deo.

Uro iusto
turgini marie.

Beatus primo quod deo fm illud
Malach. ij. Pater vnus est oim
nostrum: quem in oratione dñi
ca vocamus patrem: dicentes
Pater noster qui es in celo.
Iste autē pater celestis est: q
demit opes honorādus: quia
excellētissim? Sup oēs aman-
dus: quia misericentissimus.
Sup oēs metuēdus: q; iustis-
simus. De hoc patre scribitur
Deut. xxxij. Nōquidē ipse
pater tuus q; fecit te & possedit
te & creauit te: Nam ipse fecit
nos in creatione: possedit in re-
dēptiōis ope & creauit seu ve-
rus creauit in pcedum res-
missione. S; pch dolor de mul-
tis sigillarum potest dici illud
quod sequitur. Deū qui te ge-
nuit dereliquit et oblitus es
dñi creatoris tui. Vidit dñs et
ad iracundias cōcitatus est: q;
prouocauerit eum filij sui et f-
lis et ait. Abscondā facie me
ab eis: sc; in celo: et cōsidera-
bo nouissima eoz: id est etna
supplicia q; restant eis in alio
seculo sine fine soluenda. Tals
ter ergo viuamus vt merito di-
cere possimus illud Job. vij.
honorifico patrem meū qui in
celis est.

Conuenit viro iusto misericordi
a pio ad pauperes quois erat
ille scctus Job: de quo eiusdem.
xxxij. Pater erā pauperū & cō-
solator viduarum. Dicitur enim

In cōmuni proverbio q̄ pater ē qui nutrit. Talis deniq̄ erat iustissime Theobias cum capri uos fratres uisitare et monita salutis ille dando et de facultatibus suis pie subducendo mortuosq̄ sepelendo. Talis deniq̄ pater et tot filiorum et filiarum est quos pauperes propter rēpm sustentat. Iste pater est inuitandus propter sanctas exemplaritate. Laudād⁹ pater virtuosam opationē. Sūp portandus et fouendus ppter publicam utilitatem.

D Tercio: p̄dicata interfratō abfrē cōgruit ḡgini marie sub nomine maternitatis: de qua non immerito intelligi potest illud ḡn. ij. mater est cunctiorum uiventium. Est siq̄dem hoc nomen mater.

Nomen honoris
Amoris,
Dulcoris.

C primo igitur mater est nomen honoris. Nam deus: natura uoluit matres a filiis honorari. Et signantur viri quo gloriosa est honorificatio: de qua de⁹ ad uñqueq̄ uostrū dicit illud Johā. xiv. filie meę suā. hec est enā illa sc̄a mater de qua Eccl. xv. Obiabit illi m̄ster honorificatio. Nec quidem immerito q̄m s̄m deorum Bēn̄ardum. In ipsa inuenit angel⁹ leticiam iustis gratiā peccatorum ueniam et tota trinitas gloriam: ita vt merito de ea dici possit illud Sap̄. vij. Qui bonotum mater est.

C Secundo mater est nomen amoris. Ipsa enim super oēs mēs diligētos et est illi cura de bonis: ita vt recte possit uinculū

nostrum dicere illud. ij. Reg. i. sicut mater uñcū diligit filius ita te diligebā. Sicur enim pia mater p̄ defendendo nullo quē pater flagellat: uerberibus se opponit et ipsū filii regit. Sic et hec p̄sissima mater maria p̄ filios sibi deuotiss se opponit quodammodo patri nostro deo suis p̄s̄ orationibus: et ad rē p̄mittendū uerbera eterne dā nationis misericosditer se interponit. Quāquōsem de ea intelligi potest illud ḡsa. xlv. Nū qd̄ pot̄ m̄f (supple maria) obliuisci infantem suum: id est sibi deuotum famulum. vt non misereretur filio utri sui. hoc est deuotio cartholico quē diligit tā q̄ si homo gestasser in uero suo corporaliter. quasi dicat non.

C Tercio mater est nomen dulcoris et pietatis. Nā ipsa p̄s̄ sumā m̄f pietat⁹ maria semper copatur et cōdolet miseris et calamitab⁹ nostris. In culina signum legitur Jo. ij. q̄ mora pietate in nuptiis dixit ad filios suos. Quum non haberet: s̄z cum impet̄ aut uinū sitientib⁹: s̄z et gratiam indigentib⁹: im̄petrare poterit si modo deuote deprecetur. quod vt promissus faciat salutem eaz bis ceteros. Aue c.

C Quartum possit sufficenter elici ex scripturis ueteris testamenti q̄ ipsa messe iam ad uenerit. d̄o declaratiōe proposita ḡtonis supponendū q̄ in messias hebraice x̄p̄s grece dicitur. Latine h̄o uincens. Quia reuera de⁹ qui ualde r̄gidus et seuerus olim erat cōtra hūmanū genus ppter ad e peccatum. Ita vt vix flecti et inclina

ri posset ad clementiam. tāde in nouissimis diebus uincens est oleo humanitatis nostre carne assumēdo. In cui⁹ figura dixit de⁹ pater de dāuid q̄ quē ipse x̄p̄s designatur. Inueni dāuid seruū meum. hoc tamē refert ad x̄pm hominē quē scōm q̄ hō mo fuit seruus dei patris: i. in mox eo. Sequit̄ Oleo sc̄o meo uixit eum. Ubi per oleū sancti dei intelligitur ipsius x̄pi hūanitas que fuit sacrificata q̄ in habitantes diuinitatem. Ecce quomodo x̄p̄s fuit uinc⁹: vt nobis fieret misericors. p̄mittēsa igitur declaratione hui⁹: terrimi me suas resp̄s dētur affirmani ad questū uidelicet q̄ p̄s sufficenter elicit ex scripturis ueteris testamenti: tempus in esse. i. x̄pi aduenisse. Et ḡtum ad presens sufficiat istud probare triplici prophēcia.

C prima igitur p̄phēta est illa que habetur ḡn. xiv. vbi legitur q̄ cū ille patriarcha senectissim⁹ iacob mortū appropinquasset. conuocauit filios suos uincitq̄ benedictiōem impartēns singularē C̄s̄q̄ ad iudā peruenerit ait. Non auferet sceptrus de iuda. i. regia dignitas. vt exponit gl. sterli. i. dux de femore eius. i. de generatioe sua. donec ueniat qui mittēdus est. sc̄z x̄p̄s a patre. vt exponit eadem gl. Et ipse erit ex peccato genitus. i. salus expectata a gentibus. Quas redempturus est: et q̄ creditur sunt in ip̄m. Non ergo erit tantum ex peccato iudeos. vt dicit ḡd̄a glo. ierlm. Dicit enā glo. acti. super predicto passū q̄ rā dui ex femine iude filij iacob

reges apud iudeos fuerūt: bonē x̄p̄s ex ḡgine nasceretur. p̄m̄ ueniret: alienigena i gēte iudeorum fuit herodes. cui⁹ tempore natus est x̄p̄s. Qui ergo negat x̄pm uenisse: ostendat regem de tribu iuda in gente iudeorum. hec in predicta glo. oidi. d̄notatum est: itā q̄ quasi dō x̄p̄s natus ē. scriptū fuit: abluunt de femore. i. de generatioe iude. Quidē tunc in iuda re gnabat sub romano imperato re herodes alienigena.

C Secūda p̄phēta per quā p̄batur tempus messe aduenisse: illa de qua habet ḡn. iij. vbi legitur q̄ cū daniel esset in cā: p̄nuitate babilonica uenit ad eū angelus dñi gabriel dicens q̄ diligenter aduerteret ad ca que dicitur: erat illi. i. a deo p̄ sunt p̄p̄bomas des abbeuatae fixe et determinate. et tunc hā nē accipiet peccati. et debitas trinquitas iuda. Et post festas p̄uaginta hebdomades occidetur x̄p̄s. Ubi aduertendū q̄ iste hebdomades non sunt hebdomades dierum sed annoz: ita q̄ quelibet scōm glo. oidi. princeps septē annos. Et ita p̄ dicitur septē hebdomades ualēt quadringentos nonaginta annos. Uolebat ergo gabriel inuadere danielē q̄ die qua sibi hec dicebat debebant t̄m s̄uere anni. cccc. qd̄ et factus est. batur idē uentum est illa de qua habetur ḡn. li. ubi dicitur: nēq̄ omnia fuerunt in ip̄s obitus impleta sicut ille predictat: nēq̄ p̄pendere potest d̄

ligens lector. Non desunt quibus
rime alie prophete probares
idem inuenti sicut deo fauente
patebit in sequentibus. Non er-
go ad propositum loquebatur dominus
Jo. v. christus dicebat. Scru-
tamini scripturas. quod ille fuit qui
testimonium perhibens de me.
Unde merito pro iudeis ipso
perarunt illi quod ipse ipso
rauit duobus discipulis eun-
tibus in emasa dicens. O stulti
et tardi corde ad credendum in
omnibus que locuti sunt prophete.
Et de aduentu messie.
Et predictio ergo per solutio
ad questum.

¶ Sed contra predicta in
uideri volentes probare mes-
siam nondum in terra venis-
se. hoc autem probare fatigant
ex verbis Esai. ii. ca. vbi loquitur
de aduentu ipsius messie dicit
sic. Erit in nouissimis diebus pre-
paratus mos domus dñi in ver-
tice montium. et eleuabitur su-
per colles: et fluent ad eum omnes
gentes. Itē post pauca. Et con-
stabunt gladios suos in yome-
res: et lanceas suas in falces.
Non leuabit gens contra gentē
gladium: nec exercebuntur vi-
tra ad prelium. Et predicto er-
go textu arguunt iudei multi-
pliciter probare volentes ipso
predicti aduentus messie non-
dum aduenisse.

¶ Primo sic Tempus messie est
splendendum in nouissimis die-
bus. vt patet ex illis verbis. Erit
in nouissimis diebus. Sed sic est
quod iustus nazarenus non venit in
nouissimis diebus maxime cum
iā elapsi sint anni mille quingē-
ti decē et nouē igitur iustus na-
zarenus non fuerit messias:

sed expectandus est alius qui ven-
turus est in nouissimis diebus.
¶ Secundo sic in aduentu mes-
sie mons syon debet eleuari in
vertice montium: et super omnes
colles. vt patet ex predictis verbis.
Sic est autem quod in aduentu iesu
christi predictus mons non fuit
eleuatus igitur vt prius.

¶ Tertio sic. Omnes gentes fluēt
ad verum messiam illi adhe-
re do per fidem vt. d. predictus rex
tus. Waddo costat quod non omnes
gentes fluxerunt ad iesum christum.
Nam sarraceni. tartari et plu-
res alii gentes non sunt ad eum
fidem conuersi. De iudeis autē
pauca. Igitur vt prius.

¶ Quarto sic. In aduentu mes-
sie debet esse tanta pax in
mundo quod cessabit visus armis in
vt materia eorum conuertat in
instrumenta apta agriculturę:
vt patet ex illis verbis. Et cōsta-
bunt gladios etc. Non sic autē
factum est in aduentu iesu christi.
Maxime cum viderimus mun-
dum bellis crassius igitur etc.

¶ Respondendum est ad pre-
dicta per ordinem. Ad primū
igitur argumentū dicitur quod nouis-
simū potest dupliciter accipi. primo
simpliciter et absolute. scilicet respec-
tue. Si capiatur ly nouissimū
primo modo scilicet pro illo tempore quod erit
primum iudicio finali: sic tempus
aduentus messie non fuit nouis-
simū sicut nec esse debuit. vt
dicitur in sequentibus. Si ve-
ro ly nouissimū capiat scilicet modo
do scilicet pro illo quod sequitur
ad aliud et post quod nullum
aliud sequitur tunc tōs aduen-
tus messie fuit nouissimū quod
lesus graue que fuit ipse predicti
aduentus alia lex non succedet

istud tamē nouissimū tempus
habet legem tractatū. Da exem-
plum de vltima etate hominum
que aliqui sibi durat huius omnes
alio precedentibus. Et sic patet
primum argumentum.

¶ Ad secundum dicendum quod eleua-
tio montis syon super omnes montes
in aduentu messie non est intel-
ligenda secundum loci imitationem:
sed per significationem operationis: eo-
rum tūc maiora signa essent fen-
da in eo quod in ceteris montibus
iudee. hoc autē in effectu non pas-
tuit quando ipse christus pluries
dicauit in templo quod erat fi-
tium in monte syon. Itē ibi mul-
ta miracula fecit. vt patet Job. ii.
Item in dicto monte erat do-
mus ad quam ingressus est iesus
iamus clausis. Similiter in dicto
monte dicit christus super apostolos
sicut sanctum misit in die pēte
costes quod fuit maximū mira-
culum. Fabulose ergo et men-
sacra loquitur iudei dicentes
quod in aduentu messie mons sy-
on et mons iherosolymorum et mons car-
meli: qui sunt pēte montem syon
sunt in vnum adducēti diuina
virtute: et super illos mos syo
debet poni: vt sic impleatur ad
litteram quod dicit eia. de dic-
to monte videlicet quod in nouis-
simis diebus erit mos domus
dñi in vertice montium.

¶ Ad tertium dicendum quod hoc si-
gnum iohannis in populo non di-
struitur pro singulari generis: sed
pro generibus singulorum. Nas
de facto de omnibus generibus ap-
puli conuersi sunt ad fides christi.
Da exemplum de ista populo
nos et animalium: archa noe.
Cuius census est quod aliqua indi-
uidua de singulari generibus ani-

malum fuerunt ibi.

¶ Ad quartum dicendum quod hoc
quod dicitur non exercebunt vitra ad
prelium non habetur quod post ad-
uentus messie nulli debeatur esse
prelium: sed quod debet esse ma-
gnus pax tpe sui aduentus.
Et ita fuit re in naturitate christi.
Natus est tpe cesarij augusti
subiectis omnibus gentibus
romano imperio. Que quodē
pax durauit multo tpe. Simile autē
hinc et obsequium. Reg. vi. Et
vitra non venerunt latrones sy-
rie in terram israhel: quod cessauerunt
illic ventre per aliquod tempus: tamē
postea pluries illic venerunt.
¶ Patet ergo quod respondēdū
est obiectioibus iudeorum un-
pugnantis messie incarnationem
quem quod non est alius iesus christus
¶ Patet etiam quod sufficere
probat: ex scripturis veteris
testamenti tempus dicit mes-
sie iam esse completum et con-
summatum: quod erat probandum.

De secundo li

bro loquitur. Iohannes in the-
mate eum describens cuius ait.
Scriptum intus et foris. Iste
igitur liber dicitur incarnationis
natus est scribit. In. f. foris. In
tus: quod in aduentus testamen-
tus: et foris quod in nouum.
Iustus ergo inuenitur de hac
mystica incarnatione vna si-
gura: et vna propheta.

¶ Primo huius inuenitur signu-
ra Ione. iii. vbi legitur quod rex
Ninive ad predicacionem Ione
descendit de stilo suo et induit
se sacco vt placaret iram dei mi-
rabilem coram ciuitate sua ni-
nive. Ad propositum pro minium
que interpretatur species ins

fig.

audiet. Conferabis et ipse dicet: ecce asinum.

C Sed procholor pauci sunt hodie in mari huius mundi tales sibilatores sive ipsi sancti. Et multi sunt qui sibilant post diabolum: et peccati. Nomen luxuriosus sibilat post diabolum quod per falsas et fraudulentas promissiones: aut etiam per sibi dolam lenam ventus nititur ad se attrahere honestas et pudicam virginem ille noniter nupta. Nomen etiam ille sibilat post diabolum qui loquitur turpia coram puellis vel alijs: sive in puero suo in publico vix potest in chorea et publicis spectaculis. Nomen dicit apostolus I. Corinth. xv. qd corumpunt bonos mores colloquia turpia. Nomen male sibilant illi qui alios verbis et signis nituntur trahere ad peccatum: et consequenter ad infernum sicut qui invitant et provocant alios ad ludos phibitos ad crapulam et ebrietatem et huiusmodi. Nomen etiam male sibilat diabolum ad aures cordis huiusmodi quando immittit multas varias et nephandas tentationes ipsi homini. Et tunc vix. hodie igitur in voce dñi sibilant et iustis: vix ad sibi copulandus aiaas: vix per gratiam audientis nos ite obdurare corda vix: s; festinate currere ad illum.

De titio libro:

vix significatio sacramentalis loquitur themata ipsi describitur dicit: ipsi signati sigillis septem. Tibi aduertendum qd p sigilla septem merito intelligi pnt septem ecclesie sacramenta: eo qd ipsi oc-

culte later gsa spssicet. Et sub quolibet sigillo quibus dñeas multas secreta et occulta mysteria: in reperitur sex pncipua qd sudebitur aperire spiritum dñs dederit duplici via seu clauis: vix figurati declaratio et auctoritativa probatio. Et qm sacramentum baptismi est pncipua et ianua ceterorū: hinc est qd ab ipso exordiu sumeres inuenimus sub isto sigillo sex gratias et secreta mysteria quoslibet. **C** Pncipiu secretū ē qd hoc sacramentum baptismi tantē ex parte efficacie et virtutis eximit vt ne dūs culpā oēm remittat habeat vtrūq; pncipiū in foto det tollit vniuersam. In dū secretū ponit docet: **ancr.** it. par. q. lxxi. ar. i. q. qd quidē secretū aperitur duplici clauis.

C Pncipiu quidē clauis declarationis figurat. Legitur enim Exod. ix. qd cum moyses ad pceptum dñi extendisset manū suam super mare rubrū quod pncipiū dñi erat vt iter sic cum preberet hebreis: statim ipse aqua redierit in piscinam foratā et operientes cunctam multitudine exercitus pharaonis submergerat cinctos egyptio: qui ipm mare ingressi fuerat psequendi gsa ppin dei: adeo vt vnus ex eis non remaneret qui nunciaret alijs que facta fuerat. Itē vero israel trāseunt per siccam in medio maris habentes sic mare pro muro tā ad vexitā s; a sinistra. Et sic cepit vt tubilare dñorum ptopter sublationem eorum ptopter inuictum submergionem. **C** Ad pncipiū per pharaonem qd interpretatur denudās

significatur recte diabolum qui conatur hoies iustos denudare et gratia: vt hinc omni merito et tandem omni gloria per exercitum aut ipsius pharaonis significatur in istud qd vniuersitas peccatorū: cui quidē exercitus ante gardia est peccatorū originale quod fecit: et est pncipiū in nobis. Retrogardia est peccati veniale: qd difficile est sibi cauere. **C** s; sicut autē: gallice la batat. i. est mortali peccati quod mirabili modo pugnat contra hoiem. Ecce in quali miseria et periculo constituti sumus in pñti. ppter quod dicitur Job. vii. qd militia est vita hominis sup terram. Quod quidē aia duertens res vniuū ppheta dauid petebat aduertens a dño in tanto periculo dicens. Surge in adiutorium mihi: effunde frames et cōclūde aduersus eos qui persequuntur me. i. aduersus peccata. Et dicit me saluus tua ego sum. **C** Per mare aut rubrū s; nigro. ordi. significatur baptismi: xpi sanguine cōsecrat. Per filios vero israel intelliguntur aie rōnales que sunt filii dei p creationem: vix potest ad eis imaginem creare. **scñ. i.** Si quis igitur cuiuscūq; cōditionis sit: eratis: aut iustus existens peccatorum: multitudine peccatorum: non dū ab eo percipere baptismi gratia: s; cōsecrat: diaboli crudelitatem et immunitatem super se de ppe immineat: et eterne dñationis horredum periculum sibi preparatis ad baptismi fluminem fideliter accedat in quo liberabitur: et cuncti eius inimici deest pecca-

ta submergetur. Et hoc est qd Barian²⁴ in suo decreto de cōsecra. dist. lxx. c. Nec quēq; verus finem dicit qvz pharaonis aqua submersio designat qd diabolum amittit oēs vires suas in aqua baptismatis. **C** qm igitur tenemur regnari oportet de deo post qd tantum periculum euasim²⁴. Et qm diligentia debem²⁴ postmodū custodire animas nostras per aquā baptismatis scripturas: et p xpi sanguinis merito saluatos nos: et iustis christus dicere possit de nobis: cui fuerimus corā eo i districto iudicio illud Apocalip. it. vii. sunt qui non cōmūnicent vix vestimenta sua. i. gratiam et virtutem quas de deo in baptismis: ideo ambulauit mecum in albis: quia digni sunt.

C Secundo s; dicit secretū aperitur clauis auctoritativa probationis. de hoc eni scribit. de cons. dist. lxx. par. i. et ē Augustinus qui loquitur. Paruuli inquit recenter nato vix ad deceptum senem: sicut nullus phibedus est a baptismis. Ita nullus est qui non peccato moriatur in baptismis. s; parvulorum originali. maiores autē etiam omnibus moriuntur peccatis que male viuendo addiderunt originali. Similiter magister sententiarum in. iij. dist. lxx. dicit qd baptismis qm est ex se delet omne culpā tā originale s; actualis insuper et penam. Eadem sententia habet extra de duobus. c. gaudemus. vbi dicit textus. i. baptismis crimina dimittuntur et

mina aut significat mortalitas et graui peccata. Hunc ergo spiritum ad eos qui rite suscipiunt baptismum impletur illud propheticum verbum esechiel. **xxvii.** Et fundit inquit dominus super vos aquam mundam: id est aquam baptismalem. et mundabit omnes ab omnibus iniquitatibus vestris in quo glo. inter. Exponit hanc auctoritatem de aqua baptismi salutaris. **3re dno.** super illis **Jo. xi.** sine penitentia sunt dona dei et vocatio. Dicit q' gratia dei in baptismo oia gratis donat. Sed quod valde danabile est et execrabilentissimum multi baptismi facti cum ad annos discretionis perueniunt velut immemores tanti beneficii qualis in deceptum dei eos suum: o' mne suadum ad carnalia et temporalia dedicant et couertunt: pariter pendentes in sepepam baptismi gratiam et reponissimae celestem hereditatem: quos non alios sperditiois. et gehenne filios appellare possum? q' vnam diligenter accenderit ad promissam in ipso baptismo fidelitatem: vt est scribitur de cons. **vi. iij. c. v. iij. c. i. iij. c. i.** Interrogatur. In hoc sacramento baptismi officium filii dei illi promittentes absentias: re diabolo et omnibus pompis et viciis.

C Sermo secundus. **Adi** libet scriptis inquis et fortis signatus sigillis pretem. **Apoc. v.** Beatus Iohannes euangelista vidit triplicem librum videlicet. **C** Generationis humanalis

Incarnationis diuinae.

Sanctificationis sacramentalis. **C** De primo libro scribit in genealogia saluatoris **Matth. i.** Liber generationis iesu xpi. Et huius libri secundum capitulum est id quod sequitur **Ysaac genuit Jacob.** Et ad hunc referendū q' ysaac inter pretatur risus vel gaudium: que quidem interpretatio couenit omnipotenti deo. **Uro iusto:** et **Uro iusto** **Matth. i.** **C** Primo quidem deo qui est gaudium et risus beatorum fuit q' promittit apostolus suis ipse **xpo. iij. c. xv. i.** dicens. **3terus** videbo vos et gaudetis cor vestrum: et gaudium vestrum nemo tollit a vobis. **3pse** igitur de' est ineffabile gaudium beatorum tan angelorum q' hominum. Et preterea recte potest appellari ysaac: id est risus vel gaudium: quia ipse ridet et gaudet de tribus: videlicet.

De huius nature reparatione De peccatis huius conuersione De perpetua iustorum glorificatione.

C **P**rius igitur gaudet de huius nature reparatione: dicens illud **Lu. x. xv.** Congratulamini mihi q' inueni dragmam: id est naturam humanam: qua perdidit in suppleto paradiso terrestri. **3tem xpo** **Matth. xii.** parabole loquitur dicit q' simile est regnum celorum huiusmodi abicōditi in agro: quem qui homo inuenit abicōdit: et p' gaudium illius vadit et vendit vniuersa q' habet: et emittit agrum illud. **C** **3**terum hominem debemus intel ligere xpo. **3**ter huiusmodi abicōditi intelligitur aie rationales que abicōdunt in agro

corporis huiusmodi. **3**pe ergo spiritus p' gaudium vendidit vniuersa que habuit: quia dedit corpus suum et sanguinem vniuersi faceret aias n'ras. **O** huiusmodi igitur deo debemus iociter eas custodire que tantum consisterit delectatio: et quia tantum diligimus. **C** **S**ecundo gaudet de peccatorum huiusmodi conuersione. Et hoc ostendit in parabola de filio prodigo **Lu. xv.** **I**de quo dicit pat' filio suo veni. **I**de pater angelus. **3**plurati gaudere oportet: q' frater tuus. **I** homo mortuus erat super peccata et reuixit per gratiam: perierat et inuenit se. **I**de hoc etiam gaudium scribit **Deut. xxx. 15.** **3**uerteretur dominus: vt gaudeat super seipso peccatore: in omnibus bonis que super tibi eueniunt: vt veram penitentiam: sic gaudium est in patribus tuis.

C **T**ertio gaudet passim? de' de perpetua iustorum glorificatione. **S**icut gaudet princeps videns nobiles regni sui seculi federe. **3sa. iij.** Gaudet et leticia inuenietur in eas seculi gl'ia: gratiam actio et vox laudis. **Nam** tibi fere et electi laudantur in sono tubae i palatio tuo: et cithara in tympano et choro: cordis et organo. **3tem** in cymbalis benediximus tibi. **3**ter dicitur ibi ois sp'us laudat dominum. **C** **U**nde possumus dicere illud q' scribitur **Act. viij.** q' factus est gaudium magnum in illa ciuitate. **C** **S**ecundo principaliter dico q' predicta interpretatio merito competere potest viro iusto et non penitenti q' debet gaudere et ridere potest super deo tribus: videlicet. **I**de magis motus per-

culorum euasione. **I**de gratie susceptione: et peccatorum remissione. **I**de sperata et expectata eterna felicitate.

C **P**rimo. **3c.** **U**idemus enim q' post q' homo euasit periculum in malum: non potest periculum in malum: sed potest periculum in malum: bellum latronum: et huiusmodi malum postea gaudet. **U**nde dicitur post penitentiam illud psalmi. **N**isi q' dominus adiunxit me. **p. h. 4.** **I**nfers. **3**ter v' penitens animam aduertens euasit periculum in malum: in quibus erat cum esset in periculo huiusmodi: demum inferni: et huiusmodi: tunc merito gaudere debet: et dicitur in **ca. psal.** **C**onuerstus placatus meus in gaudium mihi. **3** hoc est quod ipse promittit vere penitentibus **Job. xvj.** **T**ristitia vestra vertetur in gaudium. **C** **S**ecundo. **3c.** **U**idem? eniq' homo sitio quado inuenit fontem pulchrum et mundum ad potandum habile tunc multo gaudet. **S**ic post hanc causam debet penitens gaudere quado se videt et inuenit aquam gratie spiritus sancti per quam sit peccatorum remissio. **U**nde scribitur **3sa. xii.** **V**idete vos super penitentes: aquas vultus huiusmodi: virtutis et gratiarum in gaudio: de fontibus salutaribus. **I**de pedibus manibus et lateribus **3esu xpi.** **U**el fontes salutaris sunt ecclesiastica sacramenta: de quibus habere mentis cum gaudio: aquas penitentiarum et gratiarum. **S**i enim ipse xpc' recepit gaudium in bonis suis: vt habetur **Lu. x. 1.** **3**ter: debemus gaudere de receptione gratie spiritus sancti cum qua pariter venit: nos

bia omnia bona spiritalia.
 ¶ Tertio. sc. Videmus enim
 qd hoses gaudent non solum de
 bono adepto et pñitiz & de vi
 turo vsq; officio vel beneficio p-
 misso. Sicut patet de illis qui
 redeunt de roma afferit col-
 latione pñit beneficii vacantis
 in collatioe talis vel talis epi-
 cū magno gaudio. De sic i tu
 sit gaudet desperata & expe-
 ctata ab eis glia eterna: dice-
 tes cum psal. Unā petā a dño
 hanc requirā vt inhabitē i do-
 mo dñi oib; dieb; vite mee. tūc
 enim implebitur illud psal. Le-
 tificabis eum: scz virū iustū in
 gaudio cum vultu tuo. De tali
 autem gaudio scribitur Lu. x.
 Gaudete et exultate: quia no-
 mina vestra scripta sunt in ce-
 lis. I. Jam registrata sunt in li-
 bro vite ad hoc qd deur vobis
 bonū beneficium in celis. Et i-
 munitu tanti boni futuri debe-
 mus gaudere in a duersis. scilicet
 cum illud ro. xij. spe gaudetes
 in tribulatione patientes.
 ¶ Tertio dico qd predicta iter
 pietatis nominis ysac pñt cō-
 petere virginū gloriose que ga-
 uisa est de tribus: videlicet.
 De filiū dei mirifica conceptione.
 De eius gaudiosa natiuitate.
 De proprie cōcēte puritate.
 ¶ Primo. sc. In cuius figura
 legitur Gen. xvij. qd sara vxor
 abrahę nist qñ nūciatum ē et
 ab angelo qd conceptura erat fi-
 lliū. Sautia est ergo virgo ma-
 ria in filiū sui conceptione atten-
 de vniū ire dei cōuertit i oleu-
 mic. Sautia est sup hñam ge-
 neris i choata redēptione.
 ¶ Seco. sc. Sierum pastores
 reges et angeli dei gaudii sunt

cur non magis mater pia. Itē
 si omnes idē gaudere habe-
 bent secundum illud angelicā
 hōib; ad pastores Luc. ij. Et
 gelis vob; gaudii magnū qñ
 erit os pplo qd. r. C. Quis ab
 hoc gaudio secernere audebit
 mariam: propterea cauit eccle-
 sia dum patris et gaudes. Ce-
 tere enim matres paritū cū dos
 lote qd cōceperit cum pudore
 sola autē maria vt vtror caruit.
 ¶ Tertio. sc. p. vtror. xv. Se-
 cura mens quasi iuge cōmūsi.
 Et sic piz de primo libro vides
 licet generationis humanalis.
 ¶ Secundo liber est incarnati-
 onis diuinalis quidem lib-
 er (scriptus est inuis) et foris
 intus quidē qñ ad vet; testa-
 mentum. Inuis ergo iuenim;
 de hac sanctissimi incarnatio-
 nis duo.
 ¶ Primo quidem vnā figuram
 qd habetur. iij. Reg. xx. vbi of
 qd cum rex ezechias egrotans
 & ex parte dñi morā sibi qd estā
 nunciata fuisset in penā & vno
 dicitur sue ingratitudinis pro
 eo scz qd nō reddidisset domino
 gratias de obtēta victoria con-
 tra senacherib & exercitū ei;
 auditio suam ob esayē conuertit
 faciem versus ad partē et ce-
 pit multum flere: et nō multo
 post de mandato dñi per eūdē
 esayam nūciatum est sibi qd
 nō moreretur. Et in signis qd
 verum dicebat fecit ipse pro-
 pñeta retrocedere solem decē
 gradibus versus orientem: vt
 dicit Xpāgister i iustoiarū: de
 de reuerfus est in locum suum
 vnde scz venerat: et mox sanas
 tus est rex Ezechias. Vbi ad
 ppositum per Ezechia pcca

notem qui interpretatur anxie-
 tum dñi significatur gen; hu-
 manum quod est nullū bonū
 facere potest nisi auxilietur a
 dño. Tunc autē constituit ipz
 dominus regem quando dicit.
 Dhāmini pñibus maris: vob;
 celis: et de his terre. Gen.
 i. f. I. autē iste rex ingratas
 apud dominū de tor et ratiōe
 neficis sibi in statu innocente
 collatis: propter qd cepit ego-
 tare et ad mortem corporis &
 anime i seu gepenne tendere:
 quod videns cepit multum fle-
 re et dicere illud psal. Fuerit
 mihi lachryme mee panes die
 nocte dum dicitur mihi. r. c.
 Unō ē eo potest dici illō Gen.
 i. f. Plozans plozauit in nocte
 lachryme eius in maxillis ei;
 Pissinus igitur de; pater mi-
 sericordiarum qui non delecta-
 tur in penis: videns genus hu-
 manum humiliatū cum fetu
 et plancu tandem iū compa-
 tens misit ad ipsum prophe-
 tas suos pñitentes sibi salūte
 In cuius signum sol. i. dei fili;
 retrocedere debebat in sua be-
 nedicta incarnatione. Et hoc
 quidem completum est quan-
 do ipse dei filius venit ad deci-
 mum ordinem seu gradum mas-
 turam humanam affluens no-
 uem angelorum ordinem per
 transeundo. Et hoc est qd dicit
 Paulus Heb. ii. Semen inquit
 abrahę apprehendit: angelos
 autē nūq; apprehendit. Quā
 quidem assumptiones vidēs
 angeli: et fe qua si quodāmodo
 contemni: arbutantes admira-
 rive dicere ceperunt illū psal.
 Quid est hō qd memot es ius
 aur filius hominis qñ vltimas

eum. Nam in creatione minū
 sit ed paulominus ab angelis.
 Sed ecce nūm ex quo natura
 assumpti glorię et honore co-
 nati sunt. O qñ igitur
 tenetur homo fe mundū a pec-
 cato seruare: cuius natura tā
 non honorauit dei fili; qd etiā
 petalar sit angelis glorię & ho-
 noze. i. dignitate. O qñ etiā
 vile idem homo tenetur deum
 diliger et sibi regnari: qui
 plius pro eo fecit qd pro ange-
 lis: etia oibus. ¶ Moraliter de
 beamus retrocedere per humi-
 litatem in presenti sivilim; ex-
 altari in futuro luce. ix. Oia
 que fe humiliat exaltabitur.
 ¶ Secundo inuentus infra
 hunc librum vnam pphetiam
 de hac gloriofa incarnatione qd
 habetur dicit. xxxj. Creauit
 dñs nouum super terram. In-
 ter; quia conceptio et natiui-
 tas saluatoris dicitur creatio.
 semina circūdabit virgō. Re-
 ferti. Maria abis viri semine fe
 uo gremio circūdabit dei fi-
 lium: qui inuente ad huc virgi-
 neo existens fuit vir perfectus
 scientia et virtutibus. Et eodē
 modo exponit hunc passum de
 lyra. Et nota qd dicit Creauit
 uir dñs. c. ubi ponitur verbum
 pteritū tempus po verbo
 futurū tempus ppter certitu-
 dinem pphete: sicut solet fere
 quenter fieri in materia pro-
 pphete. Inquit dñs hūgo card. i.
 qd virgo peperit qd deus homo
 factus est: et de muliere natus;
 qui mulierem de costa Adę for-
 mauerat. Item qd homo credi-
 dit. Item qd aliquis homo fue-
 rit conceptus natus et adult;

si fig de
 chia sege

factus sine peccato. Quis hec excogitare poterit: quod vniuersum diuinitatis hic est ergo ille non uis homo: de quo nos admo-nerat ap[osto]lus Ephe. iij. dicens. In dante nouum hominem qui s[an]c[t]um deum creatus est in iusticia et sanctitate veritatis. **W**ic[us] aut[em] nouus homo: quia reuera quicquid circa eum factum est hoc totum nouum est. **E**cce enim deo in iniquitatis concepit sumus: pariter nati sum[us] filij ire: denique omnes declinauimus: in uentis facti sum[us]: non est qui faciat bonum non est nisi v[er]us ad vnum f[aci]s s[an]c[t]um: quem nobis proponit ap[osto]lus in ex[em]plo cum dicit. Induite nouu[m] ho[m]i[n]e[m] etc. **P**otuit v[er]o q[ui]s pater de hac sacratissima filij sui incarnatione dicere illis **h**oc. xli. **E**cce noua facio o[mn]ia. **f**acio enim nouam a[n]i[m]am per creatione[m] noua[m] gratia[m] per infusione[m] noua[m] uicem ypo[st]aticam ad v[er]bu[m]: nouum corpus q[ui]ntum ad generationis modum: et similiter nouum conceptionem et noua[m] tuitatem temporale[m] prius a seculis inauditam. **E**cce ergo quia noua facio o[mn]ia v[er]eter[is] hominem renouans. **S**equitur in principali auctoritate. **f**emina circumdabitur v[er]um. **v**ic[us] i[st]e n[on] v[er]it[as]u[m] etc. **N**on aut[em] dicitur femina creabitur vel alio modo operi humano facta: sed t[er]ra circumdabitur: quod etiam in templo vel habitaculo eius. **Q**uod etiam dicitur. **S**icut ergo hoc corpus iustitiam fuit in nouum: ita et nos renouare debemus in a diuinitate suo p[er] gratiam deponentes veterem hominem cuius actibus ius. **I**ta

consuluit ap[osto]lus Ephe. iij. **R**enouamini inquit spiritu in nouest[er]e: quia supple est in ueritate in peccatis vestris: sicut s[un]t in iustitia vestra: luxuriosi. etc. **Q**uod etiam dicitur **h**oc. xli. dicit hunc locum incarnationis diuinitatis esse scriptis fortis i[st]us. **f** ad nouum testamentum in quo inuenimus scriptis **L**u. xix. **q** uenit filij ho[m]i[n]is querere et salu[m] facere: quod perierat. **I**n hac aut[em] b[e]n[e] uol auctoritate quinq[ue] tangunt. **P**rimu[m] est filij dei charitas: quod uenit sc[ilicet] ex habundantia charitatis: et nos ex operib[us] iustis. **S**ecundu[m] est eiusdem humilitas: quod filius ho[m]i[n]is: quasi diceret q[uod] uenit in forma serui. **T**ertiu[m] est in labore obsequia: quod querere **Q**uartum incarnationis obsequia: quod salu[m] facere. **Q**uintum nostra indigentia: quod perierat. **A**liet[er] in hac auctoritate duo principaliter tanguntur. **P**rimu[m] est ius filij dei humilitas: cum dicitur uenit filius hominis. **P**otuit v[er]o ueraciter dicere: uenit filius dei: sed in alio dicere: uenit filius hominis: ut doceret nos non alta sapere de nobis sed humilia quia res se ipsa. humilia respicit et alia a longe cognoscit. **E**t hoc est contra superbos et uanos homines qui iactant se de alto genere suo. **S**ecundu[m] quod ibi tangitur est petraris data ex[em]plaria: cum dicitur querere et salu[m] facere: quod perie. **H**oc debent facere om[n]es dei petraris: uel potest ep[iscop]i: archidiaconi et h[er]etici quia hoc est officium eoru[m]. **E**t propterea dicitur ep[iscop]i. **I**n superintendentes. **N**on est aut[em] sui officij suscipere iudic[is] caritatis.

fecorum: palme: venationi et huiusmodi. **S**ed p[er]fecto multum non ita factum de quibus conuenit d[omi]no per **E**xe. xxxiii. di. quod in firmum fur: non con solidatio: et quod egrotum: non sanabilis: quod perierat: non que sitis: lac comederatis: et locis operiebimini: quod crassum eis occidebatis: et reges aut[em] metui non pascebatis. **S**equitur. **E**t disperdit oves mee eo q[uod] n[on] est pastor: et facie sunt in deuotionem o[mn]i[u]m bestiarum agri. **C**erte iste bestie agri sunt officiales: promotores: multi plurimariet: gallice chyque ne uis qui morantur in curijs eoru[m] et qui frequenter sunt parum dicit tamen tollerantur a prelatiis eo q[uod] bestias facere debent: et aqua ad molendin[um] eoru[m]. **P**ropterea conuenit d[omi]no d[omi]no q[uod] oves sue hodie facte sunt in deuotione[m] o[mn]ium bestiarum agri. **N**am hodie n[on] agit in curijs p[er]cipi[us] et ecclesiasticos. **I**n **W**ed[er] aut[em] qualiter ista incarnatio facta sit: et quo sit liber script[ur]e est apparet potest per s[er]m[on]e[m] de hyndine q[ui] in hyeme non uidet: quod tunc credit habitare in remotis partibus maris: nihilomin[us] soler uenire et appropinquare in uere: et stat p[er]cipi[us] atq[ue] t[er]m[in]i nouitatem suo aduentu[m] declarare in fallibiliter. **S**ic in p[ro]posito dei filius qui ad eterno uirum mari partibus. **I**n paradisi regis remouissima habitauit in tantum q[uod] in nostris partibus presentia mundi uisibiliter uoluntate uidebat: finaliter uoluit uenire: et per nos: nati

er assumptione[m] mundo uisibiliter apparere: secundum illud **Baruc. iij.** post hec. **f** post m[od]i creatione[m] a nature humane p[er] ueniarationem: peccator[um] et celestem enouitatem: sancto[rum] patrum ueritatem: postulationem prophetarum multiplicationem uariationem: **t**errie uisus esset cu[m] ho[m]i[n]e[m] d[omi]no factus esset. **E**t i[st]o benedictio et locundo aduentu[m] estatim gratiarum et uirtutum huius modo de clarare p[er]uenire et nunciare. **E**t hoc est quod scribit hier[onimus]. **v**ili. **T**urtur hyndine et comita cognouerunt tempus aduentu[m] sui. **U**bi per rurrum potest signifi caritatem xpi. **P**er hyndine nem autem agilarissima diuinitas. **P**er excom[un]iam aut[em] que carnibus et piscibus pacatur corpus xpi. **Q**ue quidem tria fuerunt in xpo: sc[ilicet] ius diuinitas et corpus: que singula quoddammodo cognouerunt temp[us] aduentu[m] sui: quod sc[ilicet] erat a deo patre eternaliter p[re]ordinatum et p[er] ipsum: et t[er]m[in]o t[er]m[in]o suo simul in uo uocatus: supposito apparuerit. **C**auem[us] igitur ne de tanta tanta gratiosa uisitacione sumus inobris: et uerificat possit de nobis id q[uod] scribitur. **P**opulus autem meus non cognouit iudicium d[omi]ni: quod sup[er] facerem et de iudicis populi passionem: eo q[uod] non cognouerunt tempus uisitacionis sue: uel per dei filij homin[is] factu[m]. **S**

Quamuis ad t[er]m[in]i p[ri]ncipale in quo agitur de uo uisitacionis sacramenta: inuenio sub primo sigillo q[uod] quod intelligitur sacramenta baptis[mi] uinum magnum sacre

tum a seculo absconditum videret qd istud sacramentū baptisimū est tantē necessitariū sicut sine ipso nemini pateat via salutis. Istud secretū ponit doc. san. iij. par. q. lxxij. ar. i. et. ij. Quod quidem secretum aperitur duplici clauē.

¶ *si fides
man*

¶ Prima clauē figuratī declaratio: Legitēz. iij. Regum. v. q. Naaman syrus erat leprosus. nec potuit per artem medicorum regis syrie curari a lepra. Tandem venit ad he lyseum pphetam dñi petens humiliter ab eo beneficiū curationis: qui misit eū ad iordanem vbi ibi sepies se lauat: et quod cum fecisset morbus eius est a lepra suo et restituta est caro eius mīda sicut caro pueri. Ad ppositum per helyseum qui interpretatur deus meus saluator intelligitur dominus noster iesus xpus verus deus noster et saluator mundi. Per Naaman vero qui interpretatur decorus vel pulcherrimus intelligitur ille qui firmum ecclesie sedēdit sacrum baptisimū: cuius iudicio et virtute efficit pulcherrimus: vix modo illo sacro fluio expries lorus fuerit. Et hoc qd ad adultos irrecitos septem peccatis mortalibus: quod omnia remittuntur virtute huius baptisimū: ita facilliter sicut solium digna lem paruo. Et tunc caro talium idest concientia efficitur ista munda sicut caro. aia parulo inouit baptisari. Et qui sic decedit post illam septē plēcem lotionem. i. post remissionem omni peccatorū factam p vitam exteriorē corpore lo

tionem: statim redit ad regem glorie: quod significatur h hoc qd Naaman a depta sanitate rediit ad regem syrie.

¶ Secūdo istud secretum aperitur clauē auctoritatū pbatōnis. Nam ppo de necessitate huius sacramēti loquēs Job. iij. dicit. Nulli que renar? fuerit ex aqua r ipisācto no potest introire in regnū dei. Sicut per quo dicit de lya q aqua i baptisimo lauat exteriorē: et spiritus sanctus interiorē. Itē de cōse. di. iij. firmissime dicit Aug. firmissime tene non solum homines ratione videntes: verum etiā paruulos si sint sacramentū baptisimū qd datur in nomine patris filii r spā sancti de hoc seculo transeunt semper hōieque pumēdos: et si p proprie actionis peccatū non habeant originalis tāmē peccatū dānationem carnali cōceptio: ne ex natiuitate cōtraerunt. hec ibi in forma tibi glo. super illo verbo sempiterno igne dicit. i. pena eterna: quia semper erunt in tenebus. Item in eadem d. c. Nulla de sic. Nulla pter baptisimū salus promittitur infāntibus: quia infantes si per sacramētū quod ad hoc est diuinitus institutum in credentium numerum non transeant in tenebus manēt. glo. i. cauent visione dei. parēt ergo qd necessariū sit oibus tam magna qd puulis ipse baptisimū. b. ¶ Sup hoc ad redarguēda sunt trā hominū genera. ¶ Primi sunt nobiles r potentiores: qd quandoq p plures dies differēt presentari paruulos suos ad baptisimū expectantes

aduentus dñi totum vel dñarum venturū quādoq a remoris vt teneant paruulū super sacros fontes. Que quidē diuino quacūq ex causa fiat est periculosa. scdm doc. sanc. iij. par. q. lxxij. arti. iij. Et qd cum paruulus tunc sit tēnerimus de facili potest incurre morē: et sic pperuo dñari. Vident igitur paruuli r diuiti et pauperum pbatōnis cōmōde fieri potest baptisari. ¶ Secūdo reprehendendi circa paruulos baptizandos: sunt illi qui expectantes apparatus fieri: vel aduentum cōparatū vel cōmūtrum de longē faciunt huiusmodi paruulos in secreto baptizari pto virando periculo r post dies octo vel plus aut minus eos offerit solūter et publice baptizandos. Et si baptisimus esset sacramentū reuerabile: tales veniam mererentur: r tales paruuli facti adulti deberent esse meliores christiani ceteris qui tantus semel baptisari sunt: sed neq baptisimus reiterari debet: neq tales propter talem pompam facti adulti sunt alijs meliores qmō frequenter deteriores. ¶ Tertij reprehendendi circa baptisimū paruulorum sunt illi qui ad quedam saltū vel vltimē illis meli? sit temporaliter aduocant nobiles seu diuites ad leuandū paruulos suos de sacro fonte: cū tamē ad hoc non nobiliores: non diuitiores non potentiores sint: ad hoc accendi: sed potius sanctiores r deo ppinquiores: maxime cū dicat scripturas de cōse. di. iij. illud per scrutari. q paruulo prodest si

des. i. meritis: r bona vita offerentiū. Nam r si ipse baptisimū equale grām cōferat oib? paruulis qmō est ex se fm qd dicitur minar doc. san. iij. par. q. lxx. arti. vij. nichilominus in multis casibus deus illam auget. Aut propter multū bonitātē. Aut eorū qui paruulos tenent in baptisimo. Aut ppter parentum bonitātē. Quis est dubitatur beatus nicolaus in baptisimo non maiorem suscepisse gratiā q regulariter ceteri suscipiant et hoc minus maxus dicit: ita vt adque pcedat ad vbera bōie seumate videret in hebdomada: ad parētū meritū libi datus non amittit. De quibus reserens legenda q ambo iusti erant coram deo: hōibus orationi tenenda r elemosinis iustitantes. Et idem potest argui de ministrō r de tenentib? paruulū super sacro fonte. Que renatur ergo tales: propter quorum merita r virtutes paruulis melior efficitur: etiā quā rōncus pauperes sint et abiecti: quia melius est procurare bonam vitam r tandem gloriā eternam paruulo q milia auri et argenti. ¶ Quis iudeus cognouit xpm esse xpm. Videtur q non maxime cū dicat Apo. j. cor. ij. q si cognouissent nunq dñm glorie crucifixerunt. hanc questionē proponit r soluit beatus Thoth. iij. par. q. lxxij. arti. v. pto cui? solutioe penitentiū tale dñi distinctione dicit: no q apud iudeos qdam erāt maiores scientes scri pturas legis r pphetarum et quādam minores. Consequenter quidam quatuor videntes.

¶ Prima igitur veritas. Maiores iudeorum in potestate et legis doctorum cognouerunt de xpo qd ipse esset xps in lege promissus. Cuius ratio est. Nam videbant ab eo omnia signa fieri que predictarunt p phete per messiam ferenda. v. sunt illa de quibus predictarunt p isa. xxv. dicens. Tunc aperietur oculi eorum. et aperietur sicut ceruis iudicatus. Et aperietur talia signa viderunt iudei a xpo fieri piz Mat. x. vt lesatur qd ipse xps respondit discipulis Jo. eus ut interrogantibus si ipse esset qui venturus erat. Ite inquit et renuicentia Johanni que auditis erididistis. Et cecident claudi ambulantes. leprosi mundantur Sardi audiuert. Super quo gl. inierit. Cessent verba. loquantur opera. Ecce quomodo maiores iudeorum cognouerunt de christo qd esset ppheta a deo missus. quia fecerant scripturas loquentes de tempore ipsi aduentus Ite qd videbant fieri ab eo signa que facturus erat ver messias scdm qd predictarunt phete et signanter elata ovr dictum est.

¶ Secunda veritas. Predicti iudeorum doctorum et principum non cognouerunt de xpo qd esset verus deus. Ita veritas probatur per illud qd apostoli. 1. Cor. ii. Si cognouissent nunqz dominum glorie crucifixissent. Super quo glo. acti. Si cognouissent. vel mitores illum inestias esse in lege promissum vel maiores esse deum nisi dominus glorie crucifixissent. Ite Act.

ii. Dixit petrus iudeis. Scio quia per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri. Parete ergo qd maiores iudeorum nisi qd cognouerunt christi diuinitatem. Et huius facere scripturas prophetarum que faciunt et pressam mentionem de christi diuinitate sint satis euidentes ad hanc mundi mysteria diligens ostendendum. non tamē et huius sumitur argumentum et fixa et conuincens ad hoc vt principes iudeorum habuerint cognitionem de eius diuinitate. Quia si aliquid auctoritates dicebant de messia qd esset dei filius. dicebant dicti principes hoc esse intelligendum p adoptionem et non per naturam.

¶ Tertia veritas ignorantia quam habuerunt maiores iudeorum de christi diuinitate nō excusat eos. sed magis arguat. eo qd erat quodammodo affectata. Nam et si non attigerunt et scripturas prophetarum ad cognoscendum ipsius christi diuinitatem vt diximus est. eo qd dicit prophetarum de hoc loquētia sunt aliquo modo obumbrata. debebant tamen assentire doctrinam eiusdem christi. scdm quam filium dei sepe esse cōfessus est. Quam etiam docerant et veritates miracula confirmabat. Quia et dicebat. Opera que ego facio ipsa testimo a nemine perhibent de me. Job. v. Item. Jo. x. dicebat iudeis Si mihi non vultis credere operum vobis creditis. vt cognoscatis et credatis qd in me est pater et ego i pater. Similiter Jo. xv. dicit Si non conuicsem. et locutus es eis non fuissent peccatum

non haberent. sed peccatum infiduciam de sua diuinitate. Nunc autem excusationem nō habent de peccato suo. 2c.

¶ Sed queritur per quid fuerunt impediti maiores iudeorum ne christi cognoscerent diuinitatem. Respondeatur qd per inuidiam et odium illius que duo conceperunt in cordibus suis quando audierunt ipsum esse deus filius cuius stat qd ignorauerunt ipsam esse verum et naturalem dei patris filium.

¶ Sermo Tertius.

A In libris scriptis intus et foris scriptum est nam scilicet septem Apoca. v. l. Notādū qd beatus Johannes vidit triplicem librum videlicet. Generationis hūanalis. Incarnatiōis diuinalis. Sanctificationis sacræ mentalis.

¶ De primo legitur Matth. i. Liber generationis iesu christi filii. Et huius libri tertium capitulum est id quod habetur videlicet qd Jacob genuit Iudam fratrem eius.

¶ Ubi aduertendū qd Jacob interpretatur iupplicator vel iudicator. Resertit eos autē scdm interpretatiōem vsqz ad alium iose Jacob qd fuit pater Ioseph vt marie. Primum in interpretatiōe profectus dicitur qd dicit interpretatio nō ad se conuenit.

¶ Conuenerunt deo. Virgini marie.

¶ De primo igitur conuenit deo qd merito i iuste vocat Jacob. i. iupplicator. Nam iupplicatur. i. decipit diabolum in multis locis. Primum in celo quando diabolo dicit in corde suo. In celo cōcedendam sup

non haberent. sed peccatum infiduciam de sua diuinitate. Nunc autem excusationem nō habent de peccato suo. 2c.

¶ Sed queritur per quid fuerunt impediti maiores iudeorum ne christi cognoscerent diuinitatem. Respondeatur qd per inuidiam et odium illius que duo conceperunt in cordibus suis quando audierunt ipsum esse deus filius cuius stat qd ignorauerunt ipsam esse verum et naturalem dei patris filium.

¶ Sermo Tertius.

A In libris scriptis intus et foris scriptum est nam scilicet septem Apoca. v. l. Notādū qd beatus Johannes vidit triplicem librum videlicet. Generationis hūanalis. Incarnatiōis diuinalis. Sanctificationis sacræ mentalis.

¶ De primo legitur Matth. i. Liber generationis iesu christi filii. Et huius libri tertium capitulum est id quod habetur videlicet qd Jacob genuit Iudam fratrem eius.

¶ Ubi aduertendū qd Jacob interpretatur iupplicator vel iudicator. Resertit eos autē scdm interpretatiōem vsqz ad alium iose Jacob qd fuit pater Ioseph vt marie. Primum in interpretatiōe profectus dicitur qd dicit interpretatio nō ad se conuenit.

¶ Conuenerunt deo. Virgini marie.

¶ De primo igitur conuenit deo qd merito i iuste vocat Jacob. i. iupplicator. Nam iupplicatur. i. decipit diabolum in multis locis. Primum in celo quando diabolo dicit in corde suo. In celo cōcedendam sup

astra celi exaltabo folius mei.
 Sed ebo in monte testamenti in
 lateribus aquilone: ascendas
 super altitudinem nubis: similis
 ero altissimo: dicitur psal. Et hoc
 est qd dicit psal. in persona dñi.
 Nō habitabit in medio domus
 mee qui facit superbia: qui loqur
 tur iniqua. i. superba non dicitur
 sic falleret viam suam in conspe
 ctu oculorum meorum.
 ¶ Secūdo deus supplicatuit. i.
 decepte diabolum in p̄gimo vte
 ro: eando ab eo veritate in
 steri sue incarnationis. Diabolu
 enim vidit virginem grauidam:
 sed modum ignorauit. Et hoc est
 qd scribit Abac. iij. Ubi
 abscondita est fortitudo eius
 i. diuinitas sicut ham? latrat
 sub esca. Proprietas diabolus
 volens hoc sacramentum scire
 tentauit xpm in delero. Dar.
 iij. dicens ei. Si filius dei es
 dic vt lapides isti pa. fi.
 ¶ Tertio de homo fact? sup
 plantauit? decepte diabolum in
 crucis partulo. Postq̄ enim
 diabol? misit in cor Iude vt tra
 deret christum iudeis et reddidit
 se aliquod magnus fecisse. Sed
 supplantatus est: et deceptus
 quādo vidit q̄ per christi mox
 tem genus humanū redimebat
 tur: a foras miserabiliter et con
 fusibiliter eliciebat: propter
 quod christus imminente morte
 sua dixit. Nunc iudiciū est mihi
 discillicet quo ad demones: me
 appareret gloria sua. ¶ Sec
 scilicet vltimus mundū tenear
 captiuū. Nunc princeps huius
 mundi elicitur foras Jo. xij.
 ¶ ¶ Secūdo principaliter di
 co q̄ interpretatio huius nois

Jacob? recte cōuenit viro iusto
 qui supplantat? decepte omnes
 aduertarios suos spirituales.
 ¶ Primo quidē decepte diabo
 lum i. omne exercitum eius id
 est multitudinē peccatorū quā
 do scilicet nuntur per humilita
 tem obtinere gloriam illam ce
 lestem quā ipse diabolus perdi
 dit per superbia: quia vt habe
 tur L. i. deus depositus poten
 tes. i. demones de sede hoc est
 de celo? illic exaltatū hūiles.
 Ob ea rā ipse demō pot dicitur
 de hoie iusto qd dicitur de fra
 tre suo iacob Gen. xxvij. Iuste
 vocatum est nomen eius? Jacob.
 Supplantauit em̄ me en alre
 ra vice: primogenita mea ante
 tulit: et nūc scūdo surripuit be
 nedictionem meā. Ubi aduer
 tendū q̄ primogenita demōnis
 fuerunt ḡsa i. virtutes cū qui
 bus primogenitus est. i. primo
 creat? a deo: que ab eo peccā
 re ablata sunt: et data homini.
 Benedictio autē eiusdē fuit. p
 misio celestis bonoū que ha
 buisset si perseverasset in p̄ma
 benedictione de quibus in eodē
 dem captiuo figuratue scribitur
 ad hominē. Der tibi deus
 de rore celi et de pinguedine
 terre. sup. celestis abundantia
 frumētū vini i olei. Per ista au
 tem q̄ copiosaliter satiantur
 manū appetitum significatur
 virtus diuine essentie que ex to
 to satiat appetitum beatorū:
 scdm̄ illud psal. Sanaob: cum
 apparuerit gloria sua. ¶ Sec
 decepte inordinatum sensuista
 motum saltem: vt non nota
 biliter insurgat contra rati
 onis imperium: scdm̄ illud psal.

Beatus qui tenebit sup. ipso
 motus sensualitatis: siue ir: si
 ue gula: siue carnis concupis
 scētie: et alidit paruos suos i.
 tales motus insurgere volen
 tes ad perrā castigationis cor
 poralis: vel ad perrā. i. ad chi
 stum recurrendo ad meritum
 sue passionis per sanctam con
 templantationem. vt alidantur r:
 ex toto occidantur huiusmodi
 motus. Unde ad talem dece
 ptionem huiusmodi motus nos
 admonet spūsanct? per os da
 uiticum dicens. Preuent enim
 supple motudiarū sensualitatis
 motus. et supplantat eum. Sed
 quia homo non potest propria
 virtute resistere talibus moti
 bus: ideo recurrit ad diuinum
 auxilium dicens. Esipe animā
 meā id est libera eam a talib?
 insulibus saltem vt non consen
 titur ne reos nos tibi statuat.
 Et si hoc fecerimus nos comit
 tentes illud gratie: itāde quod
 liber dicere poterit ad dñm sibi
 gratis agendo illud psal.
 Preuentisti insurgentes in me:
 scilicet motus ipsi? carnis. sub
 tus me quia nascuntur ex car
 ne corrupta. i. inuitos meos:
 id est demones qui tales mor?
 insufflabant. dedisti mihi dox
 sum: ne videlicet nocerent mi
 chi. Et hoc est quod subditur. r
 odiētes me dispādisti. ¶ Ter
 tio vir iustus supplantat? et
 decepte mundi blanditias. Mū
 dus em̄ quādoq̄ blanditur ho
 minibus iustis et rimozariis: vt
 eos ad sus amozē alliciat: tan
 dem a deo illaqueat eos vt nō
 possint ab eo respicere. scilicet
 genis mundus sicut uiceps qui
 suo sibulo attrahit auem intra

laqueum fusi: que cum semel ibi
 inmolata fuerit nō exiit de fa
 cili. Properea vir iustus anti
 maduerit reus verusitas et falla
 cias mundi dicit cum psal. 2da
 significat. i. sup. mundus super
 me supplantationem. Sed ipse
 iustus supplantat? et decepte ip
 sum mundū faciendo sibi autē
 furdum: vt non audiat eum et
 ne incantetur ab eo: sicut facit
 aspis mundū audiit vocem incan
 tationis. hinc est quod psal. de
 virtute scribitur. Aurea hnt: nō
 audient sup. mūdū blanditias.
 ¶ ¶ Tertio principaliter di
 co q̄ dicitur interpretatio cōne
 nit deate virginis que supplan
 tauit et decepte inuita. p̄mo
 demōnis malignitatem: qui tice
 pit insidiari sibi ab initio illu
 s. i. ab insidit conceptionis sue:
 volens eam mordendo infice
 re veneno oculumalis culpe: sed
 ipsa cautos vicit eū vt non pie
 ualere ei. Et hoc est quod dicitur
 et figuratue serpenti Gen. iij.
 Inimicitias ponam in
 ter te i mulierem i semen tuū
 et semen illius: inuolominus ip
 sa conteret caput tuū. ¶ Secūdo
 do ipsa decepte iudeorum men
 dofitatem: qui repantur in im
 possibile mulierem posse concipere
 abf? virili femine: et ex al
 tera parte videntes in affectu
 ipsam dei matrē grauidā dixe
 runt hoc esse ex opere Ioseph.
 Sed ipsa ostendit eos mendā
 tes per angelicū oraculū quā
 do scilicet Gabriel nunciatur ei
 dicens. Spūsanctus superueniet
 in te: et virtus altissimi obum ti.
 Et hoc est quod cant ecclesia
 Gabrielē archangelum scimus
 diuinius re esse affatum: vte

tum tui de spiritu sancto credimus impregnari. Erubescat ergo iudeus etc. Sic dicitur. c. ostendit eos invidiosos per hoc quod dicit. Quod in ea natum est de spiritu sancto est. i. i. forma tum et organum atque conceptum. ¶ Quarto ipsa concepit nature ordinem. Natura enim voluit in obtutu suo venire corpus eius benedictum intravitura terre vivas ad generalem omnium resurrectionem: alle gans illam domini sententiam. Cuius es et in cinerem revertentis. Sen. iij. Sed ipsa fecellit ipsum nature ordinem: dicens corpus suum non debere incarnari: maxime cum nunquam aliqua labe peccati etiam originalis fuisset infectum. Et allegavit pro se illud prophetarum verbum. Non dabis tu: i. i. deus sanctum tuum. i. corpus sanctum matris tue. quod fur tuum: tum per creationem: tum per speciales sanctificationem: tum per corporalem inhabitationem vide re corruptionem. Sed surge in requiem tuam: tu i. arca sanctificationis tue. i. cui corpus matris tue: in quo novum mentibus velut alter Noe factus in archa sequebatur. Sic ergo patet quod multipliciter ipsa beatavirgo recipit huius nominis Jacob interpretationem. ¶ Utrum vile fuerit deus incarnari. Respondeo quod sic et hoc pro duo prout tangit beatus Thomas. q. i. ar. ii. in corpore articulo primo quod dicitur ad promotionem hominis in bono. Et hoc iterum quibus modis. ¶ Primo quidem dicitur ad fidem quod magis certifica. ex hoc quod ip

si deo loquenti humana voce creditur. Unde Augustinus. lib. ij. de civitate dei. Ut inquit homo fidem tuam ambularet ad veritatem ipsa veritas dei filius hominis assumpto constituitur atque fundatur fidem.

¶ Secundo dicitur ad spem quod hoc maxime erigit. Unde Augustinus. lib. de trinitate. Nichil ratio necessarius fuit ad erigendam spem nostram quod de monstrat et nobis dicitur diligere et nos deus. ¶ Tertio dicitur ad charitatem quod maxime per hoc excitatur. Unde Augustinus. in libro de caritate dicitur rudis. Que inquit est maior causa aduentus domini nisi vestiganderet deus dilectionem suam in nobis. Deinde subdit. Et amare pigeat. saltet reamare non pigeat.

¶ Quarto dicitur ad rectam operationem in qua ipse spiritus nobis exemplum se prebuit. Unde idem Augustinus. in quodam sermone de nativitate domini. Homo sequitur dominum non perat qui videri poterat. de se querendus erat quod videri non poterat. Ut ergo exhibent homini et qui videntur ab homine et quod homo sequitur. deus factus est homo.

¶ Quinto dicitur ad plenam participationem divinitatis quod vera est hominis beatitudo est finis humane vite. hoc enim collatur est nobis per christi humanitatem. Unde Augustinus. omel. i. exponens illud Iohannis. i. verbum caro factum est. quod filius dei factus est filius hominis ut filios hominum filios dei faceret.

¶ Secundo vile fuit filium dei incarnari dicitur ad remotionem malitiae. Et hoc iterum multipliciter.

¶ Primo quidem quod per hoc instruitur. homo ne sibi preterat diabolum. et ipsum venerit qui est actor peccati. Unde dicit Augustinus. lib. xij. de tri. Quando sic potuit deo coniungi humana natura vel fieret vna persona superbi illi maligni spiritus non ideo fecisset hominem peccatorem quod non haberet carnem. Quomodo propter hanc causam tenuit angelus? venerat a beato Iohanne evangelista dicens. unde ne feceris. cor feru? enim tu? sum. et fratrum tuorum prophetarum.

¶ Secundo quod per hoc instruitur homo considerare quanta sit dignitas humana nature ne eas iniquet peccando. Unde dicit Augustinus. libro de vera religione. De monstrat nobis dominus quod excelsum locum inter creatas habebat humana natura in hoc quod hominibus in vero homine apparuit. Propter quod dicit Leo papa in ser. de nativitate domini. Infinita humane dignitate tuas. a divine confinis factus nature noli in veterem vilitate degenerare cōversatione redire. Demento cui? captus est cui? corpus sine mensura. remissio? quod erit? de potestate tenebatur? translatum est in dei lumen? regnum. Noli diabolo te iterum servituti subiacere quod peccati tui sanguis ipse est. et veritate te iudicabit qui misericordia? hecille. Circa hoc ergo aduertant miseri peccatores quod quanto natura humana est cessior post hanc benedictam incarnationem tanto peccata est grauius. vt pore procedens ex maiori ingratitudine. et per consequens grauior sequit dānatio. ¶ Tertio quod per hoc instruitur

homo ne presumat de propria iusticia que non est operibus suis sed finibus misericordiam saluū fecit de? per incarnationem benedicti filii sui.

¶ Quarto quod per hoc instruitur homo considerare quanta sit dignitas humane nature quod maxime impediens tuis est in heretate deo. per tantam est humilitate redarguit potest atque sanari.

¶ Quinto vile fuit filium dei incarnari vt liberaretur homo a seruitute peccati. p. ut? enim homo satisficere non poterat pro peccato totius humani generis. De? autē satisficere non debebat. propter quod oportebat et hominem lesus christum. Unde leo papa in ser. de nativitate domini. Sufficiens a virtute instrumentis a maiestas te humilitas. vt quod nostris remediis congruebat vni? atque idem dicitur. hominum mediator et modus dno. et resurgere possit ex altero. Nam enim esset verus deus non afferret remedium. Nam esset verus homo non preberet exemplum.

¶ Sexto vile fuit filium dei incarnari pro eterna hominis salute. Si enim filius dei non desisset in terris non quibus homo accessisset in celum. Propter quod ait saluator. Iohannis. Nemo accessit in celum nisi quod descedit de celo. Ac si aperire diceret. quod nisi prius filius dei in hunc mundum descedisset non posuisset hominum salutem accessit. p. ergo dicitur filium filium dei incarnari: nisi vt moueret hominem ad bonum: vt vt retraheret eum a malo.

in se de
J. P. P.

Sechus liber dicitur in carnatione uniuersalis: et hic liber scriptus est: intus et foris. primo ipm aspensio intus inuenimus de hac sanctissima filia dei incarnatione: duo vez. **E**t primo vna figura. Legitur enim **Gen. xxxv. v.** ubi filii iacob pascere oues patriis suis in sychem: ipse iacob misit ad eos filium suum ioseph: quem tenuerunt et super ceteros diligebat: eo maxime q in fenecitate genuit eum: ppter qb fecit ei tunica polimita. i. mannicata qd erat tunc multu notitia: alij autem filij fecerant tunicas sine manicas. Catholicon aut dicit q tunica polimita erat vestis diuerso coloru cu imaguibz depictis. Cuius ergo ipse ioseph secreta uisisset de ma dato pps ad visitandum fratres suos et ad requirendum si cuncti apud eos prosperer agerentur. venit primo ioseph que inuent errate agros uir quidam qui sciscitata ab eo causa cur uenisset: dixit ei. Resceterunt fratres tui de loco isto. Audiat aut eos dicentes: eamus in dothaym prorit ergo post fratres suos et inuenit eos in dothaym. **Ad.** ppositum p iacob q interpretat supplantator: seu deceptio intelligitur deus pater: ve dicitur est qui supplantauit multipr diabolum. **buus** ad patriarcha sanctissimi iacob multi sunt filij per creationem vt homines et angelij. Alij per adoptione vt iusti et electi: sed uincus est filius xps naturam que p ceteris temp dilexit tanqz sibi consubstantialem et coeternu

insup eo q in fenecitate genuit est. i. in fine mundi misit eum in carnandum atqz ismsqz marie dilectissim fecit tibi tunica polimita. i. natura hianz diuerso r colore. i. onatam oibz fratribus. Misit aut est ad fratres suos hoies quado misit edificari mandu: vel qui misit est ad pdicand. sychem qd interpretat labotz significat huc mundu plenu laboze et eruna. Venit itaqz dei filij: syche qd uoluntate pna salute assumptis laboze: et ert nasvite pntis. Si qd ergo est mor natu interrogasset: quid queris. R. respondere vtiqz potuisset: fratres meos quero: scy iudeos: vt eos reduca ad pres celeste: et sibi vt uideat si cuncta spera sint apud eos. S; pfecto illi poterat respondere id qd seqtur. Resceterunt de loco isto. de loco obseruare mandatu dei et legis s; in illo Jo ha. vii. Nonne Moyses dedie uobis legē: nemo epulota scitit legē. Itē quando parentes tulerit: em in tēplu quadragessimo die post natiuitate suau et symeon accepit eum in uisitas suas si eum interrogasset ipse symeon di. O karissime filij que spes speciosus forma pte filijs homi: quid queris in isto tēplo? Certe vtiqz respondere potuisset. fratres meos: scy tēpli sacerdotēs et ministros qd. At uero illi respondere potuisset ipse symeon. Resceterunt de loco isto: qd nunc in templo resnat: sacerdotēs et ministri auari cupidi i iustitate pleni, et tales non sunt fratres tui. Itē quando duodecimo anno etatis sue inuenit se in tēplo in

in medio doctoru interrogantem eos et disputantem: sibi dixit feni. O charissime et docuissimē inuenis quid queris: rides re potuisset. fratres meos legis doctores et scribas quero. Cui illi respondere potuisset. Resceterunt de loco isto ueritudo ceteros zelantes legem domini et animaz salute. Itē qd circuibat p castella iudee et arce iudee euangelizans resnat dei: si quis interrosasset. O sapiensissime magister quid queris inter nos: ille respondere potuisset. fratres meos qui in me credituri sunt quero. Illi respondere potuissent. Resceterunt de loco isto. Item quando ibat ad montem Caluarie basilandolucem suam: si fuisse interrogatus a beatissima uirgine. O mi nate quem uideo r crudeliter tractatum: et rā seclitum in opere redemptionis humani generi: quid queris. Certe respondere potuisset. fratres meos apostolos quero. At illa dicere potuisset. O amantissime fili. Nonne scitis q cum caperemini in octo hesterno sero uos reliquerunt et omnes fugerit. Nec de fratri buo uestris est uisus pntis pter cognatuum iohannem qui era timer dephēdit ero uobiscum ad moite tradi. S; neqz ppter moite uos derelinquam sibi mi gaudium cordis mei: fed para ta sum uobiscum in carcere r in moite ire. Qd s; mihi dulcius in amaritudinibus inuolucetur oculis meus. Tandem autem inuenit iste alter ioseph fratres suos in dothaym quod in

terpretatur angustia: id est in montem Caluarie non quidez omnes sed quotquot pcedit nari erant tunc ad credenduz: de quorum numero fuit ipse Centurio quando dixit uere filius dei erat iste. Item bono la ero qui dixit ei. Memoro mel dicit dū uenerit regnu. Itē beatus iohannes cui dicit. si h ecce mater tua. Item omnes illi qui reuertebantur in ciuitatem perueniens peccata tua et dicentes: uere filius dei erat. **M**oraliter si nunc reuertentur in terris sanctissimi illi ecclesie pastores petrus. Auscullus Gregorius hieronymus et inuolmodi. Et quilibet eorum et interrogaretur. O dormite quid queris? Certe respondere potest tam petrus Augustinus. fratres meos sum mos pontifices episcopus r ceteros dei ecclesie platos qro. Indica mihi ubi pascant oues. Sed respondere possimus. pro fectio resceterunt de loco r mudo isto. Sed quos habem? pastores non pascit oues: s; ues pedales: non pauperes: s; uenaticos canes et magdes: non clericos pauperes: sed nobiles et milites in suo ciuitatu de gentes: non habitant in pascuis sed in principu curis. Itē si sancti illi patres religionum: yprore Augustinus Bernardus r Basilius Dominicus Franciscus et butini modi redirent ad monasteria hie religionis: et interrogaretur sigillatim quilibet eorum. O pater quid queris: diceret. fratres meos qro. Resceterunt illi pater dicit. Resceterunt de loco isto. Et miror quod post

tot annos adhuc eos hic requirit. Ecce adhuc vestigia in parietibus: in celis: in refectio: choro: capitulo: et huiusmodi: quod aliquando hic fuerunt: sed iam abierunt: et nos lucellum in locum eorum. Idem porro dicit de regibus: punicibus ostendit: in et a totis: ecclesiasticis et ois: huiusmodi vocacionem suam. Ecce quod patet: sic hodie tunc boni sup. fr. 4. Secundo inuenimus infra titulum libri incarnationis: cuius nomen vnam prophetiam Aggei. Adhuc inquit dñs vnus modicum est: et ego commouebo celum: et terra: mare: et arida mouebo omnes gentes: et veniet desideratus cunctis gentibus. Super quo dicit de lyta: quod iste passus exponitur de aduentu xpi in carne. De quo loquitur deus pater dicit. Adhuc modicum tempus. sup. est respectu pietatis: quia ab Aggeo vsq. ad xpm fluxerunt tantum anni circiter quadringenti. Et ego commouebo celum: quod impletum est: quando nota ista apparuit circa domum nazareth: magis in oriente. Dar. 4. Et terra: et mare: quod fuit impletum per victoriam romanorum in omni terra: et in insulis maris: circa etiam ipsam aduentum xpi. Et commouebo omnes gentes. quod similiter fuit impletum inueniente xpi: nauititate: propter quod exiit edictus: a cesare augustus: ut describeretur vniuersus orbis: tunc fuit xpi natus. Luc. 4. Ideo sequitur. Et veniet desideratus cunctis gentibus. i. xps: qui fuit a patre missus pro salute omnium

gentium. Dñs cardi. sic expone nit hanc auctoritatem. Adhuc vnus modicum est: scilicet vsq. ad filium dei incarnationem. Et ego commouebo celum. hoc fuit impletum quando in passione xpi dei obsecutus est. Et terram hoc similiter tunc impletus est: quando perre scisse sunt et monumenta aperta sunt. Et veniet desideratus. In ipse ille saluator dei: per pacificus: cuius vnus mundus desiderat viuere supra terra. Sequitur. Cunctis gentibus et similiter cunctis angelis: fuit illud. i. perri. In quem desiderant angeli prospicere. hoc ille. per hoc autem quod dicit propheta. Adhuc modicum tempus confunditur error: iudeorum: ex peccantibus filii dei incarnationis: sed excaecatur eos malicia sua: vt videntes prophetas et terminos non videant eas interius et audientes voces prophetarum et scripturarum euangelicarum non audiant: scilicet qd ad effectum et conuersionem eorum. Item ista ppheta potest exponi de seculo dñi aduentu: ante quem dñs commouebit virtutes celo: rini. Et tandem veniet desideratus cunctis gentibus. i. xps. Lu. 14. Tunc videbit filium hominis venientem. c.

¶ Secundo beatus Job, dicit libri dñice incarnationis scriptum fuisse: scilicet qd ad non unum testamentum: in quo inuenitur scriptum. i. Th. 1. Xpus iesus venit in hunc mundum peccatores saluos facere: quorum primus ego sum. Vbi iterum. Xpus iesus venit quasi passibilis ad omnes: in hunc mundum miserum. peccatores saluos face

re: quosque etiam paruulos: quorum primus ego sum. Super quo glo. ordi. i. perior: quia persecutus quo peior non erat. Nemo enim acrior inter peccatores: ergo nemo peior inter peccatores. primum ergo erat non ordine temporis: sed magnitudine iniquitatis. hoc ibi. In quibus uerbis datur peccatoribus maxima fiducia: de diuina misericordia: si ad illam redire uoluerint et toto corde illam exquissent. Item Augu. super illo xpo: peccatores saluos facit. et recitatur in glo. ordi. dicit sic. Nulla causa ueniendi fuit xpo nisi quod peccatores saluos faceret: tolle morbos: tolle uulnera: et nulla est causa medicine. Sed uenit de celo magnus medicus: quia per totum orbem terre iacebat egrotos. hoc ibi in forma. Beatus igitur paulus in predicta auctoritate agit tria. primum incarnationis humile mysterium: quia ipse iesus uenit in hunc mundum in opem et misericordiam. Secundo incarnationis salubrem effectum: quia peccatores saluos facere fuit illud Job. 14. Non enim misit deus filium suum in mundum vt iudicaret mundum: sed vt saluaret mundum per ipsum. Non enim inquit ipse xps uenit uocare iustos: sed peccatores ad penitentiam. Dar. 1. Tertio tantum humilitatis documentum: cui dicit quorum primus. i. maximus ego sum. in quo apparet profunda quodlibet humilitas: quod se reputauit inter peccatores maximum: non solum fuisse sed. Sed enim dicit: quorum primus ego fuit: sed ego sum. Ad ista:

ram vt dicit dominus. Cardi. vsq. hoc dicit: et quod illi qd fuit p in scientia et dignitate: sunt etiam plerumque psumi in domini perfectione.

¶ Quod uero aut quo facta est ista uindicta incarnatio patet per simile de luce naturae: id est uisum de luce: de qua dicit deus in principio mundi. fiat lux: et facta est lux. et uisus deus lucem quod esset bona: et diuisi uisum a tenebris: appellatur lux: et tenebris: appellatur lux: et tenebris saluos facit. Sic ut enim lux deserta sum enuens est impassibilis et indefectibilis: ita de longe in uisum uenit: et tenebris tamen corporalis mortalibus et defectibilis: sed conuenit: et de remotissimis fuit huiusmodi hic apud nos subito se presentat. Sic in proposito de filius ab eterno nobis in cognitus de fuit propria natura impassibilis et immortalis et indefectibilis: qui factum ad corporalem presentiam mundo fuit remotissimus ab eterno: rebus tamen corporalibus: scilicet humanis carnibus et sanguinibus uoluit conungi in hac sanctissima incarnatione: et ab ipis remoueri: bula patris hic nobiscum corporaliter subito presentat. propterea Job. 14. dicebat. Ego sum lux mundi: qui sequitur me non ambulat in tenebris: neque ignoscit: neque ad credenda: neque culpe: neque tandem glorie: sed habet illum in uite: gratie supple et glorie. Itaque ergo lucet deo: patet apparere super terram quando filius suus misit in mundum. Diuisi autem hanc lucem a tenebris: quando secernit filius

lūā a ceteris peccatoribus: et
 ſunt ad concipiendū a nafen
 di modū: ſunt ad videndū for
 mā: et ſunt ad perſone inefi
 mabile dignitate. Sed ſtupen
 dum nimis eſt de hominū ſarū
 tare. Uenit (mā) ipſi lux in mū
 di: et dilexerunt magis homi
 nes tenebras ſcilicet peccati q̄
 lucē gratie. Johan. ij. Mox
 em̄ qui male agit odit lucem. i.
 xpm̄ vel grātia eius.

Quæſtio ad certū princē
 pale in quo agendus eſt
 de hōo ſanctificationis ſacra
 mentalis aduertēda eſt q̄ ſub
 primo ſigillo inuenio aliud ſe
 cretū: videlicet q̄ omnibus ſim
 formā et ritum eccleſie baptiza
 tio: ſacramentū baptisimū ape
 rit ianuā regni celeſtis. Iſtud
 ſecretus ponit doctor ſectūs. ſū
 pte. q. lxx. art. vii. Qd̄ qd̄ ſe
 cretū aperitur duplici clauē.

Secundo aperitur clauē ſi
 guralis declarationis. Legitur
 em̄. iij. Reg. ſ. q̄ cū helyas p
 pheta vñi veller celū aſcende
 re: et ſequenter eum helyas ſe
 ſerū ſuū: factū eſt q̄ ipſis ap
 propinquanti? Jodanis ſtu
 diū: helyas tulit palliū ſub:
 et illud inuoluit percuſſit aquas
 iordanis ſumitū: que mox ſū
 diuiſe in vtrūq̄ partem: et ſic
 anibō tranſierunt per ſiccū. Et
 nō multo poſt helyas in curru
 igneo eleuatus eſt in celū nec
 vltra vidit eum helyas. Ad
 propoſitū helyas qui interpret
 ratur deū meū videns recte ſi
 gnificat quilibet baptizatus: q̄
 ſi incipit videre deum per ſi
 dem et in euigilate: qui trāſiēs
 per ſuūū baptisimū quandoq̄
 ſtatim moritur: et ſic vltra non

videtur inter mortales: ſed in
 curru igneo per quō ſignificat
 charitas: cuius quatuor rore
 ſunt fontibus: rēperantia: pu
 dentia: iuſticia aſcendit in ce
 lum. Et tē poteſt de eo dicere
 pater carnalis aut q̄ſq̄s alius
 illud p̄ſal. Tranſiit et ecce non
 erit. ſcilicet neq̄ iter mortales
 neq̄ ſinter dānatos: neq̄ i lym
 bo: neq̄ in purgatorio: queſiū
 eum in omnib? illis locis: non
 eſt inueniendus locus eius. Nec q̄
 dem inuenit: q̄ in pace factus
 eſt locus eius: et eterna bona. Et
 ad maiore huius confirmatio
 nem legit Luce. iij. q̄ leſu ba
 ptizato et otante apertū eſt ce
 lum. Super quo dicit Beda q̄
 in hoc offenditur virtus baptis
 mi: de quo quiſuis cū egreditur
 et regni celeſtis ianuā ape
 ritur. O ſtra et q̄ inſtituabilis
 dei liberalitas et magnificētia
 qui ſam ſuaues deſtitas etiam
 in perpetuū non deſtitas gra
 tis conferit et donat vere bap
 tizatio. O q̄ laudabile et venera
 ble ſacramentū ſine quo null?
 ingreditur celū et cuius quo
 quis ſaluari poteſt.

Secundo ſtud ſecretū ape
 ritur clauē accroſtatūe p̄ſa
 ſionis. Scribitur enim de iſto
 paruulo baptizatus Apocal.
 xij. Iſtū qui cū mulieribus
 nōſunt conquinari: et deſi
 cum inquitantibus et vitijs actuali
 bus que per mulieres ſignificā
 tur nō ſunt infecti. Et poſt pau
 ca line macula. ſupple origina
 lis peccati ſunt an thronū dei.
 Inerit ad eſt ante deū: indicē
 contemplāre maiestate eius.

Patet ergo q̄ paruulus bap
 tizatus decedens ante actuale
 peccatum recte intrat celum.
 U. Et quo eliditur triplex
 fortuna hominū.

Prima eſt illorum qui dicunt
 tales paruulos primū tranſire
 per purgatoriu propter dolo
 res quos dederunt matrimoni
 tas in vtero q̄ in pu. Sed hoc
 ridiculoſus eſt: nūm quia tales
 dolores nō debent eis impu
 tari magis cū non habeant tūc
 vſum rationis: ſed pot? debē
 rent imputari antecederē pu
 re mulieri: cui in penā peccā
 ti ſu dicitur em̄. In dolore pa
 rtes filios tuos ſc̄. iij. tum q̄
 pena purgatorij cū ſit ſenſitua
 non inſigit niſi po actuā pec
 caro: tū q̄ hoc eſt contra illud
 ehuſtū verbu Mat. xij. Si in
 paruulos: ſc̄ baptizatos venire
 ad me: talū eſt em̄ regnū dei.
Secunda fatuitas eſt illorū
 parentum qui inconfolabiliter
 lamentantur de ceſſu talium
 paruulorū etiam baptizatorū
 cū tamen merito debent gau
 dere ſi tōne viſi dolens admit
 teret: poſſunt: q̄ tranſire de
 hoc ſeculo nequā a quo etiā in
 ſi petū liberari et terram vi
 uentū a ſocietate hominū mo
 raliū ad ſocietate dei et ange
 lorū: loco miſerie et tenebrarū
 ad locū lucis et belliarū. Unde
 legimus q̄. Reg. xij. q̄ Da
 uid audita morte filij ſui quem
 genuerat ex ſerſabe depo
 ſuit a ſe omne luctū ſed itaq̄ ad
 cūq̄ interrogaretur cur poſ
 ſiſſet et ieiunare ante obi
 tum paruuli diebus ſepre: i. nō
 poſt. R̄ſidit hoc inquit ſeci i: vr

donaret eum mihi dñs et vives
 ret infans. Nunc autē q̄ mor
 tuus eſt quā et ieiunabo? nun
 quid eum poterō reuocare am
 plius. Conſolatoriq̄ eſt Beria
 deus vxoem ſuā: cō q̄ marce
 plus ſolus ſoler dolere de mor
 te paruulorū q̄ patrea. Unde
 papa Anaſtaſi? et recitat. xij.
 q̄. vlt. q̄ prepoſitorū. a. ca. ha
 bent vici q̄ ſit forſan niſiā iō
 ſi dolores exclamatione habent:
 qui vitam alteram neſciūt: qui
 de hoc ſeculo ad meli? eſt trā
 ſiū nō conſidūt. Nos autē qui
 hoc credimus et docemus nō de
 beam: nūm de obedire nō de
 beam? dicte apoſtolo. i. The.
 ii. Nolimus vos ignitare de
 doctrine nō vñ nō contritemi
 ſi ſicut ceteri q̄ ſpez nō habet.
Tertia fatuitas parentium
 eſt q̄ magis deſent corpe talē
 talū paruulorū morte q̄ alio
 ſi filiorū ſuorū iam adultorum
 et filiarū ſpiritualis: et eterna
 morte: quimto quādoq̄ gau
 dent et lerantur ſi eos peccare
 vident et eos ſupportant in ma
 licia ſua: vr pater filij luſorem
 bugoſum luxurioſum blaſphē
 mū et huſuſmodi. Item mater
 filium ſalutarem vanam et pō
 poſam. Unde Aug. loquens de
 talium parentum fatuitate di
 cit ſi. Sunt ne in te o chriſtiane
 ne videra pietatis qui plāgia
 corp? ſapple paruuli a quo re
 ceſſit anima et nō plangis ani
 mā ceſſate adultū a quo receſ
 ſit de? per culpam? Tales ſci
 tur a dñi vicijs iā infecti quā
 do moritur plangēdi ſunt pro
 pter maximū periculum et ne
 dānationis. Et per oppoſitum
 gaudent d̄ eſt de obitu p̄lorū

paruloꝝ baptisatoruꝝ de quibus sumꝝ infallibiliter certiꝝ euolant ad celosꝝ ꝛ ꝛꝛ nullo pacto potest eos coningere rotamẽtũ dñationis eterne. Quis enim pater nisi multũ infans egrefereſſi rex vel imperator vocaret ad curiam suã filiuꝝ? ꝛꝛ cõſuimeret eis curiferũ ſuũ: aut magõne honoris. Itẽꝝ que mater paupcũ indignari haberet in regina ad ſe vocaret vnicam filiam ſuã: ꝛꝛ conſtitueret eam primã poſt ſe in palatio ſuo docturã in ſinu illius. A fortiori in pꝛopofitione non eſt dolendũ faltez nimis exceſſiue de obitu hĩõũ paruuloꝝ.

¶ Sermo quartus.

Adi libri ſcriptũ in 7º foris ſignatũ ſigillis ſeprez Apo. v. Uidi inquit beatiſſimũ ille euãgelista Ioãnes librum vidẽ.

Generations humanalis.

Incarnationis diuinalis.

Sãctificationis ſacramentalis.

¶ De primo libro ſcribit Matthei. i. liber generationis Ieſu.

In quo quide libro legitur. c. iij.

¶ Iacob genuit Iudam et fratres eiꝝ. Iudas autẽ inter fratres tripliciter videlicet cõſites glorioſus: dñus iubilum.

¶ ¶ Iſta at̃ triplex interpretatio recte cõuenire poteſt tribꝝ generibꝝ perſonarũ: videlicet Ieſu chꝛiſti.

Uro iuſto.

Virgini marie.

¶ ¶ Primo igitur poteſt cõuenire chꝛiſto: qui poteſt vocari Iudas. i. conſtitens. ꝛꝛꝛ notandum qd̃ triplex eſt conſilio. p̃tia eſt fidei de qua. Ro.

1. Cõde creditur ad iuſticiã:

Secũda eſt conſeſſio peccatorum: de qua Iaco. v. Conſites

numi alterũ ꝛꝛ peccata veſtra.

Tertia eſt conſeſſio diuine laudis ꝛꝛ gratiã actionis. de qua in psal. Conſitemini dño quoniam bonus quoniam in ſeculis

miſericordia eius. Et iſta conſeſſio per maxime cõuenit chꝛiſto homini qui conſtituitur laudat nomen patris. ſecundum illud Mathei. xi. Conſiteor tibi

bi pater domine celũ ꝛꝛ terre: qd̃ abſcondiſti hec a ſapientibus ꝛꝛ

prudentibus. et reſc. Secundo poteſt vocari iudas. i. glorioſus.

Nam ipſe fuit glorioſus in ſua incarnatione qua ſingulari modo conceptus eſt: natus. Itẽꝝ fuit glorioſus in ſua predicatio

ne. Nam vt dicebant iudei nõ ſic homo locutus eſt. Jo. viij.

Item fuit glorioſus in miraculoſa operatione. Jo. iij. Nemo poteſt hec ſigna facere: que tu

facis niſi fuerit deus cum eo.

Item fuit glorioſus in ſua tráſfiguratione: quando facies eiꝝ

reſplenduit ſicut ſol: ꝛꝛ veſtimẽta eiꝝ facta ſunt alba ſicut niſ.

Item quando venit vox de celo di. hic eſt filius meus dilectus &c. Mathei. xviij. Itẽꝝ fuit glorioſus in ſua reſurrectione ſimiliter aſcẽſione. Item glorioſus apparebitis die iudicii qua vt dicitur Lucẽ. xxi. tunc videbitur cunctiõũ filius hominis venire in nubibus celoꝝ: cuius potẽſtate magna et̃ maieſtate. ppter̃ea dicitur Deus tero. vicẽſimo octauo qd̃ nomen domini glorioſum eſt a terribilitate. Tercio ipſe chꝛiſtus poteſt

vocari iudas. i. dñus iubilum.

Ipſe enim dedit iubilum dulcedõimo in ſua p̃dicatione quãdo dicit. Mathei. xi. Venite ad me omnes qui laboratis ſup

ple in penitẽtia ꝛꝛ onerati eſſis et ego reſciam vos gratis ſcili

ceat in preſenti: ꝛꝛ gloria in ſublimi.

Item ipſe dedit iubilum pietatis in ſua paſſione quãdo dicit Hely vel lamazabaran: hoc eſt deus meus &c.

Item quando di. Sino. Item quando di. pater ignoſce fili.

Item quando di. pater ignoſce filius tuus. Item ipſe dedit iubilũ exultationis in ſua aſcẽſione psal. Ascendit deus in u

tilatione ꝛꝛ domini in voce tubæ. Ipſe em̃ iubilabat p̃re gaud

io qua reuertebatur in terram ſãã. Anſeli ſibi obuiãtes iubilant de aduentu regis gl

ri: ſancti p̃tres em̃ ſequentes iubilabãt tanto honoꝝ: cõ

gratiantes.

¶ Secũdo p̃dica triplex interpretatio cõuenit iuſto ho

mini. Primo enim iuſtus conſtituit nomen domini iubilum dando ꝛꝛ glorioſum ſup omni

bus beneficiis que illi contulit deus di. cõ psalmi. Conſitebor dño nimis. i. valde in eo meo ꝛꝛ in medio multoꝝ ſupple beneficiõum: que ab eo recepti

lãdabo eum: ꝛꝛ inter cetera beneficia mihi collata: ipſe aſtitit a dextris pauperis ſciliet chꝛiſti hominis: ꝛꝛ ipſe idem chꝛiſtus ſaluã faceret a perſequentibus. La demõnibus animam in eam. Uel ſc. quaſtitur a be

tris pauperis. i. meſpius cui ſum paup ſcõũ illud psalmiſt.

Itẽꝝ ad̃ mendicus ſum ꝛꝛ pau

per a dñõ ſollicitus eſt mei. Et hoc eſt quod ſubditur. ꝛꝛ ſaluã faceret a perſequentibus ſup

ple viciũ vel demõnibus animã meam. Secundo vir iuſtus dicit glorioſe. i. totus dignus gloria ꝛꝛ laude ppter̃ pieclãta opera ꝛꝛ iuſtũ inſignia: que ſunt in ipſo. Mathei. iij. Ad es

mentore inquit iudas quomodo ſalu facti ſunt patres noſtri. ppter̃ea dicitur eccl̃.

xliij. Laudemus viros glorioſos et parentes noſtros in generatione ſua. Eſt et go vir iuſtus glorioſus tuꝝ a cauſa: qua

multa geſtit laude ꝛꝛ gloria dignatus ab effectu: qua a multa laudatur ꝛꝛ glouificat: qua vt dicit ſapienter. iij. Bonos

rum laborum glorioſus eſt fructus. Tercio talis vir iuſtus dicitur iudas. i. dñus iubilum et laudem deo ſecundũ conſilium ſpiritus ſancti per os dauidicũ

dicentis. Iubilate deo omnis terra. id eſt omnes homines iuſti qui de terra eſtis et parte

compositi. Itẽꝝ debet ſufficere iuſto vt laudet domini iubilum de ſiſtẽde ꝛꝛ alios debet ad ſi

mũ inducere et imitare dicẽs de culꝝ p̃miſiſta. Venite erul

temus domino: iubilumis beneſatari noſtro. Quod li que

ras. Itẽꝝ quo iubilabimus ei? Audi quid ſequitur: et in psalmis iubilumis ei: vt pote len

gẽdo ſepre psalmos penitẽtiales vñi nocturnũ psalre. pl̃

vel miſus: qd̃ vt dicit idẽ psalmiſta. Beatus populus qui ſc̃it iubilationem.

¶ ¶ Tercio p̃dica triplex interpretatio huiꝝ nominis hu

das merito congruit beate virgini. primo quide ipsa fuit concipiens: hoc est deus laudans et magnificans gratias illi agens pro beneficio maximo que illi concepit: ut scilicet esset dei mater: virgo post partum ab initio et ante secula electa et ordinata tanquam dignissima mulier et huiusmodi. Propterea ipsa constituta domino in suo cantico. Luce. i. d. Magnificat anima mea dominum. Quia causas agnoscit subferens. Quia fecit michi magna qui potens est etc. Secundo fuit gloriosa: et hoc in triplici statu. primo quidem in sua sanctificatione seu conceptione: quia tunc fuit ab originali peccata: gratia refera: et in bono confirmata. Item fuit gloriosa in filio dei conceptione: tunc enim fuit foetus primo ligatus ab ea omnino ablati. Item fuit gloriosa in gratia doctura. Item fuit tunc vera mater dei effecta. propterea dicit et Elisabeth postquam concepit deum periret ad eam ad montem iudee. Unde michi veniat mater domini mei ad me. Luce. i. Item fuit gloriosissima in sua assumptione: quando super ordines angelorum est exaltata. Et de hoc canit ecclesia. O gloriosa domina excelsa super sidera. postquam ergo concluderet de ea illud psalmiste. Gloriosa dicta sunt de te civitas dei tum ab angelorum: tum a prophetis in suis oraculis: tum a patriarchis in enigmatibus et figuris. Sed exaltate eam quantum potestis: quia mater est omnium laude ut habet Eccli. xliij. Tertio fuit datus ubi quans-

do respondit Sabeleli dicit. Ecce ancilla domini facta michi secundum verbum tuum. Luce. i. hic enim ubi bilis tantum fuit: et tam subtilis: quod letificavit angelos: patres in limbo et viatores expectantes redemptionem israel. Oportet igitur obligari virgini gloriose vniueritis angelorum et hominum.

¶ Ut unum fuerit necessarius filium dei incarnari pro reparacione generis humani. hanc quectionem proponit beatus Thomas. par. q. pma art. rre. Pro cuius solutione primitus tales distinctiones. Aliquid inquit potest esse necessarium ad aliquem finem duplici. uno modo simpliciter et absolute. vtpote sine quo aliquid esse non potest. Sicut cubus est necessarius ad conseruationem vite humane. Alio modo aliquid potest esse necessarius non simpliciter sed tanquam id per quod melius et convenientius peruenitur ad finem. sicut equus est necessarius ad iter. huiusmodi proponuntur due veritates.

¶ Prima veritas. filium dei incarnari pro reparacione humani generis non fuit necessarium primo modo necessitate. Nam deus per suam omnipotentiam poterat hanc generis multo alijs modis reparare. siue alia natura assumendo. siue gratis et libere offensus humani generis relaxando et condonando. siue meritis alicuius pure creature vel demeritione humane ad tale redemptionem acceptando.

¶ Secunda veritas. filium dei incarnari pro redemptione humani generis fuit necessarium secundo modo necessitate. Ita veri-

tas patet ex dictis beati Augustini. quilibet. xij. de trinitate. c. x. dicit sic. Alius modus deo possibilis non desuit. cuius potestas omnia equaliter subiacent. Et sanande nostre miserie alius modus conuenientior non fuit. quam supplet filij dei incarnatio.

¶ Sed in contrarium potest obijci bando puram creaturam potuisse satisfaccere pro peccato suo ab eo filij dei incarnatione. Deo enim non minus equaliter homine quam possit Ergo postquam peccauit potest per actum proprium deo satisfaccere. Et per se quod non fuit necesse filij dei incarnationem pro reparacione generis humani.

¶ Respondet ad hoc argumentum quod nullus possit per se deo satisfacere. Et ita dato quod deus non requirit ab homine plus quam possit propterea sequitur quod possit per seipsum de condigno deo satisfacere pro proprio delicto. Preterea dato sed non cõcesso quod deus possit per actum proprium satisfacere deo pro peccato actuali personaliter non in peccato originali quod est commune toti humane nature. Actus enim hominis partem in ratione meriti non excedit personam operantem. propter quod dicit theologus quod nulla pura creatura potest alteri mereri vicium gratiam. Secus autem de actu christi querat deo et homo. Et ideo potest extendere meritum suum ad alios. Preterea quod peccatum originale commissum habet quoddam infinitatem in ratione malicie et hoc ex infinitate maiestatis diuine. Nam offensam tanto est grauior quanto ille est maius in quo delinquuntur satisfaccere ergo fuit ad condignam satisfaccionem pro

peccato humani generis ut actus satisfaccionis haberet efficaciam infinitam. vtpote dei et hominis existens. Et quo concluditur quod necesse fuit filium dei incarnari pro reparacione generis humani.

¶ Secundus liber beati incarnationis diuinalis: quod dicitur liber scriptus est in uersu et sonitu. prout quidem scriptum ad verbum testamētum. Intra ergo hunc libellum inuenitur de hac sanctissima incarnatione duo videlicet vna figura et vna prophetia.

¶ Et primo quod vna figura que habetur in. Reg. iij. vbi legitur quod mulier summanus habens vnicum filium contigit eum non in lecto reclinatus mox currua ad feruam dei helyseum in monte carmel: quia videt helyseus a longe venientem mirabiliter turbata dicit ad giesi. Esce summanus illam vade et scias quid querat. Ad quam veniens giesi noluit ei dicere causam doloris sui. Veni ergo ad pedes vestri dei iudicis et motrem filij sui. Quod audies helyseus tradidit baculum suum giesi ut iret ad montem mulieris illius et sciret rarer filij ei. Qui cum venisset non esset propterea motus corpus paruu. Tande helyseus victus precibus mulieris illius et videns feruam suam nihil egisse venit ad locum in quo iacebat cadauer mortui: exedit autem super ipsum corpus: orans ad deum et dicens. Reneruatur obsecro domine anima pueri huius in corpus suum quod et factum est et sic cepit gaudere mater et dicere. Nunc vere cognouit quoniam propheta

si elisay

Es dei estis. ¶ Ad propositum
 helyseus qui interpretatur ad
 uocatus recte significat christum
 qui est aduocatus noster apud
 deum patrem secundum illud
 1. Joh. 1. Aduocatum habemus
 apud patrem Iesum christum.
 Puer autem mortuus est hu-
 manum genus: quod serpente
 ille infernalis suo veneno occi-
 dit: quando pumos parentes se-
 duxit: vnde. Ro. v. Omnes in
 ada peccauerunt: paulo post
 sequitur. per vitium hominis
 delictum in nos intravit in mun-
 dum. Mulier autem suam ma-
 clam ad helyseum pro filio
 suo mortuo: significat voces p-
 phetarum que tunc fuerunt
 vt ascenderent vsq; ad monte
 id est vsq; ad celum: dicebant aut
 tem ad liberandum nos dñe
 deuaturum. Alii autem di-
 cebant. Vitam visum peres
 celos: et decederes. Esa. lxxij.
 Itey dauid dicebat. Inclina ce-
 los tuos et descende. ps. lxxij.
 et his similia audiens deus mi-
 sit seruum suum moyses cum ba-
 culo suo seu cum virga: sed ser-
 uus iste nequiter suscitare mor-
 tum. videlicet genus huma-
 num: quia vt dicitur hebre. viij.
 Ex neminem ad perfectum ad-
 ducit quod videtur sancti dei
 prophete non cessauerunt cla-
 mare ad dominum vt descen-
 deret in hunc mundum. post au-
 ditus igitur pro feces dei filij
 descendit in hanc vallem misere-
 rie et ingressus est primum do-
 num vberis virginalis et postmo-
 do suum super os puerile gene-
 ris humani. Et manus suas su-
 per e man. Illius per nature co-
 fo: mitatem. Precipue autem

hoc impletum est quando ipse
 verus helyseus extendit ma-
 nus. brachia: pedes: et rotam
 corpus in cruce et vt suscitaret
 a morte peccati ipsam genus hu-
 manum et tunc renixit et resti-
 tuus est maris sue ecclesie: vt
 delicti militanti et ex consequi-
 ti triumphanti. Et sic patet de
 figura pumo incarnationis.
 ¶ Secundo infra hunc librum
 veteris testamenti inuenimus
 vitam prophetiam de hac be-
 nedicta incarnatione: que ha-
 betur Esa. xliij. vbi dicit Esai-
 as: prope est vt veniat tempus
 eius: et dies eius non elonga-
 buntur: miseretur enim dñs
 iacob: et eligit adhuc de israel:
 et requiescere eos faciet super
 humum suam. Abiglo. ordina.
 Prope est vt veniat tempus ei?
 scilicet incarnationis filij dei.
 et dies eius non elongabuntur:
 quia a tempore Esai et vsq; ad
 christum non fuerunt nulli an-
 ni: arcus quingenti vel paulo
 plus: et tunc incertus est domi-
 nus Jacob. s. noui populi: et ele-
 git de israel apostolos et alios
 quos requiescere fecit sup hu-
 mum suam iudeis ecclesijs. Do-
 minus Card. exponit hanc au-
 ctoritatem in hunc modum. pro-
 pe est vt veniat tempus eius:
 scz tempus incarnationis: reus
 pius miserendi: tempus pleni-
 tudinis: tempus gratie: temp-
 acceptabile. tunc enim misere-
 bitur dominus iacob. i. populi
 noui vitam supplantans et co-
 tra precepta et diabolum lucta-
 tos. et eliget adhuc de israel. i.
 apostolos deum videntes per
 fidem et sequaces eorum. et re-
 quiescere eos faciet super hu-

mo suis: scilicet ecclesiam mili-
 tantem in presentem et super ec-
 clesiam triumphantem in futuro.
 Aliter ipse exponit hanc proph-
 etiam de iudicio ei. Prope est vt
 veniat tempus ei: supple ad
 iudicium et dies eius elongabun-
 tur: quia vt habet Deuterono.
 xxxij. Iuxta est dies perditio-
 nis: adesse festinat tempora.
 Unde narrat idem dñs Card.
 in postilla sua q; cum quidam
 homo interrogasset eum nomen
 tibi obsequio respondit scz cecidisset
 de celo. Respondit. veri. Ad-
 quem ille. Mentiris. Cui des-
 mon. Si scires eternitatem: no-
 tum tempus quod est a consti-
 tutione mundi: repueras es qua-
 si vitam horam: sibi illud psal.
 xvij. sicut ante oculos tuos factus
 dies pessima que pterit.
 ¶ Secundo iste liber scriptus
 est foris solum ad nouum tes-
 tamentum: in quo inuenimus
 scriptum Joh. 1. In propria ve-
 nit et suum enim non receperunt.
 hunc autem passum exponit
 dominus Card. de spso confor-
 miter ad gl. inter. dicit sic. In
 propria venit. i. in hunc mundum
 quibus est: quia ipsam fecit sa-
 lem quem videmus. Vel in p-
 pria venit. i. iter iudeos q; erat
 sui proprii tantum populus pe-
 culatoris ipsius. Vel in propria
 venit supple persona: vel na-
 tura diuina quod fuit magnus
 quia non sufficit sibi destinasse
 se patriarchas et prophetas: mi-
 nisi etiam ipse in propria p-
 pria ventur. Vel in propria ve-
 nit. scz humana natura quam
 condidit et sibi vniuit vt offes-
 saluaret. Sed audite iudeos: q;
 in gratitudinem postq; audis

his filij dei misericordias et bo-
 nigratatem. Et sui inquit Jos
 bannes. Et dicit: ex quorum se-
 minie descendit: eum non rece-
 perunt. Vel sui. i. eius cognati
 et germani: eum non receper-
 runt. et hoc solum ad aliquos:
 quia vt dicitur Joh. viij. Neq;
 enim crederent in eum fratres
 eius. i. aliqui germani ei: im-
 mo aduersarij autem ei: et aliq;
 volebant eum prodere iudeis.
 Sui ergo eum supple condito-
 rem et plasmatorum suum non
 receperunt per fidem et obe-
 dientiam pro quibus iam in
 capitaliter venerat: scz illi dicit
 et. xv. Adsum missus nulli ad
 uos que perterant domus is-
 rael. Et dyabolus. Venit non vt
 diligens leuaret beneficus: et ra-
 tionem sui eum non receperunt
 sed grauer offenderrunt: et
 tandem interfecerunt. Et hoc
 est de quo conuertitur sibi p-
 fectus iustus Iohan. v. Ego sus-
 quit veni in nomine patris me-
 et non accepistis me. si alius ve-
 nerit in nomine suo: (scz antip-
 illum accipietis. Itz Esaie. i.
 Vos cognouit possessorem suum
 et alius prescepit dominum suum
 factum autem me non cognouit.
 ¶ Dixit autem: nos ad q; officia
 sunt detrahentis auro: confer-
 uatores: est gubernarous: sed
 propria eius sunt res clericos
 et maxime religiosorum
 qui proprie funt sui: scz illud
 Deuter. vij. populus sanctus
 est domino: id est sanctificatus
 et electus dñs deas tuus vt sis
 et populus peculiaris de cunctis
 populis qui sunt super ter-
 ram. Sed profecto inter ceteros
 res isti xpm minus recipiunt

tam t se in suis membris de
quibus quidem membris lo-
quitur Warh. x. Qui vos reci-
pit me recipit et Luc. x. Qui
vos spernit me spernit. Et hoc
videmus ad oculum. Nam vbi
olim in domibus prelatorum et
religiosorum recipiebant pau-
peres christi: nunc hospitan-
tur canes: aues: masones: eq-
et multi: quorum non est nume-
rus. Ecce quomodo sancta ho-
spitalitas prophanata est et p-
stituta. prophanata metro con-
queritur pulcherrimus deus et sa-
f. dicendo. Filios: id est ecclie-
sasticos et religiosos redditus
tos: enutritui prouidendo eos
de necessarijs vite: tam pro se
q- pro sustentatione pauperum
mendicantium. et exaltati in
dignitatibus officijs et benefi-
cijs: ipsi aures sic enutriti et ex-
altati: speruerunt me: scilicet i
membris meis.

¶ **A**lter sic epponitur dicta
auctoritas In propria venit
scilicet deus inus in sacramen-
to altaris. et fuit: id est. facer-
dos qui sunt specialiter de for-
te domini: vel etiam quilibet
christianus eum non receperit
scilicet cum debita reuerentia
et conscientia munda in hoc sa-
cramento. Cum tamen dicat
Paulus. prime Corinthiorum
vndecimo. Quilibet manducat
et bibit indigne iudicium sibi
manducat et bibit.

¶ **M**odus autem istius
carnationis patet per simile de
elephante. Contingit enim quid-
dam Elephantem cadere in
foveam: cum scilicet venatur a
canib: et quia paucissimas li-
teras in membris suis habet

vix potest surgere: venit ergo
vixus venator: qui fortiter ip-
sum lancea pectus sed nihil profi-
cit. Venit postmodum alius ve-
nator: qui ingenijs adiuuare
ipsum elephantem percutit p-
mum venatoriem et eius fugar:
et elephantem de fouea liber-
rat et educit ad vortum: et q-
bulus ministrat. Quod videns
elephas ipsum liberantem r-
to amote prolequitur: q- mor-
tuum sequitur: et sic domesticus
est efficitur: atq- per ipsum te-
cure postea regitur.

¶ **A**d propositum nostrum iste
elephas est homo: qui a prima
sua conditione cecidit in foue-
horribilem peccati: postea ca-
satus in foueam horribiliorum
inferni: quam sibi subditus ille
venator: diabolus occulte pres-
parauit. De q- fouea ait psal-
mista. foderunt ante faciem
meam: foueam: et incidunt in
eam: supple Ad am et Eua.
In hac autem fouea peccati dsa-
bolus hominem lanceis diuer-
satum tentationum et tribula-
tionum pungebat. Quod vi-
dens secutus ille venator: christi-
sus in suo gloriofimo aduen-
tu primum venatoriem scilicet
diabolum fugauit. Et hoc fuit
quando contra ipsum in cruce
pugnauit: atq- per hunc mo-
dum ipsum elephantem: id est
genus humanum de fouea pec-
catis et de periculo eterne d-
nationis eripuit: et q- prepara-
uit pabulum ad sui sustentatio-
nem: videlicet sacramenti al-
taris. Et ideo tanti beneficii
debenus esse iugiter memo-
res: atq- tantum liberatorem
summe diligere eum: sequens

tes in via qua ambulauit: i om-
nibusq- obedire. Diligam? er-
go eum quoniam ipse prior di-
lexit nos vt habetur. i. Jo. iij.

¶ **T**ertius liber dicit san-
ctificationis sacramen-
tus: et hic liber signatus est
sigillis seipem. Unde vbi p-
mo sigillo inuenitur quoddam
magnum secretum: videlicet
q- hoc sacramentum baptis-
mi: per quod renascitur quis
spiritaliter non est d-
dum in
sirnans corporaliter. Itud se-
cretum ponit do. fan. iij. par. q.
lxvij. arti. xi. Quod quidem
secretum a perit duplici clau-
e.

¶ **C** primo igitur aperitur
clauis figuratis declarationis
Legimus enim Iudich. xij. q-
ipsa sanctissima Iudich de ten-
debat quandoq- in vallem ber-
thulle et baptizabat. Id est la-
uabat se in fontem aque viue.
¶ **A**d propositum per Iudich q-
interpretatur glorificationis signi-
ficatur paruulus qui ideo bap-
tizatur et lauatur in fonte ba-
ptismi: vt gloriificet deum cum
ceteris christiantis in present:
et tandem cum angelis in ce-
lis. Per fontem ergo aque si-
gnificatur baptismus: in quo q-
dem fonte ante q- talis paruu-
lus possit baptizari seu lauari.
necessit est q- prius descendat
in vallem berthulle: quod fit
quando exiit de materno vte-
ro descendit in hanc vallem mi-
serie: quia q- dui laet in ma-
tris vtero: non est capax bap-
tismi. Dicit tamen doct. fan.
vbi supra q- vbi timetur de pe-
riculo paruuli: et apparet ce-
pente: tunc debet baptizari: vtpo-
te ab obfessrice vel alia perio-

na idonea tamen cum foims
ecclesie: et tunc prodert ba-
ptismus tali paruulo. Si aures
q- mo appareat manus pea vel
brachium que non sunt partes
principales humani corporis:
ad huc imminente periculo de-
bet baptizari nisi beatus vdo.
vbi supra in solutione ad quar-
tum. Et tamen enaserit mota
tem: tunc postea debet bap-
tizari suo conditione: vt d-
do. Si non est baptizatus ego te
baptizabo in nomine patris et fi-
lii. et c. Nam natus es ex vte-
ro est: ad necessaria ad bap-
tismum q- si aliqua iudes vel pa-
gana periclitans peteret ba-
ptismum: de facto baptiza-
re natus: adhuc habens paruul-
in vtero et sic decederet non p-
petera esset baptizatus? et par-
uulus: neq- per consequens sal-
uaretur: sed sola mater. Ita di-
citur expresse de consecra. vlt.
iij. si ad matrem et c. Si q- mu-
lier. Vbi autem occideretur in
odium christi: sic et ipsa et pa-
uulus eius saluarentur. Sed
deus ergo christus non contulit ho-
mini sufficientia remedia ad sal-
uatum pro omni statu et tempo-
re: quod est inconueniens dice-
re: quia potest paruulus bap-
tizari in vtero matris. Respo-
detur Ad hoc cōmunitur q- ipe
paruulus non est capax reme-
di: et ideo q- decedens sine ba-
ptismo in vtero matris non sal-
uatur: hoc non est ex defectu
ipius baptismi neq- christi qui
pauit hoi de remedio q- d-
et q- d-tem q- est capax illi.
¶ **S**ecundo istud secreti a pe-

Aitur clare nuptiarum pla-
tionis. Scribit enim de conse-
dit. uij. qui i maternis. Et fit
verba Jhd. dicens qd illi qui
in maternis ventis sunt: ideo
baptizari non possunt: quia qd
notus adhuc ex Adam nō est
Sic xpm regenerari nō potest.
Item Aug. in ep̄la ad Darda-
num dicit qd sicut nō potest mo-
ri nisi qui vixerit: ita non pōt
renasci nisi qui natus fuerit.
¶ De hoc norande sunt tres
veritates. prima est qd simile
iudicium est de parvulis iu-
deorum qui decedunt ante bap-
tismum: sicut de parvulis iu-
deorum olim erat qui decede-
bant in vterio matrum. Sunt
ergo similes quo ad culpam et
quo ad penam. Et similiter fi-
lii modernorum iudeorum pas-
sionem et infidelium: qd iu-
dicatōis nulla remedia p̄stāt.
¶ Secunda veritas est qd ille
mulieres que impediunt for-
mationem parvuli grauit pec-
cant. Sed ille grauius que
obstaculum procurat. Quia di-
cendum esset de illo qui mali-
tiose excuteret fides de arbo-
re sine proficiat: vel si fructus
sani esset formatioe tñ natus
reteret spm excuteret. Nōne
satis malitiose ageret tāq̄ in
pugnano opus de flet bonitātē
eius in creaturae reluctance
Sic in p̄posito illa mulier gra-
uiter peccat qd semina quod est
quasi flos vnde formati debet
copio parvuli excuti ante qd
animetur: sed grauius cōcru-
it fructus tam animatus et for-
matus. Būditz igitur tales nō
serrime mulieres id qd scribitur.
¶ q. uij. p̄sulisti. Abortus pu-

tio equalet homicidio. Et hōc
intelligitur f̄m glo. quando fe-
tus est formatus p̄vout ex p̄f-
verso habetur. xxxi. q. ij. Quod
vero. Propterea in vterio testa-
mento iubeantur occidi illi qd
p̄stabat occasiones abortus.
Dicitur enim l. x. rxi. Si quis
percuferit mulierem in vtero
habentem et abortiu fecerit:
si formatum fuerit det animas
pro alia. mouatur vt exponit
glossa. Si aut informati fuerit
percuferit mulierem pecunia.
Ad id est qd scribitur extra de
homicidio. Si alius. Ubi si: qd
si alius causa explēde libidinis
vel odij meditatione mulierē
aliquā fecerit: aut ad poranduz
aliquā dederit vt nō possit con-
cipere: vel etiam soboles nasci
tāq̄ homicidia debet repura-
risalicti q̄sum ad penas lega-
lem: vt exponit glossa.
¶ Tertia veritas est qd ille ma-
tris grauius peccat qd pro-
lem illa nra multas etingunt
et occidunt vārijs modis inex-
plicabilibus. etiam in anteqd
susceperit causā et mittere ille qd
solent facerē in baptisina: si
mientes scandalum et rna plus-
q̄ damnationem et rna plus-
tes se peperit: in oculis strā
gulant parvulos: vel in sinu
aut cloacā p̄ducit: in hoc de-
teriores esse femellas ante
malum yfulectum que se
cunt quādoq̄ occidi. pro tū-
die parvulus suis vt patet i-
sa: leena: lupus et puluifodi.
Locum homicidij genus er-
cedim malicia cetera homici-
dia. Qui enim occidit hominē
baptizatum: non propterea oc-
cisiu impeditur a consecratōe

ne glorie eterne. Sed parvul⁹
non baptizatus sic occisus nun-
q̄ videbit gloriam sanctorum
quod est valde lamentandum
quia vt dicit Augu. Maius dū-
num est in amissione vnius ani-
me q̄ mille corporū. Et Ber-
torius (inquit) iste mundus in
p̄cio vni⁹ anime equiparari
nō potest. Sed dicit tales cru-
deles mulieres qd hoc faciunt
pro saluando honore suo. Sed
mirum qd non aduertunt ad il-
lam dñi sententiam. Marth. x.
Nihil inquit xps̄ operatur: sup-
ple in p̄ni: quod nō reuelatur
sup. in iudicio: vt exponit de ly-
ra. Caneant igitur matres ne
sua culpa eorum parvuli impe-
diantur a gloria eterna: quae
nobis concedat ille etc.

A ¶ Sermo quintus.
¶ Jd libi scriptuz
int⁹ qd foris signa-
tum sigillo septē
apocal. v. Notā
dum qd beat⁹ Jo-
hānes vidit triplicē libi⁹ vcs.
Generations hīanalis.
Incarnationis diuinalis.
Sctificationis sacramentalis.

¶ De primo libro scribit Ma-
rtha. i. Liber generatiōis Iesu
christi ¶ Tunc quides libri quin-
sum capitulu est illud quod se-
quitur in genealogia saluare-
tis. videlicet qd Judas genuit
phares et sarai de thamar.
Ubi ponitur duo nomina filo-
rum: tertiū sēz matris. Quo-
rum primus sēz phares inter-
pretatur diuifio vel diuidens.
zarai autem dicitur amara-
tudo. Hic autem tres in-
terp̄tationes conueniunt tribus
generibus personarum.

Oipotenti deo.
Uro iusto.
Uirgini marie.
¶ Primo igitur interpre-
tatio diuis nemius phares
quod idem est qd diuisio vel di-
uidens deo coeuent. Nam ius-
tus est qui diuisit bona fortune: in-
iustus autem est qui diuisit in-
iuste: gratie et glorie quibus in-
iuste placet: sicut illud. i. c. Oz. r. f. i.
Diuidens singulis prout vult.
Sicut olim diuisit terram pro-
missionis filijs israhel: sicut illud
psal. Diuisit eis terram in fund-
culo distributionis. Sicut enim
in fundulo sunt plures cordu-
le pendentes: ita et plures erant
tribus inter filios israhel: quib-
us sigillatim diuisit terrā pro
missionis vnicuique tribui par-
tem. Vel sicut cum fundulo est
cum scuris et feracitas: domi-
nus deus eiecit chanaanos de
terra illa in manu fortis: et conse-
quenter diuisit illā populo suo.
Itē in die iudicii faciet mirabi-
lem diuisionē quādo scilicet se-
parabit b. nos a malis sicut se-
parat pastor oves ab hēdis et
statuet oves a dextris: hēdos
aut a sinistra. Mat. xxv. ¶ Se-
cundo dicit zarai: id est ostē-
dit illud zachā. vi. Ecce vir ois
eius nomen ei⁹. Nōne fuit tan-
q̄ vir ostēns in sua naturate.
quādo sēz noc coeuent est in lu-
cē sicut illud psal. Non sicut dicit
eius illamabitur: in signū qd ipse
erat vir ostēs et qui debebat illi
lumi thare vultuifum in iudici-
tam p̄dicationem: iura calo-
rum operatione. Possimus er-
go dicere illud Lucē. i. v. i. v. i.
ut nos ostēns et alto.
¶ C. Tertio ipse sēz thamar
i. amaritudo. post qd supple fas-
tūq̄

adus est homo. Nam q̄d iu-
xit et fuit in hoc seculo ne q̄
in quo tantū gauderet mali conti-
nue fuit in amaritudine⁹ & do-
loubus. Tū propter peccata q̄
videbat regnare in nūdo. Tū
propter populi iudici ingrati-
tudine qui erat p̄muis ad eus
profitequēdi cui tamen p̄ce-
teris nationibus maxima bene-
ficia olim conulerat. Tū pro-
pter consilia app̄hensionē
dure passionis sue future et pro-
pterea nō merito dicere po-
terat illud Job. xvi. In amaritu-
dine notatur oculus meus
s quibus prebat liberari dice-
do. Libera me dñe i supple pa-
ter & pone me iuxta te per glo-
rificationem corporis. Propter
rea imminere passione sua dixit.
Christus est anima mea vsq̄ ad
mortē. Lu. xxii. Merito ergo
p̄terat dicere patri illis. Eia.
xxviii. Recordabo tibi omnes
annos meos. i. totā vitam meā
p̄sentē in amaritudine aie mee.
E. Cōdo ista triplex inter-
pretatio p̄t. conuenire Iusto et
vero penitē. p̄mo nēpe pos-
test ver⁹ penitens dici phares
id est diuisio vel diuidens. d̄
em seipm diuidere & separare
a consorcio malō. Qui enim
vult ire de partibus romā non
debet se locare his qui vadit
in angliam: cuziē via omnino
opposita. Ita in proposito qui
vult ire in celum nō debet se lo-
ciare his qui vadunt ad infer-
nū: unde psal. Rogat dominus
dicens diuide eos. sc̄s bonos a
malis: in vita eorum.
F. Cōdo inst⁹ d̄z ēē zara. i.
oīes & lucēs p̄pter bonā vitā
& samā fm q̄ nos admonet sal

uator. Math. v. Sic luceat lux
vra. i. vita vsa corā hoīb⁹ vt vi-
deat opa vsa bona & exi glori-
ficet p̄tem vrm q̄ in cella est.
Nōne iob erat veraciter phar-
res. i. lucēs maxime cū de eo d̄-
catur Job. i. q̄ ipe erat magn⁹
inter oēs orientales. i. inter oēs
Iustos qui tūc rēpōis erāt ius-
per terrā. Utinā studerem⁹ sic
esse magn⁹ nō in dignitatib⁹
donōib⁹ diuitiū & hmoi: sicut
faciam mundant.

S. C. Tertio iustus et verus
penitēs dicitur esse thamar. i.
amaritudo. Debet enim peni-
tens semp̄ gemere & dicere cū
thobia quale gaudū mihi erit
qui in tenebris sedeo & lumen
celi non video. Thobie. v. De-
bet ergo gemere peccata q̄ cō-
mittit & dicere ad dominū illud
psal. misere. Spiritus aquarū de-
derunt oculi meos q̄ nō custo-
derunt iogē tuam. Itē debet
gemere piculū dānatiōis eter-
ne q̄d iungens etiā iustitias q̄z
vaderunt ecclesia. i. nemo sit
an odio vel amore dignus sit.
Itē debet gemere retardatiō-
nē a gloria illa q̄ celestis fm illud
psal. heu me q̄ in celatibus me⁹
prolongat. Et. Taliter gēme
bar Job cū dicebat. tederat animā
meā vite mee. Job. x.

Merito principaliter hec tri-
plex interpretatio non abire cōs-
uenire p̄t. beate virgini.
D. C. p̄mo est ipsa dicit pos-
test phares: hoc est diuisio seu
diuidens. fuit liquidē diuisa a
cōmū aīarū mulierū vita et
hoc p̄tū ad multa. p̄mo quo
ad cuius fedicitatē: q̄ sine peccā-
to cōcepta & abiq̄ p̄cto vixit
Secdo quo ad concipiēdi qualis

estē quia sine vitro cōcepit dei
filius. Tertio quo ad parienti-
formā quia sine dolore peperit
dei filius. Unde merito dicere
p̄t illud. Luce. xviii. Nō sum
sicut ceteri hominū. q̄ras de lu-
sceptis beneficiis agēdo: et nō
seipm arroganter iustifican-
do. hec iugiter est de qua figu-
ratue scriptus est Gen. i. Diui-
sit deus lucē: id est mariā a te-
nebris: hoc est a ceteris mulie-
ribus renebris per ignoran-
tiam culpam⁹ pensā multipli-
cem. diuisū in q̄ eaz & renebis
in vita in morte & post mortē.
Practica singula.

C. Secdo ipsa fuit zara: id est
ociens & hoc in triplici statu.
I. C. p̄mo q̄dē in sua natiui-
tate sc̄s illud ecclē. xxvi. sicut
sol oīes in mundo. supple fuit
dei genitrix virgo. Secundo in
sūq̄ dei conceptione fm illud.
Esa. xlii. q̄d oīetē. i. a maria
virgine adducam inquit deus
pater semē tuū: loquitur de
pater generi humano & possi-
me cultibet patriarche & p̄phe-
te ex cuius semine adductus
est in hunc mundum dei filius.
C. Tertio i sua gloria assum-
ptione tūc enim dicere poterat
angel⁹ ceteri beati illud. Lu-
ce. i. vultus nō oīens id est
mater dñi inuētiū christi. E. al-
to q̄ ex sumitate celi post filii
eius. Ipsa ergo nunc merito di-
cere potest illud. Ecclē. xviii.
Ego feci vir in cellis oue: vir
mē in edificatō: ego in altissimis
habitavi: et exan⁹ in altissimis
C. Tertio ipsa fuit
thamar. i. amara: potissime in
vāditū filii sui p̄ssima passio-
ne sc̄m illud. Tre. i. i. ipsa op

pressā amaritudinē: tunc tupe-
ple virū d̄no vidit filii innocē-
tissimū. videntem in medio la-
stromū. Unde tunc merito dice-
re poterat illud. Ruth. i. Amas
ritudine repletur me omni-
pensis: supple filius meus. & hoc
occasionaliter cuz sc̄s vidit eum
tam inhumaniter tractari nec
a dēste qui est consolator. sed
neq̄ ego ipsa poteram p̄ce do-
lore eum consolari quinimo au-
gebam quodamō dolore suos
cum sc̄s intuebatur me ad sup̄-
p̄tem cructo tam dolorosam q̄ et
nō poteram loqui. Et profecto
qui ibi astabant & eam contem-
plabant iuste dicere poterāt.
Anima etiā in amaritudine est
iij. Reg. iij. Pater ergo deus
bō ghanonius humanais.

C. Quā inter omnia deo op̄ra
hoc opus diuine incarnationis
fuerit mirabil⁹. Ad hoc diuisū
respondet beati⁹ Ber. ser. iij. in
vigilia natiuitatis dñi vbi ostē-
dit nedum nūm opus mirabi-
le fuisse in hac vniuersa incarna-
tione verus etiā tria. q̄ fuerunt
tā mirabilia vt talia nec facta
sunt. nec amplius facienda sint
sup̄ terrā. C. ducta inquit sunt
ad imūcē hęc tria de⁹ & homo.
i. f. g. g. h. f. s. a humanū cor.
C. Admirabilēs sunt iste m̄stru-
e. oīa miraculo mirabilibus quo
modo tam diuersa tāq̄ diuisa
potuerūt ad imūcē cōiungi.
C. p̄muis igit mirabile fuit q̄
de⁹ & homo in eodē sup̄posito
sunt realiter cōiuncti. Q̄ quāsi
illud est mirabile. Nichil em̄z
deō sublim⁹. nihil simo vilius.
& etiā rati dignatione de⁹ de⁹
cū sit in simū. tantaq̄ dignitate li-
mus ascendit ad deū vt quies

quid deus in eo fecit. limas fecisse credit. Et similiter quod limas perierit. de quo in illo peritisse creditur. et dicitur. Unde ad apostolum videtur loqui per cum ait. Simul in vno diebus et paup. i. diuitias: humanitas sine deo homo. haec deo adeo viues est quod ipsius est terra et plenitudo eius obvia terrarum vniuersi qui habitant in eo. Eodem autem homo adeo paup est quod nudus egredit de vtero matris sue. et nudus reuertit illuc. Sed igitur primū mirabile quod dicitur dicitur incarnatione. de quo potest dici illud ps. A vno factum est istud et est mirabile in oculis nostris.

¶ Secundū mirabile fuit quod eadem mulier simul et semel fuit virgo et mater. A seculo enim non est auditus quod homo esset qui peperit aut quod mater esset qui virgo gignit. Nunquam inquit ipse ber. vbi supra iuxta rerū ordinem virginitas vbi secunditas predicatur nec secunditas vbi virginitas in segetra cōseruatur. Sola hec est in qua virginitas et secunditas obuia vtrique sibi. Sed ergo factū est quod nunquam factus fuerat. nec fieri in eternū. quod nec primū sumi lē vna est nec habere sequentē dec ber. p̄ntica quod aliqua mulier potest esse virgo sed non habere maternitatem. Similiter aliquid potest esse mater sed non habere virginitatē. Maria autem sola est que simul vtrūque amplectitur ea est. ppter quod merito gabrie saluauit eam dicens. Sicut tu in mulieribus. Lucē primo. ¶ Tertium mirabile factū est in hac incarnatione fides et cor humanum pariter cōmixta sunt.

Dirū enim valde est quomodo cor humanū fidem accōndat dicitur diuobus pcedentibus mirabilibus. scilicet quod deus factus est homo et quod homo peperit. Ne tamen impossibile apud deum putetur virginem posse parere adducamus exemplum de vultibus de quibus referunt abraham in hexameron libro. v. c. ij. dicens quod sales aqua nigritas indigetere cōmitione carnalis sed cōsurgit quodā vno nuptialisque copule forte misceri. atque sine vilo masculino semine cōcipere et sine cōmitione generare. Quid istū autem quod solentur ridere misteria est audiunt quod virgo genuit. Impossibile putatur in dei matre quod in vultibus possibile non negatur. Atque sine masculo parte. et mulieres refellit: et quia desponsata virgo Maria peperit viduus eius facit questionem. Dec ambro. Patet ergo quod mirabile non tam incredibile est in mysterium incarnationis dicit.

¶ Secundus liber dicitur incarnatione diuina. Dicit autem liber scriptus est intus et foris. Et quantum ad id quod cōtinetur intus: scilicet quantum ad verus testamentum inuentum de hac sanctissima incarnatione duo magna testimonia si aperitur.

¶ Primo ubi reperimus vnam figurā videlicet. hester ij. vbi legitur quod afferens valde turine dilegit hester pulcherrimas virginem et hanc eam cuius sapientia et prouidentia Iudei quos perdere tempas

bat Amā superbillimus libera risunt et Aman confusibiliter suspensus in parabolo quod parauerat mar docheo. Ad propositum per hester que interpretatur abscondita significat diuinitas filij dei que abscondita est in corpore virginis et similiter terretur. per mar docheus autem qui interpretatur amara contritio impudentie intelligitur quod humanitas que valde doluit et fleuit impudentiam peccatorū nostrorum. Per asuerū autē qui interpretatur beatitudo significat deo pater sim illud Jo. xvij. hec est vita eterna vti cognoscite verum deum et que misisti et c. Sic ergo medio hester et mar dochei rēpōnaliter saluati sunt hebrei non perirent corpora liter sed recepti sunt in amicitia regis asueri. Ita et mediane christo deo et homine deo pater reconciliatus est generi humano et recepit eum in sua amicitia. per Amā autē intelligitur diabolus qui deus pater suspendit in parabolo inferni et per pcurator in effectu mortuū christi sim illud. Jo. xij. Cum diabolus misisset in cor Iudei vtra dederet eū. Et sicut hebrei postquam cognouerūt se euasisse periculum quod parabat illis Amā et ipsam Amā suspensum viderunt valde grauissimum tripudiantes magna cōmuna spectantes. Ita et nos christiani sūme gaudere debemus super redemptione nostra quia operatus est dei filius in sua pietosa incarnatione. Et sic pater de perfiguratione humanam incarnationis.

¶ Secundo infra dictum librum inuenimus quādam prophetiā que scribitur iohannis. tr. Ubi legitur quod dicitur effect in caritate que venit ad eū angelus dñi gabriel. Dicens quod diligenter adhiberet ad vna sua. vj. inquit hebdomades abgebia te sunt super populum tuū. i. sunt adeo p̄fice et determine: et tunc finem accipiet peccatus et delebitur iniquitas: post. vj. hebdomades occiderit xps. ¶ Ubi aduertendum quod iste hebdomades seu hebdomade non sunt hebdomades dies sed annorum. Ita quod quilibet scdm anno. ordi. continet septē annos. ¶ Ubi vj. hebdomades continent. cccc. annos. ¶ Ubi aduertendum quod ipse gabriel certificare dicitur quod a die qua hec vbi dicitur vna ad passionē christi tantū fluere debebant anni. cccc. et ita factū est. Pater ergo quod modo aduentus filij dei et eius passio exp̄ esse propheta factū quidem modo continent. Sed certam cum expressione detersuntant rēpōns. Nota ergo quod nobis profuit christi incarnatione quod ita per se ipsam accepit finem peccatorū et deleta est iniquitas terre. Sed dices hoc non habere veritatem: maxime cum ad huc maxima peccata in terra regnauerint. inquit quod omnes de clinauerunt simul in uiles facti sunt: supple quod ad consecutionem vite eterne. Nō est qui factus bonus: inquit nō videtur esse deleta iniquitas de terra per aduentū filij dei in mūdum. Rēpōnsio quod in deus iniquitatem omnes deleuit in medicina ad illam delectam in istis

tuit: videlicet ecclesiastica sacramenta. Sed miseri peccatores non cessat addere peccata etiam grauiora peiora: nec curam sibi de ipsis remedijs prendere. Et hoc e de quo maxime conquerit christus per os dauid prophete dicens. Conraturus sum in exercitatione mea et conturbatus sum a voce inimici et a tribulatione peccatoris. Vox enim inimici christi vna promissio peccatis dicens quod se emendabit. Sed tñ non cessat qñ in ipso est tribulare ipsi patrem misericordiarum Augster est offendendo et inde est quod propter eius ingratitude ipse christus quasi corriscatur in exercitatione sua. id est his que gessit in presentia vira pro salute illius cuiusmodi fuerit eius tenuitas: labores vitam: dolor passionis et similia. eo quod ipse miser peccator quantum in se est euacuat tales exercitationes ipsius christi.

¶ Secundo principaliter iste liber incarnationis diuinalis scriptus est foris qñ cum ad nouum testamentum. In quo legitur eph. ii. quod ipse christus est pax nostra qui fecit iram qñ vnum. vñ enim dicit glo. o ad. ipse ipse factus est velut lapis angulatus in quo duo populi: vñ iudei et gentiles: quantum ad illos qui crediderunt in ipso duo varietes copulantur. Ipse igitur merito dicitur pax nostra quoniam potest pacem inter deum et hominem angelum et hominem. Inter hominem et hominem. Inter spiritum et carne vñ non dicitur amplius ipsa caro spiritus. Unde figuranter de primo dicit apñs

Ro. v. Cum inimici essemus reconciliati sumus deo patri per mortem filij eius. Tunc ergo impleta est propheta regu prophete eius id est in diebus aduentus filij dei in carnem iustitia et abundantia pacis donec auferatur luna: ergo imperpetuum quod luna auferetur luna de celo quantum ad substantiam eius. Et similiter de hoc dicitur ipse propheta euangelicus Matias. ca. pi. vocabitur inquit princeps pacis. Iste ergo princeps pacis i suo aduentu fecit verum qñ vnum: scilicet deum et hominem eodem supposito et persona sub duabus raienaturis.

¶ Dotaliter qñ videmus alios quos dicit cordantes quantum inobis est debemus facere vñ agvnam per mutua reconciliationem. Et hoc maxime meriti e apud deum: tunc opere ostendimus nos discipulos dñi christi qui fecit vtraqñ vnum.

¶ Modus autem quo hec glossa incarnationis facta est declaratur per simile de cyconia que in hyeme propter tempus ris inemptis deserit indium suu. Sed in estate ad ipsam reuediens et ex toto dissipatur inueniens diligentis studio ipsam reparat et reformat. Ad propositum deus in principio mundi propter tepelate peccati adde quassivus est de nido suo. id est de mundo abire et ipsum nihil totaliter relinquere. Sed per certu adueniente tempore veris: id est gratie hec cyconia hanc mundum reuertit vñ est similitudo Baruch. iiij. Post hec iterus vñus est et cum hominibus

conuersatus est. Et quoniam natus ille ferme totus dissipatus erat vñus et peccatis pene in finis et exetrabundans: quod dicitur Gen. vi. Omnis caro: id est omni homo corruperat vnam suam: ideo toto studio laboratur animo ferme: xxxij. ad ipsi reparationem dicitur illud sacharie primo. Reuertat in hierusalem: id est in mundum vñ biliter apparendo in mia. et domus mea. I. hñgñtias mea edificabitur in ea. Et in figura huius legitur. i. Macha. x. quoniam Jonat hñt in hierusalem et cepit edificare et inuolare ea. Quanto igitur plus mundus iste prius dissipatus fuerat tanto plus in melius reformatus est per aduentu filij dei in mundum. Similitudo Roma. v. vbi abundanter delictum superabundant et grata.

¶ Tertius liber de sanctificationis sacramentalis qui signatus est sigillo septem. Quod primum sigillum vñ dicitur est significat sacramenti baptismi sub quo quidam sigillo inuenitur quantum secreti quod late est. Baptismi sacramenti tanta necessitate requirit determinatam materiam et forme expetitione que consistit in inuocatione sancte trinitatis quod sine ipso aut altero eorū baptismus nullus. Illud secretum ponit Do. i. th. par. q. lxxv. ar. v. qñ quidam secretum aperitur dupliciter.

¶ Primo clausa figurata declaratione. Legitur enim Luc. iiij. quod cum baptizaretur christus dñs nos ter vñ patris insonat dicens: Tu es filius meus dilectus in te complacuit michi

super quo gloss. Inter. Tu es filius meus. consubstantialis. ut in te complacuit michi: in adu quidem dupliciter. in te autem placuit michi consueti. i. per te facere decretum quod michi placuit. Item ibi descendit spiritus sanctus corporaliter specierat columba ipsam. Propter ea autem ipse spiritus sanctus corporalis specie apparuit super christum: quia in natura diuinitatis a mortalibus videri non poterat: vñ dicit gloss. Inter. In baptismo ipse christus apparuit trinitas. primo pater in nube et voce. Secundo filius in persona propria. Tertio spiritus sanctus in specie columbe: vñ per hoc daretur intelligi sacramentum baptismi debere dari cum inuocatione et expetitione sancte trinitatis. Et per hoc christus baptizatus est in iordanis flumine. Datum est intelligi ipsam aquam esse expressam huius sacramenti materiam. Nota dum est autem quod ipse spiritus sanctus non dicitur descendisse super christum baptismum factum: sed ipse enim non habuisset. maxime et ad instantiam sue conceptionis fuerit in eo. Similitudo ita. lxx. Spiritus dñi super me eo quod vñgerit me: scilicet gratiam in eum descendit per noui grante genus sibi conferret: sed quod descendit super apostolos in die penthecostes Actuum ii. Sed ad offendendum nobis quod ipse spiritus sanctus decessit in illum qui baptizatur ut quod recipit habitationem tantum quod in proprio templo qui prius erat habitaculum sarthane. Cui

propter hoc ip[s]i baptizandi ex
ocisanti: vnde expellatur
demones: et imp[er]ant: ip[s]i
baptizantur.

¶ Secundo istud secretum ape-
ritur auctoritativa probatio-
ne. Ip[s]e enim sacramentorum
instituto, ip[s]is christus huius
sacramenti formam aperit no-
bis et tradidit. Ad h[oc] vlt[er]i[us] dicitur
Euntes in mundum vniuersum.
Docete omnes gentes baptiza-
tes eos in nomine patris & filij
et spiritus sancti. hoc aut[em] for-
ma recitatur egera de baptiz-
mo. ca. i. vbi dicitur sic. Si quis
pueruerit in aqua immerferit
dicendo In nomine patris et filij
& spiritus sancti: non d[omi]-
nerit. Ergo te baptizo in nomi-
ne patris: filij & spiritus sancti
non est puer baptizatus. Unde
ista forma adeo necessaria
est: quod sine inuocatione trinitatis
non est baptizatus. v[er]o ex p[ar]-
te habetur de eccl[esi]a. dist. iii. Si
reuera .r. c. In synodo. Jila er-
go est totalis et precisa forma
baptizatiua: qua nihil subrah[er]e
dum est: nec aliquid adde[n]d[um]
de necessitate addend[um] licet tamen
aliqua addere ad maiore[m] sol[er]-
nitatem ipsius sacramenti sicut
et in sacramentis altaris contin-
git. De materia aut[em] huius sa-
cramenti quod illa sit aqua patet
per illud Jo. iii. Nisi inquit
minus quis renatus fuerit ex
aqua & spiritu sancto non potest
intrare in regnum dei Circa hoc
testur sunt res veritates nota
de diligensissime.

¶ Tercia est quod baptizati in
magna dignitate constituantur
tear[um] xpian[orum] a christo dicantur
quoniam speciales filij dei est

cum: regenerati supple aqua
sacri baptismatis: vnde Joh. i.
Dedit eis potestate filios dei
fieri. Et audiant et intelligat
baptizati. filij enim & filie regu[m]
non solent publice loca p[ro]phana
& dissoluta visitare: alio est sibi et
p[ro]sentibus suis grau[is] conse-
cuncti[us] inuolatus: quomodo magis
illi rephedat[ur] sunt quod solo no-
mine xpian[orum] sunt: ope aut[em] dia-
bolici: v[er]o enim di. xx. q. v. Cau-
ere. Mendaciu[m] se xpianu[m] dice-
re et opa christi non facere.

¶ Quarta veritas est quod ille
maritus qui ablactat et paru-
los suos: non facit sed eos nu-
tricius ablactados tradunt
valde reprehedendo sic. Quid
enim honorabilis: ip[s]i ablacta-
re dei filij vel filiam ip[s]i: aut[em]
parvuli dimodo sint baptiza-
ti sp[irit]us dei: filij esse videntur
et cum est. p[ro]terea parvuli so-
lent sapere natur[am] et mores il-
lius cuius nuteris ex cui[us] lacte nu-
triti s[un]t. Maxime cu[m] dicat phi-
loso[ph]us quod est esca[rum] sumus et
quis nutritur. Ip[s]e aut[em] nutri-
tus quos vniuse sunt: sicut p[er]-
des multos que cocoperunt: ex
adulterio vel fornicatioe. Ob
ea res ip[s]i parvuli a talib[us] edu-
cat pueris erit: qui si fuerint
ablactati a p[ro]p[ri]a matre forte vir-
tuosi extiterint: si a ipsa matre
vitiuosa fuerint.

¶ Quinta veritas est quod
parvulus imminente periculo
ab ostetricibus baptizatus obser-
uata debita forma et materia
essetia bene baptizatus tanquam
si papa vel sanctus petrus: euz
baptizasset: dimodo hoc inten-
dat baptizans: quod si ip[s]e parvulus
posse auaserit ad ecclesiam

deferendus est non v[er]o iteru[m] ba-
ptizetur: sed v[er]o solentus obser-
uatur. Solent in quibus ministris
huius sacramenti sine mulieribus
i necessitate: sine sacerdotibus mi-
nistri ex officio tunc corrupte v[er]-
tiose p[ro]ferre formam verborum:
quod aliqui potest. r[ati]onabiter du-
bitari an sit ibi sacrament[um].
Sicut aut[em] ubi esset parua: non
maliciose corruptio verborum
V[er]o legit de conse. di. iij. R[ati]o-
lerunt. De quodam sacerdote
multu[m] impertito in lingua larua
qui baptizabat in hac forma:
Ego te baptizo in nomine patris
& filia & sp[irit]us sancti. De quo in
forma? papa zacharias: R[ati]o-
ditur quod dimodo hoc non faceret
maliciose: sed per ignosc[entia]m
lingue imperit[um]: baptizati ab
eo non erit reba p[ro]p[ri]a. Et p[ro]-
feco apud me hoc verum in
dubio maxime cu[m] videatur ibi
esse essentialis & non tantu[m] ac-
cidentalis variatio verborum
Constat enim quod iste terminus
sua aliquid significat quod iste ter-
minus filius. Debet ergo for-
ma cuiuslibet sacramenti p[ro]p[ri]a
tunc et discrete p[ro]nunciari: et
non precipitanter sicut solent face-
re multi p[ro]biti: qui potissime
in celebrando missam et in sol-
uendo diuina sc[ri]ptura uerbo
quiritur: v[er]o v[er]o aliquid p[ro]fer-
tolum et resonantia vocis eoz
ab assidendo intelligitur tanquam
quod si deberent statim aliquid
de arduo agere quod non pateret
dilatationem: et tamen propter
nullam causam tunc precipitan-
da est forma verborum: nec
ea que ad diuinum officiu[m] p[ro]-
ferant. Unde Aug. in regula ad
fratres. psalmus & hymnus cu[m]

oratio dei hoc verum in ore. Sed em-
uque ip[s]e. multitudine verbo-
rum facti p[ro]p[ri]o deus nec verbi-
tanti orandus est deus h[oc] cor-
de. Quapropter melior est qui
quod psalmop[ro]p[ri]o decantatio cu[m] cor-
dis puritate ac sp[irit]ualitate h[ab]i-
tate: quod non v[er]o psalterij modus
lato est cordis tristitia & anxie-
tate. Ad idam: v[er]o d[omi]nia de p[ro]-
p[ri]a tione. de conse. di. v. Sed
mediocriter. Tunc quisque. Ita
quod ralius se acquirat in officio
suo: v[er]o tandem mercedem eter-
nam percipere mereatur: quam
nobis.

¶ Sermo sextus.

¶ Ad lib[er]i scriptura
intra foras signa
et signis serres
Beatus Johannes
nes euangelista vlt[er]i[us] triplices
libram.

¶ Generatio[n]is diuinalis

¶ Incarnatio[n]is diuinalis.

¶ Sacramentationis sac[ra]mentis.

¶ De primo libro loquitur

Math[ae]us vbi supra cum dicit

¶ Ibi generatio[n]is iesu christi

scilicet. In sermo autem capitulo

huius libri dicitur phares ge-
nuit estrom. Vbi est notandum

quod estrom inter p[ro]p[ri]a videns

scgitam: vel tra[un]ca: que quid

dem inter p[ro]p[ri]a non misse p[ro]-
test comperere tribus generis

bus personarum.

¶ Iesu christi.

¶ Virgo marie.

¶ De primo igit p[ro]p[ri]o c[on]p[er]e-
re p[ro]p[ri]o: qui de o[mn]i. videt scgit
tam. i. futura mala: que refer-
untur malis in futuro p[ro]p[ri]o il-
lud Deuter. tricesimos octido.

Congregabo super eos mala: et sagittas meas complebo in eis. scilicet dicitur. Item i eodē. c. Inieciabo sagittas meas sanguine. i. vindicā et vltione: et gladius meus. i. sententia illa. Item maledictus in ignem eternum deorabit carnes. i. exterminabit ipos carnales et peccatores homines. Nunquid dicitur bene videbat sagittam in deorum et futurum mali: qm̄ videns ciuitatem hierusalem fletit super illam dicens: quia si cognouisses et tu: quoniam veniens dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo. c. Luc. x. Item nunquid ipse bene fuit Esrom: id est videns sagittā: quando cōuocatis discipulis suis dixit eis. Ecce ascēdimus hierosolimam et consummabuntur omnia que scripta sunt de filio hominis tra datur enim. c. Luc. decimo octauo. Tunc ergo preuidebat sagittas quas proiecturi erant contra eum ipsi iudei et gentiles. Item nunquid ipse fuit Esrom: id est videns sagittas apostolorum quando dixit eis. Tradet vos in collis et in synagogis suis flagellabunt vos: et ad pedes et ad reges ducemini. ppter me. Mathei decimo. Secundo christus merito dicitur estrom ad secūdā interpretatione huius nominis est: quod idem valet sicut irascens. Nam ipse christus irascitur et ppter videlicet vultus: rempozialiter: eternaliter.

¶ Primo igitur irascitur vultus: videlicet ipse penitens pro quo tanto punit eos in presentiam hoc cedit ad mas-

gnam eorum vtilitatem. Sicut enim pater videtur irasci contra filium delinquentem i hoc qd flagellat eum: cuius tamen hoc faciat ad magnam ipsius vtilitatem. Ita in populo. Dicit ergo quilibet verus penitens quando sentit iram domini in flagello. Ita domini portabo quoniam peccauit. Mich. septimo. Propterea autem irascitur penitentibus affligendo et puniendo eos in presenti cogatur eos punire in futuro. scdm̄ illud psalmiste. Cum irasus fueris supple in presenti tibi penitens: miser cordis recordaberis: videlicet in futuro: vt amplius non puniatur. Propterea dicebat psal. Nunquid oblitiscetur misereri deus aut continebit iram suam misericordias suas: quasi tu. non. qd alibi scriptum est. Non impetuetum irascitur: scilicet contra veros et pios penitentes: neq; in eternum comminabit. Sed ne aliquis credat qd deus sit nimium durus penitentibus in presenti: ideo audiat quid et ipsi dicant. Non scdm̄ peccata nostra fecit nobis: neq; scdm̄ iniquitates nostras retribuit nobis: qm̄ fm̄ altitudinem celi a terra celos. m. f. f. l. e. i. sicut distat celus a terra ita distat pena quam in presenti patiuntur tibi penitentes ab eo: qd de rigoris iusticie meruerunt. Scdm̄ ipse irascitur in rempozialiter et hoc maxime fit quando iniquitates nostras proiuocant iram dei contra nos etiam in presenti. c. m. illud Hee. ix. Proiuocauerunt te ad irandam: et recesserunt a te et proiecerunt ille-

gem tuam post terga sua. ppter erupit autem irascitur tuis generibus personarum.

¶ C. Primo quidem sapientibus: quando contingit eos peccare: sicut patuit de Salomone: de quo legitur. iij. Reg. xi. qd iratus est dominus Salomone: eo qd auerfa fuisset mēs eius a domino deo israel. Sicut enim leo plus irascitur hominibus qm̄ mulieribus vel paruulis: quia hominibus occidit: illis autem parat. Sic et plus deus irascitur sapientibus peccantibus qm̄ simplicibus. In cuius figura legit Daniel. iij. qd rex Nabugodonosor in furorem et iram conuersus sapientes babilonios. Et hoc est quod christus dicit. Luce. xij. Seruus sciens voluntatem domini sui: et non faciens pla. v. ap. m. Scdm̄ irascitur superbis. Coturbatum enim cuius inuadit eum altiora qm̄ inferiora: et similiter arbores altas: qm̄ bassas. Sic et deus potius et acrius irascitur superbis qui volunt tenere semper loca alta: qm̄ humilibus: propterea d. psal. Fundamenta motu coburent. Et alibi. fundamenta motu cōturbata sunt et commota sunt: quoniam iratus est eis: scilicet motibus: hoc est superbis. In cuius figura iustus ipse dominus punit populi affigit in paribus. Nume. xxv. Tertio irascitur luxuriosis sicut patuit: tunc dicitur. Item in destructione aduersi dō. Ita et hodie irascit mōdo ppter iudicium et qd hominatioes carnales qre-

gnant: scdm̄ illud psal. Iratus est furore dñs in populo suum et abominatus est hereditatem suam: scilicet pianitatem. Et hoc propter carnes fonticas: aduiteria: stupra: et huiusmodi. Unde dicit ap'ls Ephe. v. qd propter hoc supple peccatum. venit ira dei in filios diffidentie. Item. id est diaboli: de quibus diffidimus. Nolite ergo inquit Paulus: effici paritipes eorum: vtz in culpa: ne cōsequēter sitis socij in pena.

¶ Tertio principaliter ipse christus irascitur etiam aliter: videlicet contra ipsos dñatos. Intra illud Ep'o. xv. Ap'ls iram tuam que denotauit eos sicut supulam in furore furoris tui congregare sunt ad. Item Sap. xij. In omnis sine mēia ira superuenit. Et est enim sicut Ephraim: qui est enim sicut animal bestialissimum: qm̄s tamen multiter et simplicabiliter irascitur proiuocatus: sic et deus. vñ. Scdm̄ turbatus est ira: super dei quam offēdit contra dñatos suos. oculis mēis: scilicet oculis mentis. anima mea: et ventis me. Et sic p'rs quis deus dicit Esrom. ¶ Et Secundo principaliter dico qd vir iustus potest vocari Esrom: id est videns sagittam videlicet tentationes et tela istius que non cessat die et nocte tacere in iustis: de vtz sic eos vult nerer ad mortem. Item. Non timetis: tu supple penitentia. a sagitta volante in die a negocio perambulante in tenebris: abitur. et demo. meri. Deinde ostendit psalmista qm̄ non os-

ceat sagittas demonis cum subdit. Cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis. Item. q. Regum. xxiij. Milite: supple demon. sagittas suas: id est tentaciones. et dissipat eos: sicut molles et imperfecos. qui cedunt omni tentationi. Vir ergo iustus sentiens tales sagittas et eas precudens armat se illecepe deuore orationis: refugiendo ad diuinam protectionem: et postea confidenter dicit illis psal. Sagittae tue transeunt.

¶ Secundo dicitur Efrom si est irascens. Nam debet irasci contrarietas et peccata tam p pua q aliena. Et hoc virtuosum est: scdm illud ps. Irascens mihi et nolite peccare. Virtuosus enim irascitur: quia no poficit: quia frequenter deificat: quia multipliciter offendit. Similiter irascitur vir iustus sup defectibus proximi sui. &c.

¶ Tertio principaliter dicitur in scripto coepere potest beatu virgini. Prmo igit dicitur Efrom: hoc est videns sagittam. Fasa enim precudet sagittas et insalubra: que quantum genus suis vult vbiare contra peccatores: ipsa suis precibus obstitit in dies. Olim enim dicebat filius suus. Ego tere sagittas mitam. i. Reg. xx. Et hoc fit quando p dere mundum volum cum tribus lanceis. ppter tria peccata que regnabnt in mudo: que sunt iniquitas: auaricia: luxuria. sed tantam vltionem impendunt de genitrici virgo: ideo recte dicitur videns sagittam.

¶ Secundo dicit Efrom: id est

id est irascens. Irascitur enim contra iracundiam peccatorum: igitur offendentium filiu iustis blasphemis approbato et humilimodi. Da exemplum de matre que naturaliter irascit contra iniurias aut cotumelians inferetes filio suo. Unde quasi li de eo loquomo ppheta David interrogat di. Nunquid irascit: sicut beata maria contra inimicos filii sui per singulos dies. q. d. q. sic. Nec certe immerito: quoniam tales sunt multi: et qui deberent esse puniti in fauendo honore filii sui sunt puniti eius persequutione.

¶ Quarto possit euadere pbari contra aliquem si dicit incarnatio ne filii dei est possibilis. hanc qstionem format huius tho. ii. senti. di. i. art. ii. ad qua respondet negatiue. hoc aut pbat buphr ¶ Prmo qde auctoritate beati iero. i. ser. d. assumptioe dñi. vbi sic ait. Qd natura non habuit mens nesciuit ignorauit id. mens no caput humana. pauit cella stupet terra creatura ois terra celestis mirat. hoc totu e quod p gabrielem marie diuinitus nunciatur et e ipm adiuuante. Sicut id pbat auctoritate Chryso. omel. v. q. de natiuitate dñi. dicens. Scio qverbu caro factu e. sed qu factus est nescio. Mirandum q ego nescio. certe hoc omnis creatura ignorat. hoc ille.

¶ Sed hoc idem iteru pbat. ratione. Ea enim fut fidei no pnt deponitratue pbari maxie eius fides sit de no appareret. vt dicit Apo. heb. xi. Sed inter omnia misteria fidei istud est vnu de potissimis et secretissis

mis igit id ad ides Ea q ex sola diuina voluntate dependet non possunt a nobis demonstratue pbari eo q talia sunt contingentia. demonstratio aut no est nisi de necessitate et impossibilibus aliter se hnt. vt habet i postteroz. xdo sic e q misse riu incarnatio filii dei pncipaliter dependet a sola diuina voluntate. sicut oc calomali dependeat ex pno ade. vt dicitur in sequenti qstione igit dicitur misse riu no pot euadere contra pternu pbari nisi q possibile. Resolutioe et go tenetur est circa hoc misteriu sicut et circa cetera misteria fidei catholice q sufficiat doctis illud credere et defendere tanq no impossibile. Indoctis vero a simplicibus sufficit alterutiq dicitu nulle riu firma fide tenere. tñ ad ppositu doctia et indoctia loq tur Apo. ii. Cor. x. dicens. In captiuitate redigetes oem sensu intellectu suu i obsequiu xpi. i. misteriorum q de eo scripta sunt. Sicut igit valde esset a presumptiuos q vellet incarnacione filii dei euadere probare contra pertinaciu eudem aut hereticu. siue quocunq aliu infidelis. Simplicis igit et indubitate fide huc misterio inherere non oportet si talis est captiuus. Quod tñ aspanalia i simbolo hnt fides catholica quaz nulli qd fidei firmiter q credere riu saluus esse non poteri.

¶ Secudu liber de incarnatione ad diuinalia. q. de l. ber scriptu est me. qd ad veru testamtu: et fous iuris ad nouum. In aut inuenit de hoc

secretissimo mysterio i carnationis vna figura et vna ppheta. h. Prmo igit inuenitur de hoc figura Zoue. iij. vbi legitur q vno dixit Zoue. Surge et uade i ciuitate magnam sicut uer: et p dca in ea predicationem quo equo loquit ad te Surrexit ego Zoue et abijt i Antioem iuxta uerbu dñi et in ea p dca muer: nec quide infructuose: qm populu rege penitentia esit ad p dca uer et. Ad ppositu p Zoue qui interpretat uolens coluba significat pñus q qd uer fuit in hac mortali uita contine merobis peccata nostra. ppe quod psal. in persona ipse ait. Cota die contristat i ingredie bar. Nos autz eduertio uoluntus delectari in presenti: et ad uerba no pati. Dixit itaq de p psal. q. sicut i charissimel iohu. et p filius pfiguratus i Zoua. ppheta. Ipse em prote: tuus est de nau in mare vt celsa faret tempestas: quem deglutit iuit cre grande: ipsuq red didit uerba ad litus maris post tertius die. post qd dictum est: eta dno vt iret i ciuitate sicut uer: et p dca eras in mala q illi supertura erat si penitentia no ageret. Sic et uos filii m dclscades: et p dca mieri i cor: maris mudi: ut p dca mieri p fias ille gradio ab etero: q sicut: quauobis ab ueris pparat. Post qd uo de et? uero tertio die. i. respegit gratie qd: repta: ad litus pñis secuit eous muerit. Tunc uobis ad ciuitate: sed illa magna muer: per quaz (scdm inter). p dca muer: significatur: p dca muer: in ea predicationem quam ego lo

z fion
jone

quetvobis. Fecit igitur noster iste Jonas sicut confutavit illi deus pater: tunc abiit in Ninivem quando cepit circumire per civitates et castella iudee et galilee evangelizans regnum dei: id est qualiter percutitur ad regnum dei: quia per penitentiam et per mandatorum observantiam.

¶ Secundo infra librum veteris testamenti invenitur vna propheta de hac facia incarnatione: que scribitur Jerem. xxviii. ubi dicit sic. Ecce dies veniunt dicit dominus et suscitabo david germen in terra. hanc autem prophetas omnes doctores ad litteram exponunt de christo. similiter glo. ordi. et interl. Un super illo verbo. Suscitabo david germen iustum. dicitur interl. id est christum. Similiter dominus Card. ad eundem sensum exponit dicens sic. Ecce dies veniunt h id est mysterium incarnationis filij dei appropinquat. que quidem incarnationis tunc futurus dies: quia peccatum mundus illuminatus est per lumen fidei: sicut illud ps. Exortus est in tenebris lumen recte: de: videlicet misericors et miserator: et iustus dominus sequitur. Et suscitabo non dicitur generosus: sed suscitabo quod solo opere spiritus sancti ipse christus factus est de stirpe david: ita vt lra dicit de datus casus.

Notatur autem deus pf vult suscitare christum de stirpe david propter promissum illud servandum: de quo in ps. Juravit dominus david veritatem et non frustrabitur eum

de fructu ventris tui ponas in super sedem tuam. Item de hoc prophetau erat Esaias. ix. ca. dicens Super solium david et super regnum eius sedebit. et c. Sequitur Sermon iustum: id est iustum in germine: hoc est in conceptione. Ceteri autem ventri sunt iniusti in germine: id est in conceptione preter christum. Vel pro tanto christus dicitur germen quoniam pater ad hoc misit eum vt regeneraret: fructificaret operando salutem nostram. Et de hoc germine scribitur Esai. l. Nulli dominus ex eritum reliquisset nobis semen quasi sodoma essemus: id est in periculo eterne damnationis. Sequitur. Et regnabit rex ille super qui dicitur Dan. xxiij. Datus est michi omnis potestas in celo et in terra. et sapiens erit: id est sapienter regnabit: sicut illud psal. Omnia in sapientia fecisti: id est sapienter. et faciet iudicium et iusticiam in terra. hoc autem erit in secundo adventu: in quo iuste iudicabitur mundus Esai. xi. Non secundum visum oculorum iudicabit neque secundum aurium arguet. Ut enim dicitur Job. i. v. pater omne iudicium dedit filio. unde psal. Deus iudicaturum regis datus: et iusticiam tuam filio regis. Sed queritur quare sit hic mentio de secundo adventu cum ipsa propheta intelligatur quous ad primam partem de adventu in carnes. Respondeo. hoc ideo factum est ne spes vni aduentus cederet nobis presumptionem. Ut si simul cum spe timeamus: ideo de iudicio sit mentio ex quo debet

in nobis surgere timor: sicut illud psal. Auoce contritus tui id est iudicij tui: quod audire est terribile ad modum tonitruum formidabile. ¶ Dicitur iter notandum super illo verbo Suscitabo david germen iustum. quod sicut ex david grauius peccatore delectidit sicut carne christi iustissimus: sic ex multis et reprobis parentibus quibus delectidit filius bonus: sicut ex antiqua stirpe et radice erecta virgula. Propterea dicit Aug. et accaturus di. lvi. Unde ceteros nascatur hoies si parentum vita non secutur salui erunt. Et hoc est contra illos qui reprobam illis simos tanquam si non essent capaces future beatitudinis. Cum tamen ipse Aug. in psalica dicit. Nasci dicitur quod sepe filius meretricis sit scripturus a paulo catholico sanctorum debet. ¶ Dicitur iter homo debet regnare super seipsum: et sapienter se regere: atque facere in diuini et iusticiam de seipso in terra. in presentia: quod vt habetur. i. Cor. xi. Si nosmetipsos iudicarem: non vobis iudicaremur. ¶ Secundo principaliter predictus liber scriptus est fortis: sicut et nouum testamentum. Unde de hoc loquitur Paulus Gal. ii. At vbi ventur plentudo temporis. i. tempus gratie: in quo vt dicit glo. interl. plentidatur dona spiritus sancti. Vel sic sicut dnm tugonem card. At vbi ventur plentudo est tempus gratie: sicut plentudo est tempus presertim. Vel per plentudinem temporis sicut eadem intelligit tempus plentudinis gratiarum: sicut sacramentorum et omnium bonorum spiritualium. Vel sic eadem per plentudinem temporis significatur abundantiam temporalium que tunc fuerunt: sicut in anno incarnationis filij dei. Etiam ad litteram sicut quod dicitur pheratus fuerat Joelis. ij. Im plebitur arce frumento: et totularia vno. Et ps. Bene dilectio corone anni benignitas spiritus tui. incarnationis: et campum tui replebitur vberitate. Vel sicut eundem dnm card. per plentudines temporis intelligit plentudo mie dei. Tunc enim impleta fuit illa propheta ps. Dna dnt plena est terra. Vel plentudo temporalis: i. plentudo pacis temporalis quod erat super vniuersam terram in aduentu christi dicit de hoc pheratur psal. Dicitur. Duetur in diebus eius iusticia et abundantia pacis. Et quia tanta vt non sit amplius necessarius vllis instrumentis bellicosis: sicut illud Esai. ij. Cessabit glacia dios suos in vormentibus: et laces suas i falces: non leuabit gens contra gentem: gladius nec exercebitur ultra ad vultus. hoc est igitur plentudo temporalis: in quo misit deus filium suum: in quo notatur dei patris ad nos charitas. Nos enim misit ad nos angelum vel prophetam: sed vnicum filium suum ceterum ceteris substantialis et incommutabilem: factum ex misericordia: factum sub lege: in quo nos saluaueris humilitas: vt eos qui sub lege erant redimeret. i. quo notat incarnationis vilitas. ¶ Dicitur iter quod hinc carnatio facta est declaratur lumen naturali. Nam quous plentudo est tunc immensum quod presens

gore suo non potest comode in
sueri in se ab oculis corporei:
et preterit debilibus et infir-
mitatibus: ideo solemus aliqua
lucerna reponi ne nocet ocu-
lus infirmorum: quia sicut dicit
philosophus: excellens sensibi-
le eorum: p[ro]sensum. Ita in p[ro]-
posito tanta est claritas et ex-
cellentia detrahitur a oculis cor-
poreis intueri non poterat: p[ro]-
pter quod opus fuit ut reponeretur
in aliquo vasculo corporeo:
id est in corpore humano:
ut a nobis videri posset: scilicet
propheciarum fuerat. Et saie.
lyij. Quis est in tenebris lux tua.

Et eiusdem. Ite. Venit lumen tuum
Hierusalem: gloria d[omi]ni super
te orta est. hoc refertur ad di-
vinitatem. Sequitur: quia ecce
tenebre operient terram. hoc
refertur ad ch[ri]sti humanitatem.
Tunc enim tenebre operue-
runt terram quia in h[uius] corpore
habitavit: postea tenebre divinitas
sua dei. et. p[er] de. ij. libro.

O Tertius liber quem vidit
Iohannes dicitur liber
sanctificationis sacramentalis.
Ite autem liber significans est
gillus septem. Unde sub primo
signillo per quod intelligitur sa-
cramentum baptismi. Invenitur
vni magnus secretus: quod est
septimum in ordine: quod rale est
susceptio panium de sacro
fonte obligantur tempore
et loco per se vel per alium. p[ro]-
sum est necesse cum instruce
de credendis et agendis que
sunt de necessitate salutis. Istud
secretum ponit doc. fan. iij. par-
te. q. lxxvij. ar. viij. ubi dicitur
secretum aperitur dupliciter.
¶ Primo liquidem aperit

clausa figurata declarationis.
Scribitur enim. Et q. q. filia
pharaonis eleuatur quidam
parvulus filium de aqua: cui
nomen d[omi]ni posuit: eo q[ue]
de aqua assumptus fuit: eus ad
prauit[er] eos in locum filij. Post
hoc aures ipsa filia pharaonis
fecit vocari: mulier enim hebrear[um]
quod dedit parvulum nutritum
dicens. G[er]mi mihi hunc pue-
rum: ego dabo tibi mercedem
tuam. Ignorabat tamen q[ue] ipsa
natrix esset mater parvuli.
Ad propositum per hanc p[ro]-
phetiam intelligitur mater no-
stra ecclesia. p[er] Moysen as-
sumptum de aqua significatur
parvulus baptizatus. per n[ur]-
tricem vero intelliguntur illi q[ui]
insciunt et tenent ip[s]am par-
vulum super sacros fontes,
ut ergo tenentur educare: ab
istis et dicitur parvulum tempo-
re et locum illud et bona mou-
tus. Et ad conerari: ipsa eccle-
sia filia regis eterni: que ita
adoptavit ip[s]am parvulum i[n] ba-
ptismo. Ad si fecerit reddet-
ur eius merces magna in celo.
Sic aliis de tali negligentia
perperuo d[omi]nabuntur. Et hoc
potissimum vbi non est alius qui
eos instruat vixere nec pater
nec mater nec similes.

¶ Secundo dicitur facta aperitur
clausa auctoritate p[ro]phetis
Scribitur enim de cor. di. iij. T[er]tia
ante o[mn]ia. vbi sic loquitur textus
Augu. Vos ante o[mn]ia t[er]tia
q[ue] mulieres q[ue] filios in baptis-
mo suscepistis: monere vos co-
gnoscatis fidei infusor: ap[er]t[us] de
est i[n]t[er]isse p[er] illos quos v[er]ba
de sacro fonte suscipere: ideo q[ue]
temp[er] eos admonere: ut castis

estate custodiant: iusticia diligat
charitate tenent: ante o[mn]ia sim-
boli et oratione d[omi]nam: et vos
ipsi tenere: et illis quos excep-
tis de sacro fonte ostendite. hec
ibi. Vbi dicit glo. super illo ver-
bo s[er]mo infusus: q[ue] hoc est causa
quare instruitur fuit q[ue] in bap-
tismo q[ue] non est ch[ri]stianus: v[er]o po-
te iudeus vel paganus non offe-
rat parvuli. Et enim notandum
non tenet articulos fidei: qua-
liter potest ipse obies esse pro
puero: et qualiter docet eum in
his que hic dicitur.

Intra igitur materia ista sunt
notande tres veritates.
1. Prima veritas. No[n] tu-
te videtur agere illi qui aduo-
cant puulos et filios potest ad
leuad filios de sacro baptisimo
ad salute illius que baptizatur
sed ad maiore forte salutis: ap-
paratur vel vnde amplius p[ro]-
uiso forte in potest. Qualite
insup ipsi puuli baptizati a sa-
libus instrui poterunt cu[m] et ipsi
vix sciant fidei symboli.

2. Secunda veritas. Mo-
derna repositio no[n] ita trice
obligantur patres sp[irit]uales seu
matres sicut in p[ri]mitiua eccl[esi]a
ad ip[s]os parvulorum instru-
ctio[n]e. eo q[ue] v[er] plurimam q[ue]
baptizant: habet patres ch[ri]s-
tianos de quibus p[ri]m[us] d[omi]n[us] est
q[ue] filios suos diligere instruat
si tamen ipsi patres vel matres
sp[irit]uales qualitercunq[ue] sen-
tiant contrariu[m]: tunc scilicet bea-
tum Thomam vbi supra in solu-
tione ad p[ri]mum ipsi tenentur
scdm sui modum curam imp[er]-
dere est. concem circa salute ip-
sorum parvulorum.

3. Tertia veritas. Postq[ue]
aliqua persona leuauit aliquem
de baptismo contraxit ip[s]o sacro
sp[irit]ualis cognationem cu[m] illo
et cu[m] patre et matre illius: ita
tantum q[ue] leuans parvulum non
potest contrahere postmodum
cu[m] matre illius: et similiter si fuerit
mulier que leuauit non potest
contrahere postmodum cum pa-
tre parvuli: v[er]o mater expr[es]sa
extra de cognatione sp[irit]ualis
capitulo p[ri]mo lib. vj. Unde ta-
lis parvulus dicitur filius leuans
Et idem est de muliere: v[er]o pa-
ter. xxx. questione. f. ad l[ite]ra
filii. p[ro]pterea v[er]o haberetur
eadem causa questione. it[em]. Ita
baptizatus tantu[m] debet dilige-
re illu[m] qui suscipit eum de sacro
fonte sicut patrem. Ad hoc igitur
mysteriu[m] debent eligi per-
sone deuote et simonice non ta-
men p[ro]ne religiose q[ue] nec q[ue]
religiosi d[omi]n[us] esse coparens: neq[ue]
religiose comarres: v[er]o cauetur
de eode. di. iij. monachi. Idem
habet dicit. eade. cap. no[n] h. vbi
expresse est q[ue] no[n] licet abbati v[er]o
monacho de baptismo suscipere
de filios vel comarres habere.
Sed psycholoch hoc iura regu-
lare p[ro]ne infirma et poerenda
scelerata. a multis comitti solent
vix velamine ist[us] copaternita-
tis comarternitas. Sunt enim
nonnulli qui v[er]o liberius et hone-
stius possunt bonum vel in oculis
de ingreditur domos personarum
suspectar[um] facit eis p[ro]p[ri]as
vel comarres. Nouerint ergo
tales p[ro]ne q[ue] multo graui[us] est
cognoscere comarres sua etia[m] so-
luta q[ue] coungat[ur] alia p[ro] h[er]o
incestus est graui[us] adulterio.
d iij

Ammodo ergo vitentur tales
doloratae et ex lamina mali-
sae et nequiae. qui talibus sen-
tunt et aliquando reos extrinse-
gententia agant: vt regnū des-
cendat: que mereant qd nobis tē.
¶ Sermo septimus.

Ubi libū scriptus intus et
foris lignatus sigillis les-
p. es. apoc. v. beati Johānes
vidit triplicē libū: videlicet.
Genera ionis humanalis.
Incarnationis diuinalis.
Scriptionis sacramentalis.
¶ Primo igit vidit lib. ge-
nerationis humanalis de quo
Mat. i. Liber generationis
fuit christi in cuius quidē li. c. vii.
legitur qd efrons genuit aram.
Obi notandū qd aram interpre-
tatur duplitate: videlicet elec-
tū vel excelsus vt ras autē in-
terpretatio cōuenit.

Jesu xpo.
videlicet Viri uisito.
Virginitatis in mari.
¶ Primo igit christū po-
test vocari aram. i. electus. Unde
cū remansisset puer iste elec-
tus in hierusalem hanc in me-
dio doctorum. vt dicit Luce. ii.
Et requireret eus beata virgo
inter cognatos et ueros ipsa po-
terat dicere ex abundantia cor-
dis: affectus. illud Canticorū
v. Adiuu uos filie hierusalem
si inuenieris dilectus meū vt
indictus et quia amoret ei⁹ lan-
guet. qd si filie hierusalem respon-
dissent dicentes. Qualis est di-
lectus tu⁹: quia scitos aduira-
tio pulcherrima mulierū. Ut
q̄ respondere potuisset. dilect⁹
meus candidus et rubicundus:
electus et milibus. dilectus in
q̄ meus candidus quantū ad

virginitatis et corporis nitore
rubicundus quantū ad charita-
tem excellens: electus et mi-
lib⁹ i. c. angelic⁹ et hominū. ad
humani generis redemptionem
fuit illud ecclesiastes. vii. Virus
vni⁹ de mille repperi. Vel dic
q̄ christus fuit candid⁹ in vita:
rubicundus in passione. electus
et milibus in ascensione. Item
de eodicit de⁹ pater illud Eza-
xli. Ecce seru⁹ meus: electus in
eius placuit sibi in illo anima
mea. Nam christus fuit seru⁹
dei patris quantū ad humani-
tate. et ab eo ab eterno electus
multipliciter. videlicet: vt esset
dux populū sui. sicut Iohes elec-
t⁹ est vt esset uox populū Israe-
litici reducēdo eū in terram p̄
missionis que presturabat ter-
ram illam celestē ad quas nos
perducere uoluit fili⁹ dei in hūc
mūdus. Item vt esset sacerdos
qui offerret peccatū redemptionis
animarū nostrarum in ara
crucis deo patri. Item vt esset
doctor populū fidelis. Item vt
esset pastor animarū. Item ele-
ctus est vt per populū sangui-
nem introiret semel in sancta sc̄-
toarū eterna redemptione inuen-
ta. hebe. i. bene ergo dicitur
de eo qd electus est ex milibus
qd non est inuērus talis neq; in-
ter angelos in celo. neq; inter
homines in terra.

¶ Secundo potest vocari
aram. i. excelsus fuit illud psal.
Excelsus domin⁹ supple est: et
humilita respicit: et alta a longe
cognoscit. i. superbos nō appro-
bat. Ipse igit xpo excelsus est et
excelsa operatur. fuit illud psal.
Omnia excelsa tua. fuit enim
excelsa eius conceptio qd tunc

Vir⁹ altissimi obumbrant vir-
gini marie: vt dicitur Luce. i.
Itē fuit excelsa et uonauitatis
quia sine dolore matris. Item
fuit excelsa eius vita: quia sine
peccato. Item eius predicatio
quis nanq; sic homo locut⁹ est.
Itē eius operatio miraculosa
excelsa fuit: qd nemo poterat
facere signa que faciebat. Ite
han. ii. Item eius passio excel-
sa fuit: quia sufficiebat p̄ re-
demptione mille mundorū. Itē
eius resurrectio et ascensio excel-
se fuerūt. et bene ut quicqd
in eo fuit excelsus fuit p̄pter
quod merito dicit. Psalmista.
Omnia excelsa tua. tē.

¶ Secundo principaliter di-
co qd dicitur interpretatio arā con-
uenit iusto uiro: qui dicitur p̄-
mo arā. i. electus qd quidem ele-
ctio non est aliud qd dei p̄desti-
natio. Unde de paulo dicitur
actū. ix. vas electiois est mi-
chi ista. i. electus et p̄destinatus
vt postea inueni memm co-
ram regib⁹ tē. Item Jo. xii. di-
cit christ⁹ loquē de apostolus
suis. Ego inquit scio quos ele-
gerim. Facit em̄ xps vt de⁹
sicut campos qui recolligit om-
nes pecunias et reponit i saccul-
lis. sed postea omnia ponderas
in statera qd melius est recolligi
ut ad partē et quod minus us-
to ponderat ad aliam partem
p̄ducit tanq; reprobam pecu-
niam et tandē argentario seu cō-
fiteorū tradit vel vendit qd eam
in fornaces proicit. Sic et
omnes uocat ad cōmūne eccle-
sie burfam. At vero in iudicio
omnes et bonos et malos ponet
in statera: eligēs bonos in va-
sa sua. malos autē foras mitten-

do. Unde postea de quolibet ius-
tusto poterit dici illud Danielis.
v. Appensus est in statera et
uētus est min⁹ habens. Et hoc
est qd ait xps Math. xx. multi
sunt uocari pauci uo electi. Et
Math. xii. Simile est regnū
celorus sagene mille in mari et
ex omni genere piscium congre-
gant. Sequitur. Elegerunt bo-
nos in uasa sua: malos autē fo-
ras miserūt. Sic erit in consum-
matione seculi. Exibit. tē.

¶ Secundo uirtutibus dicitur
arā. i. excelsus sc̄s in gratia
merito et uirtutibus fuit illud.
Eccle. v. excelsus uirtuosus: excel-
sior. i. uirtuosior et p̄fectior est
alio fm̄ qd dicitur. Eccle. xliij.
Nō est inuērus similis illi. Itē
uiri iusti q̄ntumq; p̄o presen-
ti habeant contemptū: nihilomi-
nus in futuro erūt valde excel-
si et eleuati in gloria et honore.
Nam sic deus ponet quilibet
iustum super agrum terram
vt condat fructus agrorum
supple padili vt a sugarat mel
de petra. i. dulcedine glorie de
christo deo et homine: oleumq;
de saxo durissimo. i. nauitatem
de uisione quolibet beatorū
qui fuerunt stabiles in presen-
ti et firmi contra diaboli et pec-
catum tanq; saxus durissimū.
Item deus loquens de quolibet
iusto electo qui adhuc militat
in presenti dicit illud psal-
miste. Ego p̄mogenitum po-
nami illum scilicet electum quē
amo tanq; p̄mogenitum. p̄e
regib⁹ terre. i. super reges ter-
re exaltabo eum.

¶ Tertio principaliter dicitur
interpretatio merito competet
uirgini marie que p̄mo dicitur

aram. i. electa finq. camr. Lie
git ea deus ꝑ peccatis eam et
habitate eam facit in taberna
culo suo. fuit ergo electa mul
tipliciter. primo vt dei filiu cõ
ciperet. scõm illud iudicium. ꝑ
dulcerrima mulierum eligitur.
Secundo vt virginitatis illi
lum custodiret. Canticõ. ij. ij.
Sicut illu inter spmas sic anti
ca mea inter filias. i. sic dei ge
nitrix virgo inter alias multes
res quãrõ ad singulari e donõ
virginitatis. Tertio vt gaudiu
celeste subime acciperet. scõm
illud C. an. vi. spsa est pulchra
vt luna: electa vt sol.
B C Secundo ipsa dicit arã
i. ecclesia: hoc multipliciter. tũ
quia vocatur virgo virginu. tũ
quia mater dei et hominis. tũ
quia a peccato ab omni parte
preferuata. tũ quia nunc supra
sydera in celo eleuata. Unde illi
canit ecclesia. O glorioza do
mina ecclesia supra sydera etc.
Unde propter hoc et huius
similia potest de ea dici illud Ecce
sia. plii. Uas admirabile et sup
ple virgo maris in qua requie
uit dei filius: et opus excelsi. De
rito ergo de ea dicitur post de
par: illud Job. vii. vñ opus
fecit: sicut maris et omnes ad
miramini. scilicet de taz glorio
so opere marie.

¶ Utrũ si adã nõ peccasset de
filio incarnatus fuisset. C. i. rca
hãc materia sunt due cõmunes
opinões sibi contrariãe. pã
mã tenet scõ. in. ij. scõ. Scõ 3
õ tenet doc. scõs sũt et brũ
Sohanen. prima innititur per
suasiones rationibus. Secunda
vero firmis auctoritatibus.
¶ Prima igitur opinõ dicit q

si adã nõ venisset in bõlõm? B
filii incarnatus fuisset. et in mũ
dũ venisset. Non quidẽ vt red
iret: sed vt glorificaret. et ad ho
nozandũ atq; exaltandũ huma
nam naturã. Istud autẽ probat
scõm aliq; rationibus quas
sufficienter soluit capitolus.
¶ C. postur et alie ratiões addu
ci ad idẽ ppositum persuadendũ.
¶ Prima est ratiõ pdestinatio
dei est eterna sed xpus fuit
pdestinatus filius dei in vir
gine igitur. Secunda est ratiõ.
Adam non potuit esse pccius
sui casus. vt probat Aug. super
gen. ad rom. Sed sic est q in
carnationis nullus vnus fuit ade
reuelatũ. vt patet per hoc q di
xit se. i. hoc nuncio es ex offi
b. meis. et caro de carne mea.
Quod apost. eph. v. dicit est e
magnũ sacramentũ in xpo et ec
clesia. i. g. i. Tertiaratio est rati
õ. humana natura ex suo pec
cato non debet reportare con
modum. hoc autem accidisset
si Adã peccatẽ filius dei carnẽ
assumpisset. et nõ aliaõ igit. c.
¶ Refutã ridere ad istas rati
õnes. Ad pãã igit. d. q sicut
xps fuit ab eterno pdestinatus
ita etiã culpa pini parẽtis fuit
ab eterno a deo pusa. Ad scõã
dicitur q adã potuit cognosce
re incarnationis mysteriũ sine
hoc q cognosceret causã illũ.
Non em̃ illi vnuerũ salũ verũ q
scõõs cognoscat aliquẽ effectũ
cognoscat causã illũ. Ad ter
tiã dicitur q aliquis occasio
naliter quia nõ de p. se potest re
portare cõmodũ ex suo peccato.
hoc vt p. de peccatore qui in
terdũ efficitur humilitõ post q
revertit ad peccatõ nõ esse et pũ

¶ peccaret. pũt testatur gra
de petro apollo. pũt recitat
tur in decre. ris. di. v. Et sic pas
ser de puma opinione.

¶ C. Secunda opinõ dicit q si
adã non peccasset de filio
incarnatus non fuisset. hanc
opinõnem tenet beatus Tho
mas. ij. par. q. i. ar. ij. Que p
batur multiplici auctoritate
nõ vltimã causa omnio.

¶ Scãdis liber dicitur in
carnationis diuinalis.
¶ Sic autẽ liber scriptus est in
¶ foris: in? adẽ quãrã ad verũ
testamentũ. et foris quãtum ad
nouũ. In? ergo lueniunt duo.
¶ C. primo quidẽ inuenitur
vna figura de qua Daniel. ij.
Ubi legitur q nabugodonoso
for rex vidit in somniã vñã mi
rabilem statũã cui? caput erat
ex auro optimo pectus vero r
biachia de argenteo. venter et fe
mora egerẽ. r. i. b. de ferro. pe
dũ autẽ quẽdã pars ferrea.
et quẽdam fictilis. consequẽter
vidit lapidem magnũ descen
dentẽ de monte sine manibus
et percussit statũã illã in lino pe
silibus ferreõ et fictilibus et
minutatim destruxit eos. C. b.
¶ Rex queret hõminẽ qui in
ter pãã firet somniũ suũ nec
viliũ inuenietur inter caldeos.
¶ Judicium durissimũ hat bõ
tandẽ deuentũ est ad Danielẽ
qui ipũs interpretans ait. Tu
rex agnosce per istas quatuor
partes statue significari qua
tuor magna impensã quotũ pũ
mũ tenes. alia autẽ triã futura
sunt. scilicet personarũ greco
et romanõũ. sed tuã inter om
nia gloriofissimũ est aq; durissimũ.
hoc tam scito q tandẽ ve
nerit lapis descendẽs de celõis

ne manibus qui cõteret omnia
ista dominia et sibi subigabit.
Vt autem dicit glo. Inter l. i. i. i.
videm que reprobanderunt edũ
fictiles: sic factus est in caput
anguli. Itẽ autẽ lapis descen
dit de monte: quãdo natus est
deus filius de beata virgine que
fuit vterq; mons in vertice mon
tis propter fil. excellẽtiã va
riam: descendit tũ sine manib.
i. sine humano opere: sed spũs
rituãnciã virtute: et cõmunit
laz statũã quãdo omnia regna
mundi saltẽ pũo maiorẽ pre sub
iecta sunt xpo per fidẽm: per se
cussime autem subteritur in
die iudicij. Tunc em̃ omnis po
testas tẽporalis auferretur ab
hõmibus: et omnia creatura
velit nolit christõ subigantur:
scõm illud Job. xvij. dedit ei sup
ple parerũ xpo potestãtẽ omnis
carnis: tunc dicere poterit ip
se xps illud Math. xxvij. Dã
ra est mihi opus potestãs in ce
lo et in terra. Super hoc igitur
atruã dicit debet reges et pũ
cipes atq; milia recetes q po
testãs eorum exigat est: et bẽ
nũs i. idẽo caueant nem super
biam eleuentur: vel tyrãni effi
ciãtur: quia vt habetur Jaco.
ij. Judicium durissimũ hat bõ
qui preliũ rãz fuerit maliter q;
etiam tempõaliter. Ecce em̃
imperium asyriõrum: in quod in
choant in Pmo et finem cepit
in Sardinia pũo multo tempo
re duratũ: videlicet annis mil
le ducẽs: quãdã ginta et vno
tamẽ finem cepit. Tunc in pe
rium personarũ grecoũ cepit
a C. 70 et finẽ cepit sub Mar
tis duracurũ annis. c. xxxij.

tamen tandem fines cepit. Si militet a imperium grecorum atq; romanorum extincta sunt et solis cuncti imperiū in eternum permanet. **fm illud Danie. viij.** Dedit ei scs de^o pater christo porreftatem et honorem et regnū et omnes populi tribus et lingue feruent ei. sequitur: potestas eius: p^ras eterna que non auferetur: regnū eius quod non corrumperetur. **C** Moralter illa stama ex diuersis partibus et materijs cōposita significat varios hoim status. Unde per caput autē figuratur sapiens hui⁹ mūdi vel enas ecclesie prelati qui sunt dignior pars mundi ceteros eminentes. brachia vero argentea designant nobiles: viri potē reges p^rincipes et ceteros quocūq; videri eius sunt virtutes huius seculi qui possidet terra et metalla. pedes vero et tybie ferre designant homines fortes et robustos corpore. Sed vt dicitur hier. iij. Non gloriatur sapiens in sapientia sua nec dicitur in diuitijs suis: nec fortis in fortitudine sua. Ad dānus nec nobilis in nobilitate sua: quia quā hōta nō putamus descendere de celo lapsis ille molaris et grandis: per quod designatur motus quedescēdē de monte. i. ex dei ordinatione **fm illud i. Reg. ij.** Dns mortificat et viuificat: cadit sup singulas partes stame. i. sup singula hominum genera: et quot quot inuenti committit ad terram proficit. Nec est qui possit resistere illi. **fm illud psal.** Cuius est homo qui uincit: et non videbit mortē. quāsi dicit nul-

lus. Sed quis videamus per singulos ferme dies hunc lapidē ferrē nunc istum nunc istum: nunc regē nunc papā: hodie patrē cras filium: huius nō videmur timere neq; mortem neq; quod sequitur motum neq; iudicia dei que mas gna sunt. Sed volumus ambulare in magnis et in mirabilibus supra nos et ducere in bonis diea nostros tanq; si nō esset alia vita preter istam: et uel lenius in presentē habere paradisum nostrū: sed timeam⁹ ne qua hora non putamus descendat dicitur lapis sup caput nostrum et ad inferna descēdam⁹ propterea ait xps Mar. xxiij. Vigilate: quia nescitis diē neq; horam.

C Secundo infra librum dñice in carnatione inuenim⁹ p^rph^retiam que scribitur **isa. li. vbi dicitur sic:** paruu⁹ istus est nobis et filius datus est nobis: et factus est p^rincipat⁹ super humerum eius et vocatur nomen eius admirabilis cōsiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: princeps pacis: multiplicabitur eius imperiū: et pacis non erit finis. **C** Exponens glo. inter. di. sic. paruu⁹ istus natus est **fm** carnem nō de saluandis: et filius dei datus est nobis: q^o sola gratia: yemur ad nos et non ex operibus nostris: et factus est p^rincipatus super humerum eius. **I**ste p^rincipatus p^rit crux per quod deus pater exaltauit illū et dedit illi nomen quod est sup omnes nō nomen: et uocabitur nomen eius admirabilis q^o deus et hō mo quod antea fuit inauditū:

cōsiliarius: q^o magni cōsiliij angelus: deus: q^o creator omnium: fortis: q^o nemo ei resistere potest: pater futuri seculi: q^o sine fine uenit⁹: p^rinceps pacis: q^o fecit utraq; unum icclij deum et hōiem: et reconciliandō nos deo et angelis. **D**ns autem **C**ard. sic exponit. **P**aruu⁹ istus humanitate datus est nobis hōimibus nō angelis. **D**ns est inq; nō uenditus nec meritis: q^o nullus potuit mereri tantum bonum q^o tum est incarnatio filij dei. **D**atus est ergo nobis multipliciter: videlicet in exemplum nostre conuersationis: in doctorem et magistrum instructionis salutariū. **I**n p^rectum nostre redemptionis: et tandem dabit se nobis in premium eterne retributionis. **E**t factus est p^rincipatus sup humerum eius id est crux. **J**oh. hā. iij. **E**t ait baui⁹ sibi crucem. **O** p^rincipatus humilis et pauper p^ricipatū: sed nobis stultus et inopulens. **O** quantum iste p^rincipatus grauabat dulces hameros: chisti: maxime cum in ipsa cruce penderet omnia peccata mundi: **fy** illud **isa. liij.** **D**ns posuit in eo scilicet christo iniquitates omnium nostrum. **T**unc ergo sub tali onere utiq; plangere pie se poterat ipse fons pietatis et dicere illud **isa. i.** peccata uestra facta sunt mihi molestia: i. bozarum sustinens. **E**t nos infirmis peccatores uolumus cum iuuuare et curare: cum symone secum ferrē: cum simus tamē in causa. **S**icut dicitur igitur penitentiam ferre et dicitur est **Dauid** sigillat⁹: **E**go sum q^o

peccator: quosq; qui inique egisse autem qui ouis est quid fecit: certe nihil. **S**ed ramē de^o pater posuit: in eo iniquitates omnū nostrū. **U**nde tunc dicitur poterat illū pial. **S**upra dicitur meum fabricauerunt peccatores. **S**upplic. crucem graue et arduum mihi molestiam: et quid: **E**t uocabitur nōie et p^rincip⁹ ser: modis.

C **P**rimo admirabilis: quia deus et homo: paruulus: et immortuus: contmens et contentus: iudicans et iudicatus: flagellatus et flagellatus: mortificans et mortificatus: quis unq; auduit talia quod hec excogitare poterat merito ergo uocari est nomen eius admirabilis. **U**bi dicitur est iacob ab angelo **Gen. xxxij.** cur queris nomen meū: quod est mirabile. **E**t ps. **D**ñe dñs noster q^o admirabile et nomen tuum in uincula terra. **S**ecundo uocabitur nōie eius cōsiliarius. **N**am ipse est qui solet dare et inspirare bona cōsilia vt est illud **Matth. xij.** **S**i uis perfectus esse uade et uide omnia: **I**tem vt est illud **Matth. iij.** **P**entitētia agere appropinquant enim regnum celorum. unde poterat dicere illud **pro uerb. viij.** **E**go sapientia sup ple de patris habitio in cōsilio. **T**ertio uocabitur nomen eius deus non participatue vt hōmies non nuncipatue vt idola et demones sed essentialiter et realiter: deus ergo **scybicus** preuens. **P**ro. Quobis a spiritu prefens. q^o p^ras a facie tua fugiam. **S**i ascendero in celum: nō illic es: si descendero etc. **Quarto**

vocabitur nomen eius fortis: qz vbi p potens: fortis in cruce: fortis in inferno: fortis in sepulchro qz in cruce superavit peccatum: in inferno demones in sepulchro custodes. Quis vocabitur nomen eius pater futuri scilicet. i. sine fine demul. Uel pater futuri futuri qz futurum seculum filij sui punitur: et defenso seculo pterire dz loquaz posserit sui Job. 4. di. Nolite diligere mundum neqz ea etc. Pf ergo bi et est futuri seculi qd est eterna i nunc tantu ptesentis qd est caducis: et transitoriu. p propterea dicit pylato eu interroganti: si nam rex es? Rex inquit sum ego: fz regnu meum non est de hoc mundo: Job. xvij. Sexto vocabitur nomen eius. s. princeps pacis. i. mediator dei et homi. Jpe em in adventu suo recedat nos deo patri et oibus angelis. Ephe. ij. Jpe est pax nostra: qui fecit vera qz vni. Jpe igitur christus fuit admirabilis in incarnatione: in consiliariis in p dicatione: deus in miraculoz operatioe: fortis in passione: pater futuri seculi in resurrectione: princeps pacis in ascensione. Sequitur Multiplicabitur auis imperii. i. multiplicabuntur fideles quibus imperabit: multiplicabitur in qz per apostoloru et successoru eorum p dicationem. Et de hoc pphetatur dauid in suo psalterio di. Dnabit a mari vsqz ad mare. i. ab istis vsqz ad purgatorum vbi est grauis amaritudo: et verus locus subest eius pater: et a flumine. i. ab hoste qui pzo ptesentis subest flumini et mutabilitati

sicut flumen vsqz ad terminos orbis terraru. i. vsqz ad consummationem seculi: et pacis et non erit bellum: qz in celo nullum potest esse bellum sed pcelo et per terra pax.

Sexto principaliter iste liber incarnationis diuina scriptus est fortis qz ad nouu testamentu in quo inuenimus scriptu. Job. ij. qz Nicos deus venit semel ad xpm et di. et. x. Abi scimus qz a deo venisti magister: nemo em potest hec signa facere qz tu facis nisi fuerit deus cum illo. In quibz verbis tria tangunt de ipa christi incarnatione. Primum est incarnationis veritas: qz cumus qz a deo venisti magister: in qz ergo amplius dubitare ipsi iudeis deo: neqz dicere: Si tu es christus dic nobis palam. Job. x. Secundum est veritatis indubietas qz nemo potest hec signa facere qz tu facis: ppterea ipse xps dicebat iudeis Opera que ego facio ipsa refestimonium perhibent de me. Job. v. et. x. No ergo amplius eu interrogent in dei dicentes: Magister voluimus a te signu videre. Matth. xij. Tertium est duarum naturarum in eadem persona sublimitas: qz deus cum eo: scz homine in ypothetica vnde ps illud psal. Simul in vnu dices et pauper. Ad tamen capitur ly homo pnot est nomen persone fz nature: qz assumptione est facta in persona humana si in natura: assumptione quidei dei filius humanam naturam fz non per se hanc.

R Modus autem quo facta est ista incarnatio exemplifica

et declarari potest in rebus naturalibus: vtz in sole. Sic enim sol p totam nocte a sensibus nostris later: tamen mane solent oiri ad nos accedendo: super demisperm nostrum apparere: do a se claritate in terra diffundere. Ita ad propostum ille sol iustitie dei filius qui iugiter illuminat ecclesiam triumphantem postqz ab humanis sensibus di latuisset: et propter noctem. i. obicitatem peccati a deusiam nobis ptesentiam diu occultasset: tandem decreuit iuxta magnitudinem misericordiaru suaru ad mundu istu per carnis assumptione visibiliter redire et apparere: et ipsi mundo claritatem sue ptesentie demonstrare videlicet miracula faciendo: p dicatione: i. pterea merito de eodice potest illud Esai. ar. Venit ium tuum hierusalem: et gloria domus tuare: pte orta est. Sol enim in superiora tria solet facere corporaliter: que fecit dei filius in sua incarnatione spiritualiter. Sol enim cum ori incipit: iustitiam vno dolore in riga ammalia siluestria fugat fm illud psal. Orus est sol et cogerati sunt in cubilibus suis collocabuntur corruptioes aeris et terre purgat. Ita et dei filius primo in suo aduentu mitigauit dolores tentationum et tribulationum humanaru. Secundo demones feroces de mundo fugauit fm illud Job. xij. Sum princeps iudaij hunc eglicietur foras. Tertio peccata et iniquitates de mudo quantum in se sunt extrinxit et extrinxit.

Non ergo ad nos frustra venie qui cum tot et tantis beneficijs venit: et sic pater de secundo libro zc.

Tertiusliber est sanctificationis sacramentalis: qui describitur a beato Johanne tanqz signatus sigillis sepre et postqz scurrimus plurimum sigillum et secreta sub eo contenta trancando de sacramento baptismi: nunc distendendum est de secundo sigillo per qd in religiosis sacrametis altaris quod est maxime dignitatis inter cetera sacramenta licet et baptismus maxime necessarius. Sub isto ergo sigillo contentur principaliter sex secreta. Quorum plurimum est. qz sacerdos ponit caste simplices verboru sacramentalium formis subito cduertur substantia panis et vini in verum corpus et sanguine xpi. Istud secretu ponit Doc. sanctu. iij. par. q. lxxv. arti. iij. Quod quidem secretum aperitur duplici clauo.

Primo clauo figuratis declarationis. Lectur em Exo. vj. qz moyses percutendo virga sua flumina egypti conuertit ea in sanguinem. fm qz dicit psalmi. Conuertit aquas eorum in sanguinem et flumina eorum biberent. Ad propostu per moysen qui fm aliquid fuit sacerdos: vtz quantum ad officiu fm illud psal. Doyles et aarons in sacerdotibus eius: significatur sacerdos euangelicuz: qui tunc virga: id est lingua sua percutit flumina quando confortat et christi institutionem profert verba consecrationis super vinum: quo facto liquor ille

si p pofa
conuertit fo

le conuertitur in preciosum et naturale christi sanguinem. De conuersione aure panis in christi corpus figu. habetur Gene. xxi. ubi legitur qd post: loth in momento conuerſa est in ſtu tuam falis. Sic et deus subito prolatiſ verbis ſacramentalibus a facerdote conuertit panem in christi corpus &c.

¶ Secundo istud ſecreſū aperitur clauē auctoritative pbatidis. Nam christus de hoc loquens ait Johā vi. Caro mea uere est carnis: et sanguis meus uere est carnis. Item psal. De motam fecit mirabilia in ſuis: miseratus est: miseratus dominus eſcam dedit: misericordibus fecit panem ſacramentum ſuoz: qui timent: cum timore ſitit: et reuerentialiſ: qui ſe accendunt eum ad hoc ſacramentum. Item extra de celebra. miſſa. c. uiz marthe. dicitur: hoc ſacramentum uocatur myſteriu fidei: quonia aliud tibi creditur qd cernitur: et aliud tibi cernit qd creditur. Nam ſpecies panis erant tibi cernitur: et tamen tibi creditur uitas carnis et sanguis christi. Eadem ſententia habet ſummariē extra de ſumma rite. e. ſide catholi. cap. i. quod ſcipit: firmiter credim? Item de confec. diſt. ij. ante benedictionē dicit qd ante benedictionē ſemalia ſpecies nominatur ſed poſt benedictionē 10 eſt conſecrationē christi corpus ſignificatur: ubi dicitur gl. quia uerba ſucceſſiue proferantur non tamen ſit conſecratio ſucceſſiue ſed in ultimo inſtanti prolationis uerborū deſinit eſſe panis et ſimul incipit

christi corpus eſſe. Item in eadē diſt. c. ſi uera. dicitur ſic hoc quod conſecimus corp? ex uirgine eſt. Iuxta autem marianam iſtam nota de ſunt aliquę ueritates.

¶ Prima ueritas. Cum inſtat tempus conſecrationis tunc facerdos ſummoſpere, cauere debet ne hoſtiam noſtris conſecratā notabiliter eleuet: ne ab aſſiſtibilibus et preſertim ſimplicibus p conſecrata adoretur: quo pleriq; facerdores deſcunt: qui facti multas geſtulationes et inclinatioes ad qd eragedias etiam ante ipſas conſecrationem: que poſt qd ſecrata fuerit cum omni honore et reuerentia: nec quide leuiter et feſtinauer ſicut plerq; rurales prebiteri facere ſolent: populo offendatur adora dat: et hoc breui reſpoſe ne pcurate malicia demonia circa ueritatem tanti ſacramenti tentationes periculoſe et uarie inſurgant.

¶ Secūda ueritas. Et ſi quādiu ſoluuntur diuina populus cum omni honore et deuotione debeat aſtare. poſſime tamen ſtud obſeruandū eſt ab hōra conſecrationis uſq; in hōram cōmunionis. Tunc enim cōſimilitate mentis ad corpus fundende ſunt. deuote preces ad diuigenia ſlectendo: peccatis condendo: oculis in terrā nemiliſ. qd ſi ita fiat tūc angelus ſancti qui tibi creditur eſt miſericors: preces tales reuerentis ſcipientes eas offerent: in libris ſine alare celi coram tota trinitate hoc male aduerſit emulū uiri: qui tunc temporis deam

bulant et gambilant: uulgariter loquendo per eccleſiam: aliter conſabulantes. Etiam quidam deo de turpibus ridentes: cōcachinantes: et mille fatuſitates facientes: Et certe melius eſſet eis ſtare in foto qd in eccleſia.

¶ Tertia ueritas. Quando aliquibus non uacat p dies ſingulos audire miſſam ſaltem quando audiunt pulſari pro ſacramentum in corde ſuo ipſum ſacramentum adorare: peccus ſuum percutiendo: et aliquam orationem fundendo ad dominum.

¶ Unde legim? de quadā muliere: que cam in caſſiſſet in deſperationē: paſſa ſetq; la queſ ad ſe ſuſcipiendum: continuo audiuit pulſari in eccleſia pro ſacramentum: que genibus flexis abſens ipſum adorauit dicens. Dñe iſeſu xpe ſit tibi uiſiſ miſerere mei miſerere peccatrici. Mira res. ſines cū tra be in terram mox ceciderunt: audientes uulatus et clamores demonioꝝ recedentes. Quod illa perpende ſpem reſumptiſ: atq; penitentię de eo quod facere diſpoſuerat p eſt. Et ſic a periculo liberata eſt uirtute huius ſacramenti. ¶ Si tantum illi profuit adotaſe ipſum ſacramentum: abſens: quantum prodeſſe poterit hęc qui preſentes ſunt in miſſa: ipſi ſupplices adorate. Unde de illis qui deuote audiunt miſſam poteſt dici illud Luce. x. Beatiſ oc uli qui uident que uos uident: et aures que audiunt qd auditis. Faciat itaq; quilibet ſuum debim? ut uirtute tan-

tiſ ſacramēti percipere mereatur regnum celorum. Quod nos ſi concedat ille qui in trinitate uiuit et regnat.

¶ Sermo octauus.

Idi libri ſcripturę intus et foris ſignatum ſigillis ſeptem Apoca. v. Beatus Johā nes uidit triplicem librum: uis delict.

Generationis humanaliſ. Incarnationis diuinaliſ. Sanctificationiſ ſacramentaliſ.

¶ Primo igitur uidit librum Generationis humanaliſ Ieſu christi: de quo Marth. i. Liber generationis ieſu xpi fili dauid. &c. In octauo autē capitulo hui? libri ſcribitur qd Aram genuit animadab: ubi notandum qd animadab interpretatur ſpontaneus: uel uoluntarius. Iſta autem interpretatio conuenit tribus generibus perſonarum.

¶ Oportet deo. uidelicet. Airo iuſto.

¶ Uirgini marie. ¶ Primo igitur uis poſteuocari Ammadab. i. ſpontaneus uoluntarius: quia ipſa tance et uoluntarie produxit res in eſſe: tam angelos qd homines et queq; alia. Ita ut de eo poſſit merito dici illud psal. Omnia que celoſ uoluit dominus fecit in eum: in terra: in mari: et in omnib? abyſſiſ. Null ſus enim poteſt ſibi precipere: neq; uoluntatem eius impedit: ſed illud Rom. i. Uoluntas eius quę reſiſtit: q. d. null? ¶ Item poteſt ſingulariter dici

populo hebreorum ne morte p
deret. pur deiecerat Aman.
Hester. vii.

¶ Secundo ipsa fuit sponta-
nea ad modicum pro filio suo
si licuisset. Unde cum staret iu-
sta crucem mesta corde plusq[ue]
lucida possit: apud se dicebat. ul-
lud. ii. Reg. xvii. Quis michi
dedit mortiar potest filium tuum.

¶ Crucis arbor vna nobilis: fle-
cite ramus arbor altera tenia ias-
ta viscera: et rigor lentescat il-
le quem de dicitur natus: vsq[ue]
permi mendia regio in in ren-
das situr.

¶ Tertio ipsa fuit voluntaria
circa implerionem diuine volu-
tatis: sicut patet quando ad re-
uelationem angelicam ius i egyptum
cum parvulo filio et viro
suo ioseph: vbi scilicet vix ad
obitum herodis: Et iterum ad
reuelationem angelicam rediit in
Iudeam. Item ostendit se circa
faneam et voluntariam circa
implerionem diuine legis: qua
do voluit legem purificationis
note aliarum hebreorum ob-
seruare. Luce. ii. Cum tamē il-
li legi subiecta esset in nime: si-
cut neq[ue] filius filius legi circum-
cisions. Nilam igitur de pece
mur vt faciat nos voluntarios
legis filij sui obseruantes.

¶ Quartus deus potuit assumere
re alia natura a natura huma-
na. Ad hanc questionē respon-
det beatus Thomas. ii. par.
q. iij. arti. i. Pro quo solutione
premitur dicit q[ue] dicitur docto-
rea ponit in deo duplicem po-
tentia scilicet absolutā et ordinatā.
Dicitur autē aliqd cadere sub
potētia dei absolutā quādo ab
solute illud potest fieri a deo,

sed tamen nō ordinatū se illud
faciendū. Sicut hoc q[ue] est posse
facere plures mundos. vel sal-
uare iudā. et perdere petru[m]. Dicitur
autē vno aliqd cadere sub po-
tentia dei ordinatā q[ue] potest de-
terminari. se ad aliqd faciē-
dus pro loco et tēpore. hys igitur
primis ponunt due veritates.
Prima igitur veritas. Si loquas
ratus de potentia dei absolutā
tunc dicendū q[ue] deus potuit et
adhuc potest assumere aliā natu-
rā a natura hūana. vt potētia
tūā suā potest dūm: siue an-
gelū. Quod vbi faceret tūc de-
notaret talis gēis esset hūmāna
natura. sicut: nūc de notat hū-
māno p[ro]pter assumptiōē
re. Dicit em̄ Aug. i. ep[istola] ad yo-
lūstanū. q[ue] in rebus mirabiliter
facis rota ratio facti est potē-
tia facientis. Cū igitur potentia
dei q[ue] facit hūmāni assumptiōē q[ue]
est op[er]e maxime mirabile nō li-
mitet ad vnam naturā sed eo q[ue] est
simpliciter infinita. sequit[ur] q[ue] po-
tuit et adhuc potest de[us] assumere
re quācūq[ue] naturā creatā etiā
q[ue] sit q[ue] impēctā. dūmodo nō
habeat i[m]pēctiōē culpe. q[ue] tūc
est inaccessibilis. Nō em̄ est
quēritio xpi ad belial. neq[ue] ps. si
delt cū id dedit. vt h[er]m. iij. coz. vi.

¶ Secūda veritas. Loquēdo de
potētia dei ordinatā. tūc de[us] nō
potuit assumere naturā hū-
mānā. Et hūc ratio talis est. In
natura em̄ assumptibilis tria re-
querebant q[ue] sunt dignitas. ne-
cessitas cognitiōis. In sola autē
hūmana natura hec tria inue-
ta sūt. Nā in natura irrationali
li deest dignitas. In natura
air angelica deest necēssitas
maxime cū iam esset beata. Jū

natura vero maligno[rum] spiritu dicitur
deest cognitiōis. Nō em̄ con-
gruū fuit vt demones qui post
pmū p[er]m̄ ordinati sunt in ma-
licia sua redimerent aut beati-
ficarent. relinquitur ergo q[ue] sola
hūmana natura debuit assumi a
filio dei. Propter q[ue] ipse. pue.
vii. vide ad p[ro]p[ositi]ōē loq[ue] di-
cēs. Melitice esse ille cum filijs
hominum.

¶ Secūda liber dicitur in
carnationis diuinalis: q[ue]
quidem liber scriptus est in
et fois. Quantum autem ad
scripturam innotem p[ro] quas
intelligimus v[er]itas se h[er]m[en]ta
inuenimus de hac sanctissimā
incarnatione duo testimonia:
v[er]itas vna sicut vna p[ro]ph[etia].

¶ Primo igitur vnam hi-
guram: que scribitur Genesis.
ii. vbi legitur q[ue] in medio para-
disi terre fressis erat vna fons
mirabilis ascendens e terra
ad irrigandum vniuersam su-
perficium terre illius loci. Ad
prop[ositi]um ferre ille seu flumē
chubsum p[ro]fugerat qui ve-
nit in hunc mundum vt ipsum
irrigaret aquis doctrine: ad
exemplar vite: aquis op[er]a-
tionis miraculose: aquis gra-
tiarum evituarum omnium: vt
cum talibus aquis mandaret
feces sceleris nostrorum. psal.
filium impetus iherosolimita-
tatem dei id est hunc midū
quantum ad credentes in eius.

¶ Nunquid iste fluvius fuit va-
de impetuosus: atq[ue] curruat
dei id est sanctos angelos i ce-
lo iherosolimita. quando Magda-
lene peccatrice stete ad pedes
eius dicit Remittit tibi pec-
cata: Luce. vii. Item quando

adultere. Uade
et amplius noli peccare Jobā
nis. vii. quasi dicit. Re nitro
tibi pota peccata: caue ne ad q[ue]
cias alia et noua. Et notandū
valde ē q[ue] ibi dicitur q[ue] flumē
egrediebatur de loco volupta-
tis. Et quis locus voluptatis
nisi v[er]itas? v[er]itas g[ra]tis. De q[ue] C[on]f[ess]o.
iij. Octus oculus: fons signa-
tis. De quo egredis est dei fi-
lius quando p[ro]pter nostram
salutem natus est in mundū q[ue]
post q[ue] multipliciter ip[s]e irriga-
uit aquis v[er]itas vt dicitur est.
Tandem ip[s]us irrigare voluit
sanguine p[ro]p[ri]o in cruce: vt sic
morte pellam filios quos f[er]re
pens ille infernalis occiderat
suscitaret. Unde tūc dicitur po-
lerat illis p[er]laximse. Similis fa-
cus sum pellicano solitudinis.
¶ Moraliter sicut de filij vni-
uerum irrigavit mundum tra-
vult vt et nos irrigemus cons-
cientias nostras aquis lachy-
marū dicēs nobis illud T[er]re-
ū. Deduc quasi torrentem ias
chrypsas per diem et noctem
et nō des requiem tibi: neq[ue] ras-
ceat pupilla oculi tui. Propt[er]
re dicebat ps Lamabo p[ro] s[er]u-
culo nō octes lectum meū: c.
¶ Secundo inuenimus infra
dicitur lib[er] v[er]itatis prophetā
fatis communem que scribitur
Esa. vii. Ecce virgo concipiet
et pariet filium et vocabitur no-
me eius emmanuel.

¶ Pro quo notandū q[ue] olim
fuerunt deo magne domi-
ne que simul nequibant habi-
tare: scilicet virginitas et ma-
ternitas: sed tamē primo cepe-
runt pacifice habitare in virgi-
nemaria que simul fuerunt et
e iij

mater. *Eus* enim aliqui fuit virgo
vix in paradiso terrestri: post
quod concepti desit esse virgo.
Sicut *Sarra* aliqui fuit virgo:
sed postquam venit ad debum era-
tem facta est mater: et tunc
pudicit suam virginatē. Similit
Rebecca quae fuit pulcherrima
filia postquam fuit deipsonata est
sancto patri archa *ysaac* suam
amittit virginatē. Et dicitur
in nulla muliere: nec ante
nec post beatam virginem si-
mil habuerit potuerunt vir-
ginitas et maternitas: sed quae
primū una ingreditur do-
mum alia exiit: sed de bea-
ta virgine secus fuit: quia de
ea longe ante prophetatū fue-
rat quae simul debebat esse ma-
ter et virgo. Et hoc est quod
dicit *Esaias* vbi supra. *Ecce*
inquit virgo concipiet et pa-
riet filium et vocat. *tc.*

¶ *Ubi* notandū quod in hac pro-
phetia tria tanguntur de hac
gloriosa incarnatione. primū
est infallibiliter certitudo: quia
Ecce. *Ecce* enim est aduerbiū
demonstrandū. Ipse autē *Esai-*
as infallibiliter certū de hac in-
carnatione vix aduerbio de-
monstrandū tandē si eam pisen-
tem in se videret oculo corpo-
ris. Et iste est modus prophetarū:
vix quod futurum est tan-
quā deuenient.

¶ *Secūm* est admiratio ma-
gnitudo: quae virgo concipiet et pa-
riet filium manens supplevit
ergo alius nullū esse miraculum
nec signum: cum tamē hoc di-
ctum sit regi *Israhel*: et datum
tamē in eternū signum a domi-
no quod habiturus esset victorius
de inimicis suis. Et ubi cetera et

ergo iudei increduli qui hūc pas-
sum sic exponunt. *Ecce* virgo
concepit: id est illa quae est vir-
go concipiet: sed non manens
virgo. Sed ista expolitio ridi-
culosa est: quia secundum hoc
nulla esset nouitas: nullum si-
gnum: nullum miraculum plus
quod de matre mea. Propter ea
dicit *hieronymus*. Si aliqua
desolata concipit quae nouitas
vel quod signum. quod nullū. ta-
lis enim inquit conceptio vix
sata est. Et ideo predictū ver-
bū accipiendū est in sensu com-
posito et non diuiso. Et nota quod
non dicit: pariet filium suū ne da-
retur intellegi quod esset suū tota-
liter: sic dicit filium suū dei pa-
rietis sui. *Nec* etiā dicit pariet
filios: sed filium: per quod exclu-
ditur error ille qui dixerunt
beata virgine alios post se
habuisse filios. *Ad* aliter vir-
go est mens deuora quae concipit
per bonū propositū parit autē
per opus bonū. *Et* istas tria
non nouo. *Et* factura et cetera.

¶ *Tertū* quod tangitur in di-
cta prophetia est huius incar-
nationis charitatis plenitudo
quia vocabit: scilicet virgo ma-
ria. nomen est: videlicet filij sui
et dei *emanuel*. i. nobiscū deus:
in quo patet eius immensa cha-
ritas: quia digna est ad nos
miseros peccatores venire: no-
biscum viuere inter nos tandē
vixus et nobis viuere: tandē
pro nobis pati. *Et* vere nobiscū
deus: videlicet per carnis as-
sumptionem: per sacramentāle
presentiā: per speciale protectio-
nem: per gratie inhabitationem.
Sic igitur viuamus ut cum illis
lo semper esse possimus.

¶ *Secundo* principaliter iste
liber scriptus est solus quibus ad
nouū testamentū. in quo inue-
nimus scripturam *Joban*. i. quod
ipse *Joban* es baptista vidisset
filium venturum ad se iuxta filium
iordanis: dixit illis qui si-
bi stabant. *Ecce* agnus dei qui
ecce quod tollit peccata mundi. *Et* quod
dicitur verbis cōstitit per pmo chri-
sti veram humanitatem. quia
agnus dei. *Secūdo* est indubi-
tatum diuinitatem. quia tollit
peccata mundi. quod soli dei
est. dicit ergo. *Ecce* agnus dei
glor. *o*. *Ecce* agni dei qui mi-
nistrat possidentibus se tria bo-
na: scilicet lae simplicitas docri-
ne quo paruuli nutriuntur: lae
namque incrementum virtutū
et esum carnis suae. *Domini* quo-
tem cardinalis super hoc passu
dicitur: christus merito dicitur
agni. quia in agno pascale pre-
figuratus *Exodi*. *xii*.

¶ *Tum* quia ipse excellen-
tissimus prophetarum *Esaias*
comparauit eum agno in mul-
tis locis suarum prophetiarū.
Primo quidem capitulo. *rvii*. *de*
eo dicit sic ad deū patris. *Et* mi-
re agnum domine dominatore
terre. *Item* capitulo. *liij*. dicit
sic. Quasi agnus cotam tonde-
re se obtinetur. *Item* cap. *lxxv*.
prophetans de ceia domini
dicit sic lupus. *i*. *Judae* et agni
i. christus patitur simul. *Item*
Jeremias maximus propheta
in persona eius loquens emittit
xi. cap. dicit sic. *Ecce* fili agni
mansuetus qui portatur ad vi-
ctimā. scilicet crucis. *Tum* quia
innocens vir sicut agnus: simi-
litudo *Esai*. *liij*. Peccatus non
est nec inueniendus est dolus in ore

eius. *Et* *psal*. in persona ipsius.
Ego in innocentia mea ingressus
suis sum. *Tum* quod hostia quoti-
diana quae si semel tantum in
esse reali fuerit immolata pro ho-
bis in ara crucis: tamen quoti-
die quodammodo offertur in sa-
cramento altaris: sicut quod dicit sa-
cerdos. *Suscipe* inquit hanc obla-
tionem qua tibi offero in mes-
morā passionis tue. *Et* hoc pre-
figuratum fuit numer. *xxvii*.
Ubi legitur quod iudei debebant
omni die offerre duos agnos
vnum mane: et alium vesperet
et hoc vocabat iuge sacrificiū.
Tum quia omnia quae in eo fue-
runt nobis virilia fuerunt. *Ita*
enim sanguis nobis profuit ad
nostram redemptionē. caro ad
nostras sacramentale refectio-
nem: diuinitas ad nostram
penitentiā. *Ecce* igitur lingua
latis agnus. sed cui? cerre dei
quod fuit verus filius dei patris.
Sequitur. *Ecce* qui tollit pecca-
ta mundi: non quidē de loco
ad locū alia transfundendo: sed
vix non sūt. *Et* nota quod dicit
qui tollit: vel tollit: sed qui tollit
scilicet corde tollit ergo pec-
cata mundi. autem et dicitur
sicut quod ipse dicit. *Esai*. *liij*. *Ego*
suis: qui deo iniquitates tuas
propter me. *Dicit* autē peccata
ta mundum: non inferum: quia illa
sunt remissibilia sūt: nec celi: quia
illa nulla sunt: sed mundi. vbi
multa sunt. sed quia ibi est tempus
per locum miserendi ideō: ipse
tollit peccata mundi. omniū
hominū qui sunt fuerūt et erūt
in mundo: a hoc quo ad sufficien-
tiam. *Postsumus* ergo de isto
agno dicere illud *Esai*. *liij*. *Ue-*

de languores nostros ipse tulit: et dolores nostros ipse portavit. Et. i. pof. ij. Peccata nra ipse pertulit in corpore suo pro lignum. Et. i. Joh. ij. Ipse est pccator p peccata nostroria nō pro nostris tantū sed etiam p totius mundi.

3 ¶ **2**odus autem istius incarnationis qualiter scis factis declaratur per simile in rebus naturis. Dicit enim **3**ido. q. est quidam lapis preciosus qui dicitur ceramius qui rutulari visum qui venit de nubibus est vbi in locis tonitruū et cum tonitruo generat: etiam de inferis desuatur. Cuius virtus tanta est vt personā domum ⁊ locū in quo est fulmine et tonitruo ruit reddat. Ad ppositū iste lapis significat christum qui reuera fuit lapis preciosissimus in vēre nubis. i. virginis marie precat⁹ ⁊ incarnatus: in qua quidem nube reuera locus erat tonitruū. i. spiritus sancti qui tonitruo comparatur. Lu. i. Spiritus sanctus superueniet in te ⁊ virtus altissimi obducat tibi. Ecce lapis preciosus ⁊ ex illo loco hic inferi⁹ ad nos deriuatus est habēs in se mirabile virtutē ⁊ potestātē a deo q. et homo illi secum habuerit per gratiā ⁊ amōrē non timebit a fulmine eterne dānātoris: nec ab illo tonitruo de quo **2** dicit. xxv. Ite maledicti in ignem eternum. Et sic per de secundo libro.

4 ¶ **3**rtius liber dicitur sanctificationis sacramentalis: qui signat⁹ est sigillis pretem. **4** loquetur de secundo sigillo per quod intelligim⁹ sa-

cramentū altaris inuenim⁹ sub illo sigillo vnū magnū secretū: vt q. christus est, totus sub hostia ⁊ totus sub qualibet ipsius hostie particula. **3**tud autē secreti ponit doct. fan. ij. par. q. lxxvi. articulus. i. u. Qd quid secretum aperitur dupli- cē clauē.

R ¶ **1**mo clauē figuratiue declarationis. Legimus enim **2**ro. xvi. q. cuius dñs operuisset terram in qua erant filii israel manna celsi ⁊ de eo collectis: fer vnusquisq. quantū de eo voluisset. In qui plus colligebat non plus habebat q. qui min⁹: sed pure fiat illa pars quā dō colligessit: vna mensurā adeo prestam⁹ pro quolibet capite que vocabatur gomor. Si vero quis non colligisset vnū gomor: nihilominus sufficiebat si b̄ erit ita bene in sustentabatur tantū q. colligisset plenum gomor.

L ¶ **2**dū propositū mānā in se perpetuatur qd est hoc. vel quo modo est istud: et ita recte pfigurabat sacramentū altaris de quo potest queri per modū grauis admiracionis illud qd quesierunt filij israel in descēsa sua neque de celo. **2** dhu. i. qd est hoc. **2**ro. xvi. Sed sic qren- tibus potest responderi illud qd respondit moyses filijs israel. **3**te est panis quē dedit vobis dñs ad viciendum. Sicut ergo tantum reficiebat sub parua quantitate sicut sub magna **3**ta ⁊ hoc sacramentū tantum reficit mentem sanctā sub parua quantitate sicut sub magna. Circa autem istā figuram notandum q. mānā pfigurabat

ipsum sacramentū altaris ppter multa: sed tantū ad pino de quatuor dicemus. **1**mo quidem propter originē **2**dānā em descendebat de celo: **3** illud **4**sal. **4**bit ille mānā ad manducādū. ⁊ de isto sacramēto scribitur **2**oh. vi. **4**go hū pa nis vnus qui de celo descendit. **2**mo quidem propter sapōrē. **2** dñs enim sapiebat in ore iustorū quicquid veniebat eis ad guttū: sicut illud **2**api. xvi. panē de celo prebuit eis non qualescens: sed omne delectamentum in se habentem. In ore autem malorū insipidum erat et prouocabat eos ad nauisam. Sic ⁊ hoc sacramentū sapit in ore iustorū ⁊ deuote suscipētium omne bonum ⁊ omne virtutem: sapit enim charitatem humilitatē ⁊ benignitatē ⁊ misericordiā liberalitatē ⁊ similia. Sed in ore malorū insipidū est. cuius ratio est: q. inuis existens phibet extraneū. Et philosophus dicit q. receptum est in recipere ad modū modum entis. Tertio propter reapium. Sicut enim modus quo illud monna descendit ad hebreos fuit omnino supernaturālis et diuinus. **3**ta ⁊ modus ⁊ possibilitas huius sacramenti ⁊ quicquid ibi est: sipe naturale est. Quarto propter cessationem. Sicut enim mānā sic vltimo ruit intrare terram promissionis vbi inuenire poterant viā necessaria. Sic ⁊ quā dñs regressamur in deserto presentis seculi est nobis necessarius istud sacramentum in quo vesillo rur christi diuinitas simul et

humanitas. Sed postquam celo uidebimus eum sciri. est tunc cessabit vnus huius sacramēti: et propter hoc uocatur panis uirtutis. i. uirtutis. **4** ¶ **2** secundo istud secretū aperitur clauē auctoritative probationis. Scribitur enim de cōs. fe. dist. u. capi. singuli. ubi hie rōnānis sic loquitur. Singulis inquit totum accipiunt christum dñm ⁊ in singulis portio minus totus est nec per singulos minus ministrat eis pręsum quas singulis prebet. Item beatus **2**ho. in officio huius sacramēti. Sic inquit christus deus et homo perfectus sub modici panis uini specie cōuenitur. **2** ducatur uias a fidelib⁹: sed in nime laegetur quummodo diuisio sacramento inter se sub qua liber diuisionis particula perferatur. ¶ **4** Unde circa hāc materiam pro nostra informatione ponam tres ueritates.

1 ¶ **1**ma ueritas. Est hoc sacramentum sacramentum summam donitatem in se contineat ualde trānu nocet et obde est indigne ipsum suscipientibus. **3**ta ueritas sic debeat. Videmus enim q. idem namer obibus corporalis uini. pdest et alteri obest: ita patet in multis alijs ⁊ potibus optimis de quibus aliqui egrotare. In apante: si de salibus quantum cūng parum sustulerint: vbi alij saniores efficiuntur. Item qd prodest inuen obest tene: et ob uile est laboranti nocet qe scenti. **3**ta in proposito. **4** ¶ **2** propterea ipsum sacramentum potest comparari a magistro qui quide ad est ho

mini delictatus: & vulgibus venositas et motifer sui plinim. propterea dicit beatus Thomas. Sumunt boni sumunt malitiose tamen iniqua li vix vel interitus. Et Augustinus super Johannem dicit. qd mali de altari accipiunt et accipiendo moventur. Et hoc e quod idem Augustinus dicit. et recitatur de consecratione distinctione secunda. et sancta malis possunt obesse. hōis sunt ad salutem: malis ad iudiciū. Et Apostolus. 1. Corinth. xi. Qui manducat & bibit indigne iudicium sibi manducat et bibit: id est ad iudiciū suum & damnationem accipit. Ista deberet notare illi qui presumūt in sancto pasche ad hoc sanctum sacramentum accedere cum conscientia peccati mortalis: vel cum proposito redendi ad peccata: sicut sunt multi adulteri usurarii. Item qui rancorem tenent in corde contra proximum. Item qui ablata non restitunt cum possint et huiusmodi.

O Secunda veritas consuetus esset nullo alio i die pasche aut per decem annos absintere a sacra communione qd semel cum peccato mortali scilicet accedere. Ista veritas patet: quia quando cūq; occurrunt duo precepta quorum unum est maius: altero minus malum est eligere transgressiones minoris precepti maioris. Vnde sic est qd datur duo precepta: quorum unum est diuinum: scilicet de non accedendo ad hoc sacramentum cum peccato mortali: sicut pas-

ter per illud prime Corinthios tunc vndecimo. probet ipsum homo: sic & cetera. Aliud autem preceptum est humanum videlicet de communicando semel in anno: sicut patet extra de penitentia et remissionibus: capitulo. Omnis vtriusq; sensus igitur et sic consequenter. propterea Christus dixit noster canane. Matth. v. Non est bonum (inquit) sumere pasenam sitotum et mittere canibus. Et qui queso sunt filij dei: nisi deuorū christiani: & qui canes nisi peccatores: et quis panis sitotum nisi altaris sacramentum. Item ipse idem dicit Matth. vi. Nolite sanctum debere accedere ad hoc sacramentum. Item qui pura et mundā conscientia.

P Tertio veritas est qd accedens ad hoc sacramentum adeo debet mundare suam conscientiam ac si ipsa eadem hora crederet se habere exaltare animam. Patet ista veritas: quia si crederet se exaltaturū in breui animā non teneretur iterum ad sacramentum altaris nisi ipsum debiret et reuerteretur atq; cum actuali preuia confessione: vbi inueniret se mortalia ter deliquisse ipsum recipere: sed tñ teneretur quotienscūq; accedit ad hoc sacramentum: igitur. qd graniter circa hoc multi delinquant tam laici qd ecclesiastici: & signatē illi facer dotes qui plerūq; causa lucris et cupiditatis ferme omni die celebrat cum pura aut nulla reuerentia atq; recollectione:

quissimo plerūq; cum peccato mortali: sicut patet de multis ecclesiasticis incommendibus: symoniacis: excois: luxuriosis: et hmoi. Quæ cum rem de vno quoq; talū signalam conueniretur pulsim: dñs dicens illud dicit. p. c. Quid est qd dilectio mea. i. facerds vel religiosus qui est de sorte dñi fecit in domo mea. tñ ecclesia et alta ri scilicet multo: nunquid canes sancti. i. corpus & sanguis xpiauerit: a te malicias tuas quali dicar nō. Et notanter dicit scilicet multa: rum quia tales indigne celebrantes irreuerenter tracent diuina: tum qd populum grauius dampnant: id qd pijs intentiones xpifidelū defraudat. Audiat igitur tales istos: sententia et recitat de pte. dicit. Qui celebrare vult in ecclesia et cōtione nō desinat putantes se talione mundari: dicant malā emundationē pficere. hec ibi. Quis ponas tales apponunt iustitiam super iniquitatem: & ideo nō intrabūt in iusticiā dei: quā nobis concedat. r.

Sermo. Domini. Ad libū scriptū inrus et foris signatus viginti septem. Apocal. v. Sensus Johānes vidit triplicem librum.

Generacionis humanæ
Incarnacionis diuinæ
Sacrificacionis sacrinalis

A Primo is vidit libū generacionis humanal de quo Matth. i. Liber generacionis Iesu xpi. in nono aut ca. huius libi habet qd Aminadab genui pnaon. Obi notandum qd usa

son interpretatur dupliciter. vis debet angur vel se penitus terrarū autem inter peccatio conuenit.

scilicet christo. et esse vices utrovis. qd qd vixit in mari.

B Secundo is vidit christi potest dicimāson: in angur et hoc i bona parte prout dicit. Mo min? tuos Carigat. prelat? su tur ed. Ipse enim prelat? omnia ante qd haurit qd v dicitur col. ij Ipse est in quo sunt omnia thesauri sapientie & scientie absconditi. Nunquid ipse fuit verus augur. i. psciū futurorū quando ppter ciuitate ipse vrsal mala que illi supuentura erāt. Luc. xii. Venient igitur dies in te et erund abate te inimici tui vallo et ad terrā prosterment te & filios tuos qui in te sunt: et nō relinquēt in te lapidē sup lapidē eo qd non cognoueris tempus visitationis tue. Item nunquid ipse fuit verus augur: id est diuinus et psciū futurorū erāt quādo assumptū discipulōs suos secrete roget aut illis. ecce nescidimus dies et horæ et cōtinuabitur oia que scripta sunt de filio hōis: ita defecit genibus: & illudetur et fia gellabitur: & cōspicitur: post qd flagellatus erit occidetur & resurget. Luc. xviij Item nunquid fuit verus augur et psciū futurorū quando incensa pcedit inde troye ditionem: perr negatione: et discipulos resdilatatione. Luc. xxi. Item quādo pter signa mirabilia et stupida vixit iudicū ventura. Luc. xxi. Erunt

Inquit signa in sole & luna & stellis: & in terris pissata gētiū &c. **Itē** quando pōit finale & tremendū iudiciū. Cū inquit uenerit filius hominis in sede maiestatis suæ & omnes angeli eius cum eo. Tū congregabuntur ante eum omnes gentes &c. **Matth. xxv.** Itē quando p̄dicta futura sup̄plicia: que resurgantur reptōibz & eterna gaudia: que p̄parata sunt electis: de quibz habetur **Matth. xxv.** & in multis alijs passibus. **Propterea** ipsi poterat dicere iudeis incredulis illud quod legitur **Joseph de ille frater tuus** **Gen. xliij.** Tu ignoratis quod nō sit similis mei in augurari diuina. **In iudicēdo futura.** **C** **Itē** secundo Naason in serpente serpentinus: hec interpretatio similiter conuenit christo: tamē in bonam partem: quia noxe serpentis decipit diabolum per prudentiam & astutiam suā. **Propterea** ipse mettespsum comparat serpentem **Jo. iij. di.** Sicut moyses exaltauit serpentem in deserto: ita exaltari oportet filium hominis. **De exaltatione autē serpentis per moysen** facta legit **Num. xxi.** q̄ dominus misit serpentes ignitos: id est qui spirabant de ore ignem in uisionem peccatorum populū hebræicū ambulantis per desertū. **Ipsi autem serpentes** ad eo ueneno si erant quos quorū tangēbat inferebat. **Sed dominus** dedit contrā hęc plagam remediū quando p̄cepit moysen vt faceret serpentem cūeū & eum eleuare in palo & omnes qui tacti essent a ueris serpentibus in eum respice

rent & sanaretur. **Per quod** res p̄figurabat: q̄ merito christi in passionē sanamur a moribus peccatorū infernalibz. **Itē** de hoc altā & similia in uirgine figura habetur **Eccl. iij. vii.** dicitur q̄ uirga moysi conuenit in serpente cēpit deuorare serpentes moysi & haeratiois. **Sic & christus** qui habuit similitudinē carnis peccati: q̄ habitu uolens est vt homo deoratur & exterminatur de mundo presentis serpentis ignitos. **demones** qui continue spirant ignem peccati: et qui assidue manent in igne. **Ad deo** affudit eos dicitur exterminasse q̄ nobis nequa q̄ nocere ualent nisi nobis consentientibus: licet nec camo motdar ad sp̄item ligatus nocere potest homini nisi seipsum nimis illi appropinauerit. **D** **Secundo** dicta interpretatio cōuenit homini iusto: qui primo potest dici naason. **id est** augur. hoc est p̄fectus futurorum. **nam** de uero iusto scribitur **Eccl. iij.** Welox est puer pauper & sapiens. **id est** uisus qui mundus est tanq̄ puer resque stulto: sene qui nescit p̄uenire in posterum. **non** ualde sapiens erat ipse **hiero.** quilibet dicitur futura dicebat. **Quoniam** deus illum feliciter futuri iudicij considero toto corpore contentis. **nam** sine comedam luesissimam: siue aliquē aliud faciam semper uiderit sonare in auribus meis illa uox. **Sura**

Itē mortui uenite ad iudiciū. **non** bonus augur id est p̄fectus futurorum erat ipse **Job:** qui dicebat. **figurate** a facie gladius eius quoniam uirum iniquitatum gladius eius & iustore esse iudicatus. **Job** decimo nono. **non** bonus? augur & p̄fectus futurorum fuit ipse **Isaias** cum dicebat. **dominus** ad iudicij ueniet cū semibus populū suū **Isai.** **non** bonus augur fuit ipse **Joel** cum dicit. **uenerit** dies domini magnus & horribilis. **Joel. iij.** **Item** non bonus augur & p̄fectus futurorum fuit ipse **Paulus** cum dicit. **omnes** nos manifestari oportet ante &c. **ii.** **Cōuenit** & sed **procholo** in surrexerit quidem nescio quales angures seu diuinitates qui quasi diuinitates futura & p̄sentificantes dicunt se uelle in fine penetrare q̄si certū haberes q̄ uis in feneceam & semū uiuere habeant: quasi tempus et mēsuras ipsius habentes in sua potestate & dispositōe. **Itē** uir iustus potest dici Naason: id est serpentinus propter tres speciales propicietas serpentis. **Quarum** hec est. **E** **Prima** est quod serpens p̄o tuendo capite totum corp̄ expōit periculo. **Sic & nos** tārum debemus diligere caput nostrū: id est christū q̄ ob amorem illius debem⁹ porius mortem milleies pati q̄ uelle ab eo separari. **Et** hoc est quod dicit **Paul.** **Ro. viij.** Quis nos se paratūa charitate de an per securus an fames: an nuditas: an gladius & deinde subdit. **Sic** q̄ neg mores uersa &c. **Secunda** propicietas est q̄

cut serpens uolens deponere pellem ueterem ponit se in arto loco. **Sic & nos** debemus laboari & cōcedere vt transeamus per angustiam portam penitentis: vt relinquere ueterem pellem ipsius consuetudinis et peccati: secundum illud **Ephe. iij.** **Deponite** uos scēdum uelutam conuersionem ueterem hominis. **E** **Tertia** propicietas serpentis est q̄ ne audiat uocem incantatorum nam auram iugis terre altam aufit cauda obturat. **Sic & uisus** ne incantetur a demone debet figere uiaz auri em in terra: per recordationem humane fragilitatis & miseris que multipliciter in nobis apparet. **Itē** silentio p̄terire uidus est illud **Ulyssum** qui iussit socos suos maio nauis colligari & eorum obiturari aures: vt eo factus essent cantus prauifrent **Quid** em aliud est non audire & surda auri syrenas pertranfire: q̄ mudi spernere uoluptates: **Alia** autē debet obturare cauda per cōsiderationē mortis & finis: tunc non poterit incantari: quia vt habetur **Ecclesiastes** septimo. **Demors** rare nouissima tua & in eternū non peccabis. **Propterea** nos admonet christus **Matth.** decimo. **di.** Estote prudentes sicut serpentes &c. **F** **Tertio** dicta interpretatio cōuenit uirginis marie que merito potest dici Naason: id est augur fuit p̄fecta futurorum. **non** bene fuit p̄fecta futurorum quando in nuptijs desistente uino dixit filio suo. **Et** cum non habent **Luce** secūdo

quasi dicat. Futurum est & qui dem in proclitu vt cōterras aquam in vultu. Unde in hōis huius dicit seruis. Quod cōg dixerit vobis facite. Quasi iam pcederit solum sū dicitur seruis. Implete vbi dicitur aqua vt eam cōterteret in vniū. Sic postmodū vt ipse ait eue sit. Item nūquid rei probat fut scia futurum: quando in suo cantico prophetauit de seip sa dicit. Luce primo. Ecce euz est hoc: soluet q̄ virtute humi litans cōcepti dei filium. Dea tam me dicent omnes genera tiones. Item nūquid ipsa vir go maria fuit pscia aduen? spū sancti in hoc q̄ a de ascen sionis filii sui in celum ipsa per seuerabat in otandū impiois ipsius spū sancti dicitur: secundum quod dicitur Actū primo. Erant hi omnes perse uerantes in oratione vniū miter cum mulierib? & maria ma tre isā & fratribus.

¶ Item ipsa ma ter domi ni nostrā in trinitate dicit. Ra son: id est serpentina in botan garum. Nam sicut filius iūis habuit similitudinem serpentis. I. hominis peccatorum quia habitū iūctū est vt homo: vt habet phil. ii. Caruit tamē ve neno carū: tum q̄ sine peccato concepta: tum quā sine coorup tione secunda: tum quā sine dolore puerperat: sic de aliis maledictionib? venenosis: qui bus subducuntur cetera mulie res. Propterea gabriel eam fa lutans d. Ave. q. d. O gloriosa bñā regina celi et terre vobis

denuncio ex parte dei. esto sine ve. sine maledicōe. Sa lutemū igitur eam &c.

¶ Tertium solus filius in diuisiō nis portus assumere huma nā naturā. Ad hanc q̄stionē re spōdēt d. q̄ trāsvortares. ¶ Prima veritas. Quilibet dī solus persona scōsus potuit ab solute assumere natū am hūā nam. Hec veritas sic probatur. Scdēs est potentia et vltica in tribus personis diuinis iuxta illud Athanasij in symbolo. Cō potens pater. omnipotens fī lius. omnipotēs spū sanctus. Res sed vnus omnipotens. Re linquitur ergo q̄ quicquid po tēstia persona potest et alia. Et per consequens sequitur q̄ quilibet psona diuina potuit hū manā naturam assumere.

¶ Secunda veritas. Tota tri nitas collectivē potuit huma nā naturam assumere. Hec ve ritas sic probatur. Cōditō dis iūnarum personarum talis est q̄ vna earum non excludit aliā a cōmūione eiusdē nature: sed solum a cōmūione eiusdē nature. Unde dicit tenem? q̄ tres persone subsistunt in vna et eadē natura diuina. Ergo etia a simili tota trinitas po tēst absolute subsistere in vna et eadē natura humana. Quo casu posito verum esset dicere q̄ tres persone esse dicere q̄ spū sanctus essent vnus homo propter vnā naturā hūāā as sumptam d. vtr. Scit nūc ve rum est dicere q̄ pater et fī lius et spū sanctus sunt vnus de? ppter vnā naturā diuinā in q̄ cōueniūt. Nec tñ vt inquit bea

tus Tho. ii. par. q. iii. art. vi. in sol. ad primū posset argui ex hoc q̄ tres psonē sunt vnus ho mo q̄ ibi esset vn? homo simpli cter. Nihil est prohibē dice re q̄ hoies qui sunt plures sim pliciter. Item? q̄ tñ ad aliq̄. puta vn? populū. pro quo fa cit dicit Aug. lib. vi. de trinitate. Vniū sūm inquit est natura spūs dei & spūs hominis. Nihilominus inq̄r edo fit vn? spūs sū illud. i. coz. vi. Quia dheri der deo vnus spūs est cū eo.

¶ Tertia veritas. Cōuenien tior fuit q̄ solus fil? in diuina assumere hūāā naturā. Ita autē cōuenientia arēt dicitur ex parte quatuor q̄ sunt in ipso fi lio. Est em ymago dei p̄s fil? eiusdē. sapiētia nūcupat: i. me dia psona in trinitate cōstituit. Nō in situ aut positio. sed ma gis iterio: & eterna. pcellē.

¶ Quarto ergo q̄ filius est ima go dei patris magis decuit eis sicariari q̄ patres aut spū sanctū. vt pote maiorē cōmūi tiam habens cū hoie qui est ad ius suū et similitudinē dei ad ius. v. i. h. s. i. q̄ pater aut spū sanctus. tū demus em q̄ ea q̄ sunt filio sunt ad iūctē natu raliū vultu. Da exēplū de animalibus eiusdē speciei q̄ na turaliter cōuerfant: habitant simul. Da etiā exēplū de arbo rib? q̄ cū sibi similib? facile cōi iungunt. Unde q̄n est q̄sto de uer senda arborē piri solet affu mē ramuscū? alteri? piri. Da etiā exēplū de bono vtro qui facile vniūter alteri bono. & per oppositū malū cōi malo. Ita in ppolito fil? in diuina qui est ymago pfecta dei p̄s hūā ma

iorē pūctiā cū hoie q̄ p̄r aut spū sanctus. Ex q̄o oib? p̄cludit q̄ valde decuit vt imago etia & icreata & q̄ sine macula res parat et hoiem ad imaginē det ferri cui? etiā imago erat et noz miter detur par et maculara. ¶ Cōtra q̄ p̄dicit p̄dā & fil? i. h. s. i. magis pūctiā cū hoie q̄ p̄r aut spū sanctus. Ordinabat em icreatiois misterū vt p̄dē stinatio filioz q̄d plerēt. Et idē decuit vt p̄ eū q̄ fil? dei natu ralis hoies p̄ciparēt situdine hū? filia sōis h? ad op̄tionē. Et hoc q̄ d̄r paul? . Ro. viij. Quos p̄cūit hos & p̄dēctiāz p̄omnes fieri imaginē filii ei?.

¶ Tertio q̄ filio dei attribuit sapia: v. n. c. sapia icreatā dī: idē hūit magnā pūctiā ad hūmā itationē. Peccauit ei hū? hō p̄ iūp̄ctiā. vt pote comedē do de fructu vtero ad eone cō rristat et suas delicias. hoc est ad magnā insipientiā p̄tinet vt mari? plus iūctiā p̄licere vtroque q̄ creatōu fū. Et q̄ p̄taria carnis curant: ideo decuit vt ille qui est sapia dei p̄s satisfaceret p̄ magna iū p̄ctiā p̄mī p̄rentis.

¶ Quarto fil? in diuina media p̄sā in trinitate: idē hūit quā spūle pūctiā & p̄gruaret ad hāc carnationem supra p̄mā i. p̄mīcti. vt. f. esset mediator dei ab homi hūāitate assūpra. Sic ei vocat eū apo. i. thi. ii. dī cēs. iij. ¶ E mediator dei et hois hō xp̄s iētus. quid dicit red em ptōr semen p̄m pro oib?. Itē hebre. ix. dixit idē apo. q̄ p̄s est mediator notū testamenti vt morte eius intercedere in redemptionē eaz p̄tēntica

clonū que erant sub prouo: testi-
monio reprobatione accipiunt
qui vocati sunt eterne heredi-
taria: patet ergo qualiter filii
in vultus habuit maiore cōue-
nientiam ad incarnandū p̄ pa-
ter: aut ipsū sanctus: hoc pio-
per quatuor v̄ dicuntur est.

¶ Secundus liber de quo lo-
quitur Job vbi supra di-
citur liber incarnationis diui-
nalis: qui scrip̄: est inuis & for-
tis. Inuis quidē q̄ritus ad ve-
tus testamentū: foris quāstus
ad nouū. Vbi notandū q̄ inuis
inuentus de hac sanctissima
incarnatione duo magna testi-
monia.

1. ¶ Primo quidem vnā figu-
rā de qua habetur Eze. xliij.
vbi legit q̄ Ezechiel dicit se vi-
disse portam in domo dñi clau-
sam: de qua dicit et dominus.
Porta hec clausa erit et non
aperietur: & vir nō trāsit per
eam: quoniam dñs deus israel in
gressus est per eam: erit clau-
sa principi qui sedebit in ea.

¶ Ad propositum prout expo-
nirgo inter: hūc passum. Por-
ta in domo dñi clausa est virgo
maria que fuit clausa per virgi-
nitatem ante partus: in partu
& post partū: eritq̄ clausa prin-
cipi. i. verbo dei: in cuius adue-
tu referabatur. hoc vbi Augu-
stus sic exponit. Quid est por-
ta: i. domo dñi clausa: nisi q̄ ma-
ria erit semper intacta? Et q̄d
est q̄ vir nō trāsit per eam: nisi
q̄ isop̄ nō cognosceret eā?
Et quid est q̄ solus dñs ingre-
ditur: egreditur per eam: nisi
q̄ spiritus sanctus? impregnabit
eam: & angelus dñi nascetur
per eam. Et quid est q̄ clausa

erit in eternū: nisi q̄ maria vir-
go est ante partū: virgo in par-
tu: virgo post partū. ¶ Alle-
source iste textus exponitur i
glosa oidi. De porta celī q̄ clau-
sa erat ante aduentum et pas-
sionem christi: qui est princeps
regum terre: s̄ postq̄ iste prin-
ceps pendit in cruce & di-la-
trouit. hodie necum eris in pa-
radiso porta referata est. Spe-
rare igitur debemus q̄ eādem
perueniemus in celum: erit quo
porta aperta est: nisi eā nobis
clausuerimus per peccata nos-
tra. Vbi postq̄ propheta dicit
uid quēsuisset. Quis ascendit
in montem domini: aut quis sta-
bit in loco sancto eius? R̄ spon-
dit sibi spiritus sanctus. Inno-
centiamanibus. i. operibus terre-
tioribus malis: sicut sunt fur-
ta: homicidia. Et mundo cor-
de: quoniam ad operantiora
de. Dominus Cardin. exponit
hunc passum de beata virgine
in sensa mystico sic. porta i do-
mo dñi clausa est beata maria
per quam patet ingressus boni-
tatis in celum sive in templū san-
ctum dei: s̄m illud ps̄. hec por-
ta domini iustis intrabunt in eā
sc̄ls per suam intercessionem.
Item de hac porta scribit Se-
nelius. xxxvij. q̄. terribilis est
locus iste: non est hic alius nisi
domus dei et porta celī. hec
enim est illa porta cui dominus
nosfer appropinquans suscita
uit motuum: id est genus hu-
manum Luc. viij. Ista autem
porta alibi vocatur hostium ce-
li: s̄m illud Apoc. xiiij. Uidi
& ecce hostium apertum in ce-
lo. Sed quomodo apertum cū
hic dicitur q̄ porta hec clausa

erit. Responso. Beata vir-
go fuit porta clausa per virgi-
nitatem: sed hostium apertum
q̄ritum ad intronitendum oēs
in celum per suam charitatem
qua assidue orat pro nobis ad
hunc finem. Sequitur: quoniam
dñs deus israel ingressus est i
eam: i. eius sol intrat per virtus
ab ip̄ illius fractione. Et sicut
radius solis induit colorem vi-
tri: per cuius medius trāsit: sic
christus transiens per vierum
virginis: qui est vitruo radia-
tū: induit carnem immaculatam.
¶ Secundo infra hunc locum
inuenitur de hoc mysterio om-
ni prophetia: que scribitur Baruc.
ii. vbi sic dicitur. hic est deus
nosfer: et nō estimabitur ali-
aduersus eum. hic adiuuauit
omnem viam discipline: & tra-
didit eam Jacob puero suo et
israel dilectio suo. Deinde sequi-
tur. post hec in terris visus ē:
et cum hominibus conuersat⁹
ē. Super hoc passū dicit de sy-
ra q̄ hic est propheta de futu-
ro. Olim enim deus adiuuauit
omnem viam discipline: id est ad
inuenire fecit. et tradidit illas
iacob puero suo: id est Moyse i
monte syna: vbi habetur Exo.
xx. Et israel dilectio suo i
populo israelitico quem olim
valde super omnes gentes et
nationes dilexit. Quod autem
immediate sequitur. post hec
in terris visus est. Aperta est
propheta incarnationis filij
dei. Unde longe ante tempo-
ra Baruc: hoc promiserat do-
minus: s̄m q̄ expresse habetur
Leuitici. xxiij. Ambulabo iter
vostre: et ego deus vestre. Item
prouer. viij. Dolente mee esse

cum filijs hominum. Unde cum
dicitur post hec in terris vi-
sus est: notatur reuerentia: q̄
numq̄ tale auduit mundus q̄
q̄ verbum caro factum est: et
habituat in nobis: v̄ dicit de
uotis Berni. Cum autē subdi-
catur Et cum hominibus conuer-
satus est: notatur incarnatio
suis humilitatis. verbigra. sicut
quid maxima humilitas esse i-
ter: vel imperator depositis re-
gibus vestibus intraret leprosa-
riam indueretq̄ se vestibus le-
proso: ip̄s humiliter pro-
pter deum seruando eis mini-
strando: pedes lauando: et si-
milia pieratis opera circa eos
exercendo. Quāto plus debes
magnificare filij dei hu-
mitatem: qui indarus sacco
non est: et mortalitatis cum homi-
nibus i. id est cum peccatoribus
cōuersatus est: bibendo: come-
dendo: colloquendo et putus-
modi: v̄ eoslogia doctrina: & ex-
emplo sanare et ad veritatis
vias reduceret. Male ergo de
eo murmurabant: scribe & pha-
risa: apostolis dicentes. Quas-
re cum publicanis et meretrici-
bus manducant et bibunt magi-
ster vestre: Matthei. ix. pro-
p̄terea quia s̄met et signauit cau-
sam sibi: sed immediate subdēs.
Non est inquit opus ualentib⁹
medic⁹: sed male habentibus.
¶ Tertio promittitur iste i-
ter dominice incarnationis scri-
ptus est foris: et hoc q̄ritum ad
nouum testamentum: in quo
inuentus scriptum Luc. viij.
quod christus iherusalem iherusalem
solum filium vidisse in porta ciui-
tatis Nayin: confestim popu-
lus cepit clamare & dicere deū

glorificando quia ppheta magnus surrexit in nobis et quia deus visitauit plebem suam. Et per quo dicit dominus Carolus et similiter magister Nicolaus goerani qd chylus fuit veraciter propheta: quia multa ventura predictit. Nam ipse fuit ppheta ille olim a dno p Moyses mundo promissus. Deinde xvij. prophetas suscitabo eis de medio fratrum suorum sicut semel tui: et post verba iuea in ore ei. Male ergo de christo iudicabat Symon ille phariseus. hic si esset propheta sciret que et qualis est mulier q tangit eum: quia peccatrix est Luc. vii. Iste ergo propheta fuit: non qualiscumq sed magnus. Magnus quidem in potentia: sicut dicitur aliquis princeps magnus. vnde ps. Magnus dominus rex magnus super omnes deos. Adeo enim magna est potentia eius qd ipse dicit Math. xxviii. Data est michi omnis potentia in celo et in terra. Ite fuit magnus sapientia. Sicut aliquis doctus dicitur esse magnus clericus. Col. ii. In quo sunt omnes thesauri sapientie et scientie absconditi. Item fuit magnus gratia et virtute: sicut de eo loquitur Johannes baptista dicitur palus eius dicit qd non ad me sarabatur deus spiritus: sup. hoc ps. Job. id. Item fuit magnus et iudex et semper erit magnus in ecclesia triumphante: sicut illud ps. Magna est gloria eius in salutari tuo. Sequitur: surrexit in nobis: hoc iudex non in angelis: quia vt habetur heb. ii. Semen abrahe appete edit angelos aures nustras appete

dit. Et quia deus visitauit plebem suam: vt pastor gregem: vt medicus infirmum: vt redemptor captiuum. Vbi notandum scdm Bedam qd duplex est visitatio. Quaedam spiritalis est quotidiana qua ipse passim dominus non cessat iugiter operari in se et in creatura. Alia autem temporalis est visitatio qua semel tantum visitat iud mundum de qua Lu. i. Visitauit nos ouens ex alto. Unde hanc visitationem admirans ipse propheta dauid sic inquit. Domine quid est homo qd me moratus es: aut filius hominis quoniam visitas eum.

¶ **M**odus autem quo facta est hec facta incarnatio patere potest per similitudinem in rebus exterioribus. Miles enim cuiuslibet campi belli intrare illos assumere arma congruentia illi arti: qui postea ut sumperit omnia necessaria ardet belliciteriam per aliquos dies cultam vitam egreditur: et subito in campo se ostendit armatum: quo visio terrentur hostes. Ita in proposito dei filii volens belli gerere contra diabolum antequam hostem humani generis occurrere descendit de celo et coparuit in capto huiusmodi totius armati: a summo vique deorsum. Se armavit: i pallo vteri virginialis quando ex eo et in ea natura nostram assumpsit: que cum vidissent hostes et demones valde exterriti fugerunt a facie eius: sicut patet de multis obfessis ab eo liberatis. Sed certe hoc noui prestanti genus est in quo qua

moetur triumphat de hoste et vincit. hunc autem prelatorem ericrictostolm miltit debemus cum regio ppheta dauid innocare in necessitatibus et tentationibus nostris: et dicere ei. Apprehende arma et scutum et exurge in adiutorium mihi: vt delucet in bello huius mundi confuturo. Et funde framentum et conclude aduersus eos qui. &c.

¶ **T**ertius liber dicitur scilicet sacramentorum: sicut illi qui signatus est sigillo seipsum.

¶ **U**nde sub secundo sigillo per qd intelligitur dignissimum altaris sacramentum laet vnum magnum secretum: vtz qd non obliuiscit frequenter et quidana huius sacramenti sumptione ipsum tamen christi corpus et sanguis integra perseverant absq. vlla diminutione. Istud secretum ponit doctor: sanctus. iiii. sentent. di. xij. q. iij. art. i. q. In corpore. Vbi dicit corpus christi non frangi neq. diminui a fractionem vel diuisionem specierum sacramentalium. Quod quidem secretum aperitur duplici clauis: vtz.

¶ **P**rimo. Clauis figuratur de clarationis. Legitur enim. iij. Regum. xvij. qd in quadam ciuitate regionis sydonie: cui nomen Sarrepta erat quedam bona et scilicet in rationa videri pauperiam: ad quam missus a dno helyas propheta vt paceretur ab ea tempore famis exhibuit sibi pro modulo suo humilitatis obsequia: quod vt denuo ipse helyas impetrauit dno vt non immeretur lechthra olei sui: neq. farina hydris sue

desiceret quoniam dno immisit ferocitatem eius post terram: quod facti est post annos tres et menses sex.

¶ **C**ad. post illud helyas qui in te preparatur de me? recte figurat de filiis qui est verus deus noster. Multiter dicit est natura humana. Sydonia que inter preta nro commotio est presens modus: cui eueria multipliciter commouetur: nec vnq. in eos tunc statu permanet. Ipsa igitur pauper natura humana ante aduentum veri helyas fuit famē patebatur: cui filius huius desiderans hunc panem vni. Tren. iij. paruuli petierit panem suum. sacramentalem: a non erat qui frangeret eis. Propterea patres sciencie veteris testamenti diceret poterant illis Job. xxxi. Quis dicit de carnis ei? vt sciremur. At vobis aduenit ipse miserici venit veri helyas dei filius in sapientia sydonie: hoc est in hunc mundum et consolatus est hac mulierem viduam dādo sibi contra elumine agie farine abhōdā que nō deficiet: et ex qua reficitur ipsa et filii sui: per quam intelligitur ipsius eucharistia sacramenti: cuius virtus tanta est qd pōtū mundū sustineat: non deficiet neq. dñi duratur. O es aut in lechthra significat sacramentum confirmacionis: vel extreme vinctiois: sed de hoc alias. Nec mireris si dno post ipsum sacramentum semper in teatrum conseruaret maxime cum legamus. Johan. vi. christum quinq. milia viros traxit abiq. mulieribus et parauit eis quinq. panibus: oides ceteris a duobus piscibus: tam abū

danter pauisse vt ex reliquis
 xij. specie repieri possent. 3°
 simile legitur fuisse ipse xpus
 dicitur. xv. vbi dicitur qd ex fe
 pre pambus et pisciculis pauis
 cis pauit quartuor millia homi
 num: exceptis similitur mulie
 ribus et paruulis: quibus ab
 danter passus super fuerunt se
 ptem specie. Cuius itaq; ipse xps
 hec et his similia peregerit ne
 qd sit diminuta eius potestas
 apud nullum debet veri dicitur
 bus quin possit suum corpus q
 sanguinem integre alter cofer
 re: non obstante qd quotidie
 a multis sumatur. Sed vt dicit
 ps. A domino factus est istud
 et est mirabile in oculis nris.
 ¶ Secundo istud secretu ape
 ritur claua autoutantia pro
 bartonis. De hoc enim prohibe
 tur de conse. dist. ij. qui man
 ducar. Ubi loquitur beatus Au
 gustinus in hunc modus. Qui
 inquit christus manducar me
 viuit propter me. No ergo fra
 tres timeamus manducare pas
 nem istum: ne forte ipsum sumamus:
 id est consumamus: et qd
 manducemus non inueniam?
 manducatur christus viuit ma
 ducatur qui surrexit occisus.
 Nec quidem quicquid ipsum ma
 ducamus patres de illo faci
 mus: et quidem in sacramen
 to sic fit. Ubi glossa. Species sa
 cramentalis diuidimus si non
 ipsum christi corpus. Vbi subdi
 tur. Per partes manducatur et
 manet integer totus. Per par
 tes manducatur in sacramen
 to: et manet integer totus in ce
 lo. Item beatus Thomas 3° 2°
 sic officij huius sacramenti sic
 fit. Sumuntur itaq; arg capis

le ranti isti qm ille: nec sum
 prus consumitur.
 ¶ Unde circa hoc notan
 de sunt aliquę veritates. Pri
 ma veritas est qd firma fide do
 citur pariter i indocti tenere de
 bent veritate huius sacramē
 ti. Probatur ista veritas p Ri
 cardum libro primo de trinita
 te: sic dicentem. Cum omni fi
 ducta possunt? deo dicere. Do
 mine si error est: scilicet circa
 hoc sacramentum: sed decepti
 sumus. Nam illud rot et raris
 signis atq; prodigijs confirmat
 fir: et alibus que non nisi per
 te fieri possunt: qd no superost
 dubitandi locus. hec ille.
 ¶ Secunda veritas. Simpli
 cibus et indoctis non compete
 ribiles difficultates huius sa
 cramenti multum inuestigare.
 Probatur ista veritas per illud
 Sapientie dictu. Ecclesia. iij.
 Altiora re ne quesieris: si que
 preceptis tuis: scilicet deca
 logi precepta illa cogita sensu
 per: et in pluribus operib? et
 ne fueris curiosus. Non enim
 est tibi necessarium ea qd absco
 dita tibi videre oculis tuis.
 hec ibi.
 ¶ Tertia veritas. Quicumq;
 studuit nimium curiose inuesti
 gare secreta et abscondita hu
 ius sacramenti mysteria: tan
 dem per errores de fluxit. Pa
 ter ista veritas per illud Pro
 uerbiu. xij. Scrutator ma
 iestatis opprimet a gloria Pro
 pterea botatur nos. panil? Ro
 mano. xij. Non plus sapere. qd
 oportet sapere: et si sapere ad
 sobrietatem: et vincitq; sicut
 dicitur a diuinit mensuram fidei.
 Dumilitemus itaq; arg capis

uenimus intellectum nostrum in
 obsequium christi: in credendo
 fide indubita et simpliciter verita
 tem tanti mysterij: vt fidei me
 rito peruenit possessus ad locu
 cum in quo clare omnia vident
 mus: videlicet ad regnum clar
 itatis eterne. &c.

¶ Sermo decimus.

Audi librum scri
 pturam intus i fo
 ris signata sig
 nis septem Apo
 cal. v. Hordus
 qd beatus Iohannes vidit tri
 plicem librum: videlicet.
 Generationis humanalis.
 Incarnationis diuinalis.
 Sacramentationis sacramentalis.
 ¶ Primo igitur vidit li
 brum generationis humanali
 sis: de quo dicitur. i. Liber ge
 nerationis iesu xpi. In capitulo
 lo autem decimo huius libule
 gatur qd Naason genuit Sal
 mon. Ubinostrandum qd Salmo
 interpretatur sententia siue sen
 sibilis. hec autem interpretatio
 to conuenit.

Omnipotentis deo.
 videlicet Urouiso.

Virginie marie.

¶ Primo igitur deus pos
 test dici Salmo. i. sententia. Na
 ipse valde bene sentit odora
 menta virtutum et bonoꝝ ope
 rum: dicens de quolibet iusto
 illud scilicet. xxvij. Ecce odor fi
 lii mei: sicut odor agri pleni
 si. Nam sicut agri pleni floribus
 redolent in naribus hominum:
 sic et iusti pleni floribus virtu
 tum et gratiaru redolent co
 ram dno. Propterea dicit aia
 deuora illud c. xli. i. Nardus
 mea dedit odorem suu. In culus

figura legitur Job. xij. qd Ma
 ria magdalena per qua signifi
 ficatur penitentia aia accepit li
 bro: vt videret nardi pulchri pre
 ciu: et vnxit pedes iesu: et de
 mus impleta est et odore vn
 guenti. Sic no solum deus dele
 ctatur in odore vignentiu: sed
 in operis: et bonus tota li
 la celestis. Propterea dicitur. i. i. i. i.
 xv. qd sanctus est angelus dei: su
 per vno pedo: vnam agente.
 Et per opus multas pedes qd
 chm pndit i politi exterius:
 fetet tñ interi? corā deo i age
 lis et? maxime obstinati. In
 cuius figura dicitur Magdale
 na ad christu de L. asaro fratre
 suo. Dñe iam serer: quarridua
 nus est em: sup habens in mo
 numero Job. ij. de talib? ergo
 pōe dicit illis. Ego. v. fetere fe
 cistis odore vrm corā phara
 one i seruis ei? i. corā dno i an
 gelis et? scilicet. Sicut ergo ho
 mines mudam abhorrent fetore
 res corporales: ita deus i c.
 ¶ Secdo illa interpretatio potest
 competere iesu xpo scdm huma
 nitatem. Na scdm diuinita
 te est insensibilis i inuisibilis
 fact? est homo vt fm humani
 tatem sensibilis visibilis motu
 realis: atq; passibilis appare
 re. Propterea dicit Paulus
 philip. ij. hoc fenit in vobis
 quod et in christo iesu.
 ¶ Ubi notandū qd ipse xps
 fuit valde sensibilis: quia mult
 ra et graua fenit quo ad quos
 qd fenitus corpoteos. Primo et
 quāru ad sentium visus fuit val
 de sensibilis qd vidēs dicitur et
 hierim fuit sup illam di. qd si
 cognouisset et tu supple feres
 quō venisset dies in re. &c. Luce

vir. Itē quādo videns maris a
maribus foretē eius plorantes
erit illis cōpāsus q̄ lachry-
maris est. Jo. x. Itē fuit val-
de sensibilis quāvis ad sentium
visus: qm̄ in hora passionis in-
tuitus est pat̄ matris eius am-
plerantē arbore crucis nec po-
tente loqui p̄e dolore. Ille em̄
aspectus maris sue valde au-
xit dolorem suum.

¶ Tercio christus fuit valde sen-
sibilis quā ad sentium auctus
quāquidem eo pendente in cru-
ce audebat blasphemias im-
propria detractōes & irrisio-
nes indecorum dicentis. Uach
qui destruis templum dei t̄ tri-
dno illud reedificas. Salua re-
metipsum: si filius dei es desce-
de de cruce. Alios saluos fecit:
seipsum non potest saluum fac-
cere. confidit in deo liberet eū
si vult. Matth. xxv.

¶ Quarto fuit valde sensibilis
quā ad sentium olfactus: q̄
fuit crucifixus in loco sensissi-
mo: vtz in monte caluarie ubi
p̄debant cadavera mortuorū
q̄ quibus fetor mirabilis v̄ q̄
ad narēs p̄ssimū iesu exala-
bat. Et de hoc propheta tū fuit
rat. Sap. ii. Dolor turpissi-
ma condēnemus eum. Dole-
te in q̄ turpissima non solum q̄
tum ad ipsum genus mortueve-
rum etiam quā ad locū mor-
tis et passionis.

¶ Quarto christus fuit valde
sensibilis quā ad sentium gustus.
Nam in cruce p̄dēns cō-
questus est p̄e de potu dicens:
Sic et ubi maledicti ribaldi
bederunt & bibere vinum selle
mixtum qui cum gustasset no-
luit bibere p̄e illius amaritū.

dine. Unde i persona ipsius Jo
quēs regis propheta David
sicut quō. De deo ut supple-
missum inder. In eam meam
feci et in sit mea potauerūt me
acer.

¶ Quinto fuit valde sensibilis
quā ad sentium tactus: par-
tes enim ille humani corporis
in quibus cōgranguntur ner-
ui et iunctio maxime sensible:
cuiusmodi sunt pedes et ma-
nus: vtz ergo gravitorem pena
inferred maledicti inder chi-
stus propter cūsserant eū in illis par-
tibus: secundum illud p̄salmit-
ste. foderunt manus meas et
pedes meos: innumerauerunt
omnia ossa mea: et sunt verba
dicta i persona christi et sic pa-
ter quō dicit: cū inter p̄ano con-
uenit xpo s̄m v̄tān naruram.

¶ Tercio dicta interpretatio
no couent viro iusto q̄ dicit Sal-
mon. i. sensibilis: debet esse sen-
sire. Primo illa q̄ sunt inferius
sc̄y sp̄alia et corp̄a v̄tān
cōtēnat. Itē corp̄a v̄tān rari-
ni subūcint. Itē corp̄a v̄tān v̄tān
rit et quō finalit̄ tēdere habes-
at cognoscat. debz enim vir ius-
tus facere sicut quā d̄ p̄sca
quō dicit salmō q̄ senties aq̄
amarā retrocedit et se tēz cō-
uertit ad dulcem. Sic et vir ius-
tus considerans cūnia hec in-
ferius amara retrocedit et se-
terū atq̄ iterum conuertit ad
dulcissimū iesum xpm̄.

¶ Secundo vir iustus debet
sentire illa quō sunt ierius:
sicut in conscientia: vt sunt enī
mutata peccata venialia a qui
bus canere debet: et si illa sen-
serit tū m̄ esse debet cum om-
ni diligētia laborare vt illa

videt. s̄cōm q̄ p̄sal. faciebat
qui dicebat. Quertus sum in
ertina mea dum configitur s̄p-
na: sc̄y culpe venialis: a for-
ni dūz configit spina culpe mo-
ralis. Sed profecto multi sunt
qui facillime sentiunt sic in cor-
pore s̄p̄tūm pat̄o s̄aguntur
& ledantur: vltima r̄p̄is quā
dōz parua statim m̄tus quā
niant. qui tamē mortalia pecca-
ta leraliter vulnerata pecca-
res animas sentire non vident
tur. nec enāz si senserint: de re-
medio opportuno sibi prouident
In quorum persona sigillatim
loquitur Salomon p̄ouerbio-
rum. xlii. dicens. Verberaue-
runt me & non dolui: traxerunt
me & non sensi. Quando enim
homo trahit modo per aurem
modo per nasum et non sentit
signū est q̄ est mortuus corpo-
raliter. Sic in proposito quādo
nisi peccatorū non sen-
tunt grauitatē peccatorū suo-
rū signū est q̄ sunt obfuscati in
peccatis suis & sp̄aliter mor-
tui. Et similiter dicendum est
quādo trahunt diuerso pe-
nis nec emendantur.

¶ Tercio vir iustus debet sen-
tire crucis christi supplicia per
cordialem cōpāssionē & deuorū
solutiōnē: hoc docet Sal-
mon. i. di. Venite inquit de do-
mino in bonitate. Sic sentebat
de domino iesu xpo ipse pau-
lus cum dicebat. christo consi-
xus sum cruci Gala. vi. Uide-
mus enim q̄ cruci caput patitur
& dolet totū corpus sentit: trax-
it iusti comparantur christo
sicut beatus franciscus: bea-
ta katherina de senis. Si quis
autē tempore & loco nō compa-

titur christo patienti signū est
q̄ nō est mēbrum eius sed dia-
boli: sicut nec brachiū abscisi
a corpore cōpātur corpori pa-
tientis & dolent: propterea pau-
lus admiratur! loquēs Ro. xi.
dicit sic. Quis cognouit sensus
dñi. q̄ dicitur peccati sunt q̄ veras
citer xpo comparantur.

¶ Quarto vir iustus debet sen-
tire illa quō sunt superius: sc̄y
licet celi gaudia vt ardentius
in illa sentiat. Uultur em̄ dicitur
tur sentire predam suā vt tra-
mare: quis valde videt i sensu
odoratus. Similiter camis post
q̄ predam suā amittit nō cessat
donec iterū inueniat eam. Sic
iusti saliter predam illam ce-
lestis glorie saliter odorant q̄
nō quiescunt donec inuenerint
illam: s̄m illud. Ro. xxv. qui
sc̄m spiritū sunt qui sunt sp̄s
sentit. Talis fuit paulus qui
postq̄ amittit predam suā quā
inueniat cum in raptu archa-
na dei videtur & deuicēpo nō ces-
sant currere per viues suā ser-
me eadem donec inueniat eas in
sua coonstatione.

¶ Tercio vna paliter bea-
ta virgo potest vici salmō. i.
sensibilis. si quis est fuit val-
de sensibilis & dolorosa quādo
auduit a sancto Symeone cū
nasciperet parvulū iesum in vl-
nas suas. Postius est hic insi-
gnis cū contradicitur Luce. ii.
Item nostrū valde sensibilis
& dolorosa fuit est p̄didit filius
suis in tēplo in r̄tūm vt tertio
die cū eū inuenisset dixerit ei.
sili quis fecisti nobis. Ecce pa-
ter tuus & ego dolentes quere-
bamus te. Lu. ii. Itē nō s̄d fuit
valde sensibilis et dolorosa quā